รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๕ /๒๔๙๒ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันศุกร์ที่ ๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๙๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน: วันนี้สมาชิกมาประชุม ๑๐๕ คนครบองค์ประชุมแล้วนโยบายขอ ๔ คุณบุญมี ปาร์มวงศ์ ลพบุรี เมื่อวานนี้คุณโหมโรงมากไปหน่อย วันนี้ขอให้รับแสดงบทบาท

นายบุญมี ปาร์มวงศ์ (ลพบุรี): เมื่อวานนี้ข้าพเจ้าได้อภิปรายครึ่งทางบัดนี้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสที่จะอภิปรายต่อค่ำที่ข้าพเจ้าได้อภิปรายเมื่อวานนี้แต่หากว่าถึงอย่างไรก็ดีข้าพเจ้าเข้าใจอย่างแน่แน่ว่าคงจะไม่มีคำอะไรมาจิอย่างเมื่อวานนี้อีกฉะนั้นต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะได้เข้าประเด็น ในการที่ภิกษุสงฆ์ที่ท่านได้สอนธรรมและบาลีนั้นหากว่าเราคิดดูอีกทางหนึ่งแล้วจะเห็นว่าพระภิกษุสงฆ์และสามเณรนั้นจะต้องมีหน้าที่สอนพระธรรมวินัย หน้าที่ท่านมีอย่างนั้นแล้วท่านก็จะได้ทำหน้าที่ของท่านเหล่านั้นให้เต็มภาคภูมิ ถ้าเราคิดอย่างนี้ และเราคิดอย่างนี้หรือให้ขัดเกินไปแล้ว ความคิดของเราหรือประโยชน์ที่จะได้รับอาจจะไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยเช่นนั้นก็ได้ เมื่อไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วหรือมีผู้ทักท้วงอย่างนี้แล้ว ปัญหาต่อไปก็มีอยู่ว่าเราควรที่จะจัดการประการใดดี ปัญหาต่อไปที่เราจะจัดการต่อไปนี้ควรจะได้คำนึงให้ทั่วๆ ไปว่าสำหรับพระภิกษุสงฆ์และสามเณรที่ท่านได้สอนธรรมวินัยอยู่ในปัจจุบันนี้ พระภิกษุสามและสามเณรเหล่านั้นบางองค์หรือบางรูป ท่านไม่ได้รับนิสัยสัตต์

เฉพาะเดือนหรือเป็นรายปี แต่ถ้าหากตรงกันข้ามสำหรับพระภิกษุสงฆ์บางรูปที่เป็นเจ้าคณะตำบล เจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะจังหวัดหรือพระมหาเปรียญหรือเจ้าคุณอะไรเหล่านั้นกลับได้รับนิตยภัตอยู่แล้ว เมื่อได้รับนิตยภัตอยู่แล้วอย่างนั้น ตลอดถึงการนิมนต์ไปแสดงธรรมเทศนาก็เห็นท่านเหล่านั้นได้มีโอกาส แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าท่านเหล่านั้นจะไม่ได้มาเป็นครูสอนพระธรรมวินัยก็หาไม่ แต่หากว่าอาจจะมีบางรูปที่ไม่ได้รับเช่นนั้นได้มากระทำการสอนพระธรรมวินัยและอบรมศีลธรรมและจรรยาของนักเรียนและประชาชนทั่ว ๆ ไป เมื่อเป็นเช่นนี้เราควรจะปล่อยให้เป็นเช่นนั้นหรือ เราควรจะนั่งดูตายอยู่เช่นนั้นหรือ ถ้าจะคิดให้รอบคอบแล้วเราไม่ควรจะนิ่งดูตาย เราควรจะคิดถึงเรื่องเหล่านี้ไว้ให้มาก ๆ เพราะทุก ๆ คนนั้นจะยู่กินดีจะต้องมีบ้านมีเรือนมีอาหารมีเครื่องนุ่งห่มมียาให้พอสมควร แต่ทั้งนี้ก็ตราบถึงเวลาว่าพระภิกษุสงฆ์และสามเณรต้องอาศัยคนอื่นเขา เมื่อได้อาศัยเช่นนี้หากว่าเราจะคิดให้ลึกเกินไปว่าท่านจะมีหน้าที่อย่างนั้น ๆ ตามที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนมาแล้ว ผลที่จะได้จะไม่สมความมุ่งมาดปรารถนาของเราไปได้ ถ้าหากว่าเราจะขอให้มีเงินนิตยภัตหรือจตุปัจจัยถวายท่านเฉพาะเดือนหรือเฉพาะเข้าพรรษาเฉพาะพระภิกษุสงฆ์และสามเณรที่สอนพระธรรมวินัยหรือที่สอนศีลธรรมอันดี หรือจรรยาของประชาชนทั่ว ๆ ไปโดยเฉพาะในด้านนั้นแล้วก็จะรู้สึกว่าจะได้รับประโยชน์แก่ชาติเราเป็นแน่ ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าก็ใคร่ที่จะขอเรียนถามรัฐบาลว่าจะจัดการในเรื่องนิตยภัตและจตุปัจจัยนี้ถวายท่านเป็นรายเดือนดังที่ข้าพเจ้าได้เรียนมานี้ได้หรือไม่ นี่เป็นข้อหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทน: นั่นเป็นเรื่องประโยชน์ทางศาสนา โปรดเข้าประเด็นต่อไป

นายบุญมี ปารมีวงศ์ (ลพบุรี) : ที่นี้ถ้าพูดถึงการอบรมศีกษาศีลธรรมอันดีและจรรยาของนักเรียนแล้ว เท่าที่ได้ทราบมาถ้าหากเป็นการสอบไล่ที่จะให้คะแนนที่ได้สอบได้แต่ทางนรัฐบาลหาได้สำนึกถึงไม่ว่ารู้อย่างเดียวแต่ไม่ปฏิบัติ เมื่อไม่ปฏิบัติแล้วผลเสียหายย่อมจะตกอยู่แก่ชาติเราอย่างแน่แท้ เช่นประเทศอื่น ๆ ที่เขาได้กระทำนั้นเขาได้พยายามสอนให้รู้ นอกจากสอนให้รู้แล้วเขาจะต้องสอนให้ปฏิบัติตาม ถ้าผู้ใดรู้ ตอบข้อถามได้แน่ ๆ ก็ต้องให้คะแนนอีกเป็นเปอร์เซ็นต์ ถ้าหากว่าผู้ใดเต็ม ไม่ผิดพลาดจากศีลธรรมอันดีและจรรยานั้น ๆ การปฏิบัตินั้นรู้สึกว่าเขาถือเป็นหลักใหญ่ที่จะต้องให้ได้ปฏิบัติ ที่ให้ปฏิบัตินอกเพื่อว่าศีลธรรมจะไม่ต้องเสื่อมโทรมลงอย่างที่ทุก ๆ คนเคยพูดกันมาแล้วว่าหลังสงครามทุนนี้นก็เสื่อมโทรมตลอดจนศีลธรรมอันดีงามก็เสื่อมโทรม และนอกจากนี้แล้วอย่างที่ท่านมหาเกษม บุญศรี พูดเมื่อวันก่อน ข้าพเจ้าก็คิดอย่างนั้นอยู่เหมือนกัน ให้นักเรียนฟังเทศน์ หรือฟังการอบรม แต่ถ้าหากว่าครูนั้นหันไปคุยกันเสียอย่างนี้เรียกว่ารู้อย่างเดียว แต่ไม่ปฏิบัติตาม จะมีปัญหาอะไรที่จะว่าชาติเราจะไม่เสื่อมโทรมในศีลธรรมและจรรยาของโลก ขอนี้ขอท่านได้ตอบด้วย

นอกจากนี้แล้วข้าพเจ้าใคร่ที่จะพูดถึงเงินเดือนครูใหญ่และครูน้อยของโรงเรียนประชาบาลต่อไป เท่าที่ทราบมาแล้ว คือว่าในการบังคับบัญชาก็ดี ขวัญจิตใจก็ดี เงินเดือนครูใหญ่กับครูน้อยของโรงเรียนประชาบาลเท่ากัน นี่หมายความว่าอย่างไรข้าพเจ้าได้รับคำร้องเป็นอัก ๆ เงินเดือนเท่ากัน อย่างเราเป็นครูใหญ่ตั้งหลายปี แต่ครูน้อยอาจจะเข้ามาใหม่สอนมัธยม ๖ หรือ ๗ พอเข้ามาก็ให้เงินเดือนเท่ากันอย่างนี้ ถ้าเราเป็นครูใหญ่หรือรัฐมนตรีบ้าง

เต่า เสมียนพนักงานเงินเดือนเท่าเราอย่างนี้เราจะมีความน้อยใจขึ้นแล้ว การจัดเช่นนี้เป็นความคิดของผู้ใด ควรที่จะเอาการศึกษาของชาติมาเป็นสนามทดลองหรือ เราไม่ควรที่จะเอาสิ่งเหล่านี้มาเป็นสนามทดลอง สิ่งไรที่เราทราบมาแล้วว่าสิ่งนั้นเป็นภัยแก่ชาติประเทศหรือเป็นภัยแก่ครูใหญ่ที่จะปกครองหรือตลอดถึงชีวิตจิตใจก็จะรู้สึกว่าถ้าจะสุกงาไหม้หมดแล้ว ฉะนั้นในข้อนี้จึงใคร่ที่จะขอเรียนรัฐบาลว่า รัฐบาลได้แก้ไขอย่างไรไปแล้วบ้าง ถ้ารัฐบาลได้แก้ไขในข้อนี้ไปแล้ว ได้ผลประการใด ถ้ายังไม่ได้แก้ไขก็ขอได้โปรดแก้ไขในข้อนี้โดยด่วนจะได้หรือไม่

นอกจากนี้ เรื่องไม่เป็นธรรมแก่ครูใหญ่และครูน้อยนี้ อย่างที่ทราบกันแล้วว่าไม่เป็นธรรม เมื่อไม่เป็นธรรม ข้าพเจ้าใคร่ที่จะนอกประเด็นไปนิดหนึ่ง ท่านประธานคงจะเห็นใจข้าพเจ้าที่นอกประเด็นไปนี้ เป็นเรื่องเกี่ยวเนื่องกันกับเรื่องความไม่เป็นธรรม และหวังว่าตาวร้ายคงจะไม่จดยึกเป็นครั้งที่ ๓ ว่าไม่เป็นธรรมนักคือว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านไปตรวจ ๒—๓ คืนจึงกลับมา เบี้ยเลี้ยงค่าพาหนะเบิกไม่ได้ แต่หากข้าราชการของท่านก้าวเดียวจะต้องทำฎีกาเบิกเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะอะไรต่าง ๆ อย่างนี้ ไม่เป็นธรรม นอกจากการศึกษา เงินเดือนครูใหญ่ครูน้อยแล้ว ยังแถมกำนันผู้ใหญ่บ้านไม่เป็นธรรมอีกอย่างนี้ ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่าท่านจะจัดการ ในเรื่องนี้ให้เป็นธรรมและให้เป็นประโยชน์แก่ชาติเราอย่างแท้จริงเพียงไรได้หรือไม่

ที่นี้การโยกย้ายก็เหมือนกันการโยกย้ายครูประชาบาล ในหลักการหรือระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการจะต้องพยามระมัดระวัง .....

ประธานสภาผู้แทน : ที่ท่านพูดนี้นั้นมันไม่เกี่ยวกับนโยบายนัก มัน

เป็นภาคปฏิบัติที่ควรจะตั้งเป็นกระทู้ถามได้ ท่านเห็นด้วยในนโยบายหรือไม่ก็ควรว่ากันทรง ๆ ไปก็แล้วกัน

นายบุญมี ปารมีวงศ์ (ลพบุรี) : ถ้าจะไปตามนโยบายนี้แล้ว นโยบายเขียนไว้จะเอาสวยเท่าไรก็ได้ ข้าพเจ้าพูดนี้เป็นข้อสังเกตและเป็นข้อที่เห็นว่ารัฐบาลควรที่จะกระทำต่อไปได้ ถ้าพูดถึงนโยบายตามลำดับข้อเมื่อถนนก็ไม่มีปัญหา ข้าพเจ้ารับรอง แต่ที่พูดนี้มันยังมีเรื่องนอกจากนี้บางเป็นข้อปลีกย่อย เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธานให้โอกาสแก่ข้าพเจ้า ถึงจะให้หรือไม่ให้ก็กรุณาข้าพเจ้าด้วย แล้วจะได้อภิปรายต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : คือนโยบายไม่ว่ารัฐบาลไหนต้องเขียนมาอย่างสะสวยเพราะเป็นนโยบายของชาติจะให้เขาเรี่ยนโยบายขยุกขยิกอย่างไรได้ แต่นโยบายเป็นเข็มทิศว่าจะเดินทางนี้ทางนั้น แต่ถ้าท่านมีข้อสังเกตอะไรก็ตั้งมาไม่ใช่พูดถึงแนวปฏิบัติ เพราะแนวปฏิบัตินั้นเป็นเรื่องที่เราจะต้องดูว่ารัฐบาลเขาถนัดทำตามนั้นหรือไม่แล้วเราก็จะได้ทองดัง เพราะว่าควบคุมรัฐบาลอยู่แล้ว เวลานี้เราควรจะพูดว่ามันเหมาะสมพอหรือไม่แล้วมีอะไรจะเพิ่มเติมก็บอกมา เพราะฉะนั้นขอให้ท่านระมัดระวังหน่อย

นายบุญมี ปารมีวงศ์ (ลพบุรี) : ถ้าเช่นนั้นในเรื่องการโยกย้ายครูประชาบาลตามระเบียบการก็บอกว่าจะต้องให้ระมัดระวังว่าการโยกย้ายครูไปอยู่ที่โน่นที่นี่อย่าให้มีความเดือดร้อนเกิดขึ้นเป็นเรื่องระเบียบการ แต่ข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอว่าระเบียบการนั้นดี แต่การปฏิบัติไม่ดี ย่อมจะได้รับความเดือดร้อนเช่นไม่พอใจคนนั้นคนนี้ย้ายไปจะมีค่าโรงแรมค่าที่พักก็ขอให้เบิกมา แต่หลักปฏิบัตินั้นไม่ได้ทำดังนั้น และขอให้พึงระลึกว่าที่ตั้งไปแล้วนั้นได้ผลหรือไม่ ถ้าไม่ได้ผลก็ควรที่จะติดตามควรจะฟื้นเรื่องนี้มาให้ได้ผลตามที่ได้เขียน

นโยบายไว้ นอกจากนี้ข้าพเจ้าจะต่อไปประเด็นอื่น เช่นเตรียมอุดมศึกษาบ้างแล้ว ข้าพเจ้าได้กราบเรียนอาจารย์สุกิจ ฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการครั้งแรกแล้วว่าท่านว่าจะให้มีเตรียมอุดมศึกษาที่จังหวัดลพบุรี เป็นกึ่งกลาง จังหวัดชัยนาท สุพรรณบุรี อ่างทอง จะมาเข้าได้เป็นอันตกลงกันแล้ว และตกลงกันอย่างนี้แล้วข้าพเจ้าก็มิได้นั่งนอนใจ มาถึงบัดนี้ยังไม่ได้เตรียมอุดมอะไรขึ้นมา ข้าพเจ้าจึงสงสัย ขอเรียนถามว่าท่านรัฐมนตรีผู้มีเกียรติที่ได้รับปากกับข้าพเจ้าแล้ว จะจัดการประการใดแค่ไหน

๑๐.๒๔ น.

ขุนคงฤทธิศึกษากร รัฐมนตรี: ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ชี้ชองใจและให้ข้อสังเกต ความจริงในบางอย่างเกี่ยวกับการศาสนาที่ท่านถามมานี้ก็ได้ผ่านไปแล้ว แต่ว่าเมื่อท่านให้ข้อสังเกตและถามอีก รัฐบาลจะได้ชี้แจงตามสมควร นอกจากข้อปลีกย่อยอื่น ๆ ตามที่ท่านประธานสภาชี้แจง จึงขอตอบดังนี้

เรื่องเงินนิตยภัตถ์สำหรับพระที่มีความรู้ในทางธรรม รัฐบาลได้เห็นเป็นความสำคัญเป็นอันมากที่จะต้องส่งเสริมให้เงินประเภทนี้ไปด้วยดี เพื่อถวายแก่พระภิกษุสงฆ์ที่มีสมณศักดิ์และความรู้เป็นเปรียญ นอกจากนี้ในเงินค่าใช้สอยอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเป็นปริยัติธรรมและธรรมศึกษานั้น รัฐบาลก็ได้ตั้งใจที่จะใช้จ่ายในเงินศาสนสมบัติบ้าง และเท่าที่แล้วมารัฐบาลใช้อยู่และจะเพิ่มขึ้นในการที่จะปรับปรุงให้กิจการนี้ก้าวต่อไปตามแผนโยบาย ในส่วนที่ท่านถามถึงเรื่องผู้มีความรู้ทางธรรมวินัย นั้นเรียกว่านักธรรม หรือธรรมศึกษา ถ้าหากว่าเป็นครูควรจะให้คะแนนหรือควรจะพิจารณาในความดี

ความชอบเป็นพิเศษนั้น ในเรื่องนี้ตั้งแต่ตั้งเดิมมารัฐบาลก็รับส่งมาตลอด คือถือว่าการที่สอบได้ใบนักธรรมทางศาสนาก็ดี ทางกระทรวงศึกษาธิการได้ถือเป็นมาตรฐานว่าเป็นความรู้สำหรับที่จะเลื่อนวิทยฐานะ ทางครูในเมื่อได้ประกอบวิทยฐานะอื่น ๆ เรื่องนี้ได้มีระเบียบในการเลื่อนวิทยฐานะโดยชัดแจ้งแล้ว รัฐบาลจะส่งต่อไปด้วยดี

๓. เรื่องเงินเดือนครูประชาบาล เรื่องนี้ได้ปรับปรุงอยู่แล้วและโดยอาศัยอำนาจของพระราชบัญญัติครู ซึ่งได้ปรับปรุงใช้เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๓ นั้น ก็ได้เป็นผลให้รัฐบาลที่แล้วมามีโอกาสได้งบประมาณสำหรับปรับปรุงเงินเดือนครูประชาบาล ซึ่งแต่เดิมนั้นครูประชาบาลเงินเดือนอย่างต่ำ ๓๗ หรือ ๓๐ บาทเงินเดือนขั้นต้นของครูประชาบาลทั่วก็จะไม่น้อยกว่า ๓๐ บาทและในการนี้เมื่อคิดถึงเงิน พ.ศ. กับ ย.ช. เพิ่มแล้ว ครูประชาบาลคนหนึ่งจะมีรายได้ไม่น้อยกว่า ๒๖๐ บาท

ในเรื่องวิทยฐานะ ได้ให้โอกาสครูประชาบาลมีโอกาสจะได้รับเงินเดือนเท่าเทียมกับครูรัฐบาล โดยถือวิทยฐานะเพียงว่า เมื่อมีประกาศนียบัตรเทียบกับชั้นใดก็จะได้เงินเดือนเท่านั้น เป็นอันว่าครูประชาบาลนั้นเวลานี้เป็นข้าราชการจึงมีฐานะทางราชการเท่าครูรัฐบาล เมื่อมีวิทยฐานะแค่ไหนก็ได้เงินเดือนแค่นั้น

ในส่วนที่ท่านข้องใจการที่จะตั้งครูใหญ่ครูน้อย แล้วบางทีครูน้อยได้เงินมากกว่าครูใหญ่นั้น ก็ได้เรียนแล้วว่าเนื่องจากวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการ คือวิทยฐานะของครูเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าหากว่าครูน้อยเข้าทำงานใหม่ ๆ เมื่อมีวิทยฐานะสูงก็ได้เงินเดือนตามวิทยฐานะสูง ถ้าครูใหญ่นั้นได้เคยเป็นอยู่เดิมและมีวิทยฐานะน้อยกว่า การได้เงินเดือนจึงน้อยกว่า

เพราะการตั้งครูน้อยนั้นรัฐบาลย่อมทราบความรู้ความสามารถ เพราะว่าถึงคุณงามความดีเป็นข้อใหญ่ เมื่อเข้าใหม่ก็เป็นครูน้อย แต่รัฐบาลจะรับข้อสังเกตของท่านในอันที่จะไม่ให้มีการเหลื่อมต่ำต่ำสูงคือจะได้จัดผู้ที่มีวิทยฐานะสูงและทำงานมานานแล้วเป็นครูใหญ่และมีเงินเดือนสูง และมีการพิจารณาถึงระเบียบวินัย ตามที่ท่านฝากข้อสังเกตนี้ขอรับว่าจะพิจารณาดำเนินงานให้ดีต่อไป

ส่วนเรื่องค่าพาหนะเบี้ยเลี้ยงครูประชาบาลในเรื่องนี้สำหรับครูประชาบาลและสำรวจการศึกษาในเวลานี้ถือเป็นข้าราชการ และเป็นข้าราชการอยู่แล้ว จึงมีสิทธิในเรื่องค่าพาหนะเบี้ยเลี้ยงเหมือนอย่างข้าราชการประจำทั่วไป แต่เป็นที่รับว่าครูประชาบาลนั้นมีหน้าประจำท้องถิ่น และท้องที่ ราชการก็จะต้องไปนั้นก็จะต้องเป็นเรื่องที่จังหวัดออกคำสั่งให้ไปปฏิบัติกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดในท้องที่ของตน เหมือนอย่างข้าราชการเหมือนกัน เมื่ออยู่ในท้องที่ก็ไม่มีการเบิกค่าพาหนะ การเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงก็มีระเบียบอยู่แล้วว่าจะได้อย่างไร ส่วนครูประชาบาลนั้นรัฐบาลจะถือว่าเป็นเรื่องส่งเสริมให้ความสะดวกเมื่อเขามีราชการต้องไปต่างท้องที่และอยู่ในความจำเป็นที่จะต้องใช้ให้เขาไปปฏิบัติงาน ในการที่จะต้องให้เขาเดินทางไปชั่วคราวนั้นจะต้องพิจารณาเรื่องค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะ แต่ในชั้นนี้กระทรวงศึกษาธิการได้เงินงบประมาณเกี่ยวกับการศึกษาเป็นจำนวนน้อยมากเป็นการยากที่จะจัดการได้ตามความมุ่งหมายของสภา แต่ถ้าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายมีความปรารถนาที่จะบำรุงส่งเสริมการศึกษาโดยเฉพาะในเรื่องครูแล้ว ถ้าหากสภาเห็นความจำเป็นดังที่ได้กล่าว ก็ขอให้รัฐบาลได้งบประมาณจากสภานี้มา เพื่อให้กระ

ทรวงศึกษาหรือรัฐบาลดำเนินการ โดยทางที่จะสามารถนำผลประโยชน์มาสู่ได้ตามความจำเป็นดังที่กล่าวมานั้น

ที่ในเรื่องย้ายครูประชาบาลจากภูมิลำเนา โดยปราศจากความเป็นธรรมตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ตั้งข้อสังเกตมา ข้าพเจ้าก็ขอรับข้อสังเกตของท่านไว้ แต่บัจจุบันนี้การย้ายครูประชาบาลนั้นข้าพเจ้าขอเรียนว่า ตามปกติต้องนึกว่าครูประชาบาลต้องให้อยู่ในท้องที่ของตน และในเรื่องที่อาศัย แต่ว่าเพื่อความเหมาะสมแล้วก็อาจเรียกร้องหนึ่ง เช่นจะต้องย้ายเขาไปเป็นครูใหญ่โดยที่ถ้าอยู่ที่นั่นแล้วก็ไม่มีหวังได้มีโอกาสหรือทางที่เขาจะขยับฐานะไป หรือในท้องที่เขาในการที่เขาอยู่บ้านของเขาเกิดการไม่เรียบร้อยขึ้นในทางความประพฤติและในทางวินัย อย่างนี้ต้องย้ายไปเพื่อความเหมาะสม แต่ตามข้อสังเกตของท่านอ้างกรณีย้ายครูประชาบาลนั้น รัฐบาลจะพิจารณาข้อสังเกตของท่านในการนี้ด้วยดี ทางนี้จะมีให้เป็นไปโดยการที่ก่อให้เกิดความเดือนร้อนแก่ครูเหล่านั้น และจะดำเนินการโดยความเป็นธรรมต่อไป

ข้อ ๖ ในเรื่องโรงเรียนเตรียมอุดมที่ท่านมีข้อข้องใจในจังหวัดลพบุรีนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าที่จังหวัดลพบุรีนั้น รัฐบาลนี้ได้เพ่งเล็งอยู่เหมือนกันว่าเป็นจังหวัดที่ใหญ่ และโดยเฉพาะท่านนายกรัฐมนตรีเองก็ได้เป็นผู้อุปถัมภ์โรงเรียนนี้มาตั้งแต่สมัยก่อนแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อมาถึงสมัยนี้ก็จะเพ่งเล็งและสนับสนุนโรงเรียนนี้ เพื่อความเหมาะสมต่อไป แต่ว่าทางนี้ยอมแต่งบประมาณและถือมาตรฐานของโรงเรียนทั่วราชอาณาจักร คือจะไม่ถือว่าเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้ชิดหรือเป็นจังหวัดที่อยู่ภายในจะไม่บำรุงก่อน จะถือมาตรฐานดังนี้ จะมีจำนวนนักเรียน จะถือห้องเรียน ว่าถ้าขยายขึ้นไป

แต่ว่ามหาวิทยาลัยเรียนพอหรือไม่ และต่อจากนั้นไปก็ถือว่ามีชั้นเตรียมอุดม ในเรื่องปัญหาครูนี้รัฐบาลก็รู้ว่าเรายังขาดครูอีกมาก การที่จะขยายชั้นก็ทำได้ แต่ขัดเรื่องครูมาอาจารย์ รัฐบาลนี้ได้เพ่งเล็งเป็นพิเศษที่จะเพิ่มครูและคุณภาพของครูให้พอแก่การขยายการศึกษาให้แพร่หลายและสูงขึ้น ดังนั้นในข้อสังเกตในเรื่องเตรียมอุดมที่ตกไปนั้น ขอรับข้อสังเกตว่าจะได้รับไปพิจารณาขยายในโอกาสอันสมควรต่อไป

๑๐.๓๔ น.

นายนาถ เงินทาบ (มหาสารคาม): งานการศึกษาเป็นงานซึ่งมีความละเอียด เป็นงานซึ่งต้องอาศัยเวลา การศึกษาเป็นความต้องการของประชาชนเป็นอย่างมากในขณะนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงออกของสมาชิกแต่ละคน ๆ นั้น ถ้วนแต่มีความต้องการที่จะให้รัฐบาลนี้เร่งส่งเสริมการศึกษา สำหรับสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นว่านโยบายของรัฐบาลนี้มีความบกพร่องอย่างไรนั้น สิ่งที่มีความบกพร่องเป็นอย่างมากที่แสดงออกเป็นนโยบายนั้นก็คือขาดจริยศึกษา การศึกษาจะสมบูรณ์ได้ก็ต้องพร้อมด้วย ๓ อย่าง พุทธิศึกษา การศึกษาให้สติปัญญา พลศึกษา ให้กำลังกาย และจริยศึกษา นั้นรัฐบาลหาได้เขียนนโยบายไม่ว่าจะดำเนินจริยศึกษา ซึ่งพวกเราเร่งร้อนกันหรือศีลธรรมประชาชนพลเมืองเสื่อมคลายในขณะนี้นั้น ไม่ได้มาจากผลของการอบรมที่ล้วในเบื้องต้นหรือ ทำไมรัฐบาลจึงเพิกเฉยต่อความสำคัญอย่างนี้เสีย ให้ข้าพเจ้าให้ความคิดอย่างเสร็จข้าพเจ้าไม่รับรองนโยบายที่เขียนอย่างสุกเอาเผากินเช่นนี้เลย เพราะขาดสาระสำคัญ ซึ่งเป็นสิ่งที่จะผดุงประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการปกครองโดยระบอบประชาธิปไตยนี้ การศึกษาจะต้องเป็นของคู่เคียงกัน

เริ่มแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นต้นมา คณะก่อการได้วางแนวไว้เป็น
ส่วนหนึ่งคือการศึกษา แต่ทำไมเล่าความเหลวแหลก ความเสื่อมทรามทั้ง
ทางวัตถุดี หรือทางศีลธรรมก็ดี ส่วนใหญ่ที่สุดนั้นก็มาจากการศึกษา
เป็นมาตรฐาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอคำหนิความบกพร่องของ รัฐบาลนี้
ที่ได้เชียนนโยบายไว้อย่างชื่อ ๆ ของการศึกษา

ประการต่อมา เรื่องโรงเรียนอาชีวะศึกษานั้น รัฐบาลก็ทราบดี
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายก็ทราบดีว่าการอาชีวะศึกษาของประเทศไทย นั้น
มีเพียงใด แต่เจริญหรือไม่ ในขณะที่เราอยู่ในสถานะสงครามนั้น เรา
ก็ทำไม่ได้ เครื่องนุ่งห่มก็ไม่มี เวลานั้นเราได้รับความเดือดร้อนมามาก
มาย แต่ก็ได้รับผลจากพันธุแห่งหนึ่ง ซึ่งมีอันแคบอันกว้างขวางที่จะผลิต
เครื่องนุ่งห่มมาให้ประชาชนได้บริโภค เพราะฉะนั้นในเรื่องการอาชีวะศึกษา
นั้นเราจะต้องทำอย่างจริงจัง การทำอย่างจริงจังนั้นก็ต้องมีมาตรฐาน และ
ก็ต้องได้รับความสัมพันธ์มาจากกระทรวงเกษตร ข้าพเจ้าต้องขออภัย
ต้องกล่าวถึงกระทรวงเกษตรด้วย เพราะว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตร ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในทางเกษตร ทั้งนี้เพราะต้องการความสัมพันธ์กัน
กับในด้านการเกษตร และโรงเรียนเกษตรกรรมก็ได้ตั้งขึ้นไว้แล้วหลายจังหวัด
แต่การเรียนนั้นประหนึ่งคล้ายการบังคับหรือการฝืนใจ เป็นต้นว่าเมื่อเรียน
สำเร็จแล้วออกไปเป็นครูอะไรเหล่านี้เป็นต้น แต่จะมีนักเรียนมาเรียนในส่วน
เหล่านี้เป็นจำนวนเพียงเล็กน้อย และรัฐบาลได้เคยดำริที่จะให้นักเรียนเหล่านี้
เมื่อเรียนสำเร็จแล้วจะไปประกอบอาชีพด้วยกำลังของตนเอง เรื่องนี้รัฐบาลได้
ดำริหรือไม่ นี่เป็นความบกพร่องที่สำคัญที่สุด ทั้งในด้านที่จะตั้งโรงเรียน
รัฐบาลให้แพร่หลายขึ้นนั้น รัฐบาลก็แล้วมามีความปรารถนาอย่างมากที่จะ
ตั้งโรงเรียนในอำเภอ และโรงเรียนราษฎร์ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ได้ช่วยทุ่นแรง

ของโรงเรียนรัฐบาล แต่ได้รับความไว้ใจจากรัฐบาล แล้วทำไมรัฐบาลจึงไปตั้งโรงเรียนของรัฐบาลขึ้นในตำเภอนั้น ทั้งนี้ย่อมทำให้เกิดความเสียหายอันใหญ่หลวงแก่โรงเรียนราษฎร์แต่โรงเรียนของรัฐบาลเป็นอันมาก ในอันดับต่อไปข้างหน้าโรงเรียนราษฎร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนหัวเมือง คิดว่าจะตั้งไปไม่รอด อย่างไรก็ดีรัฐบาลเชียนนโยบายมาขัดกัน บอกว่าจะตั้งโรงเรียนรัฐบาลแล้วในเวลาเดียวกันก็บอกว่าจะส่งเสริมโรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนราษฎร์นั้นต้องเสียค่าเล่าเรียน โรงเรียนรัฐบาลเป็นการให้การศึกษาฟรี แล้วการส่งเสริมโรงเรียนราษฎร์นั้นท่านจะทำอย่างไร ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลนี้ด้วย....

ประธานสภาผู้แทน: ท่านมีเวลาเหลือ ๕ นาที

นายนาถ เงินทาบ (มหาสารคาม) : ในประการต่อไป มหาวิทยาลัยได้จัดขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีผล ทำไมจึงไม่ส่งเสริมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่จะยกฐานะความเป็นอยู่ของบ้านเมืองให้สูงขึ้น มหาวิทยาลัยดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดโภคผลเป็นต้นว่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ควรจะส่งเสริมบำรุงเป็นอย่างมากที่สุด แล้วนอกจากนี้ในด้านศีลธรรมของครูนั้นเป็นสิ่งที่กระทรวงศึกษาธิการจะต้องเอาใจใส่เป็นอันมาก.....

ประธานสภาผู้แทน : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อยู่ในนโยบายของกระทรวงเกษตร ท่านพักไว้ก่อน เดี๋ยวจะประปนกัน

นายนาถ เงินทาบ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าจะขอเรียนชี้แจงความเข้าใจกับรัฐบาลไว้ รัฐบาลต้องตระหนักว่าเรื่องศีลธรรมนั้น หรือความเสื่อมทรามของชาตินั้นได้แก่กระทรวงศึกษาธิ

การเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ นั่นแหละเป็นหัวใจอันสำคัญที่สุดของการศึกษาประชาบาล แต่ศึกษาอำเภอของท่านเต็มไปด้วยการทุจริต เช่นจะมีการย้ายครูต้องมีการแป๊ะเจี๊ยะกัน จะมีการบรรจุครู....

ประธานสภาผู้แทน: ขอโทษ นี่เป็นเรื่องนโยบาย ที่ท่านว่าเป็นเรื่องคอรัปชั่นนั่นเป็นเรื่องข้อเท็จจริง ท่านจะแนะนำอย่างไรก็ได้ แต่อย่าพูดพาดพิง

นายนาถ เงินทาบ (มหาสารคาม): แล้วรัฐบาลมีนโยบายอย่างไรบ้างที่จะแก้ไขความเหลวแหลกอย่างนี้ ในกระทรวงศึกษาให้หายไป และข้าพเจ้าขอตั้งข้อสังเกตไว้ให้ท่านระลึกว่าความเหลวแหลกเหล่านี้ทำให้เกิดแก่กระทรวงอื่นๆ เพราะกระทรวงศึกษาธิการนั้นเป็นกระทรวงแม่พิมพ์

๑๐.๔๒ น.

นายประพัฒน์ วรรธนะสาร (พระนคร): กระผมได้อ่านนโยบายของรัฐบาลแล้ว รู้สึกว่าได้เขียนไว้กว้างขวางจนกระทั่งกว่าจะทำเสร็จเห็นจะเวลาอีกร้อยปี ยิ่งได้ฟังคำอภิปรายของรัฐบาลแล้ว ท่านได้พูดด้วยอาการหมดหนังว่าต้องแล้วแต่งบประมาณ และงบประมาณแต่ละปีซึ่งเราได้มานั้นก็รู้กันแล้วว่าน้อย น้อย น้อย ทุกปี และไม่ทราบว่าเมื่อไรจะได้งบประมาณที่จะทำให้การศึกษานั้นเจริญพอที่จะทำให้บ้านเมืองเจริญเท่าทันอารยะประเทศได้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว นโยบายนี้ก็ไม่น่าที่จะพูดกัน การหาเงินข้าพเจ้าเป็นที่ได้ปรากฏในรัฐธรรมนูญว่าการหาเงินมาใช้ในงบประมาณการศึกษานั้นเป็นอันดับแรก แต่ทว่าเท่านั้นไม่พอ ถ้าเป็นอันดับแรก เงินที่ได้ก็คงไม่พออยู่ดี แต่ในการศึกษาของนานาชาตินั้น หนึ่งควรจะมีโครงการ

และเมื่อมีโครงการก็ควรจะกำหนดว่า โครงการนี้ และปีหนึ่งจะใช้เงินเท่าไร และรัฐบาลต้องหาเงินจำนวนนั้นมาให้ได้ ถ้าหามาไม่ได้การศึกษาก็เป็นไปไม่ได้ตามโครงการ การเงินนั้นก็มีวิธีการที่จะหาได้ ในเรื่องนี้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีกระทรวงการคลังและรัฐบาลจะต้องช่วยกันจัดหาเงิน และในเรื่องนี้ข้าพเจ้าคิดว่าท่านคงรู้ดีแต่ท่านอาจจะลืมไป เพราะฉะนั้นจึงขอเตือนท่านว่าถ้าหากว่าจะให้นโยบายนี้เป็นไปได้ ท่านก็จะต้องรับที่จะหาเงินมาให้หมดตามโครงการ ที่เมื่อเรามีเงินพอแล้ว ส่วนที่จะทำให้เราต้องใช้เงิน.....

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องหาเงินมาให้พอนี้ คุณเดียง ศิริขันธ์ ได้พูดมาแล้วเพราะฉะนั้น ขอให้คุณพูดอย่างรวบรัด

นายประพัฒน์ วรรธนะสาร (พระนคร) : มิได้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าให้หาเงินนั้น ข้าพเจ้าพูดตลอดมา เพราะฉะนั้นจึงขอให้ท่านวางโครงการ และจัดหาเงิน นโยบายจึงจะเป็นไปได้ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงขอถามว่าท่านจะจัดทำได้หรือไม่ ที่ในการจัดการศึกษาของของเรานั้นเราได้รวบการศึกษามาไว้ในส่วนกลาง ซึ่งไม่มีแบบแผนอันใดในโลก การศึกษาขั้นต้นไม่ยากเย็นอย่างหนึ่งอย่างใด รัฐบาลใช้วิธีควบคุมก็พอ การศึกษาเหล่านี้ต้องให้ท้องถิ่นจัดทำ เมื่อข้าพเจ้าพูดมาถึงเพียงนี้ รัฐบาลรู้ว่าท้องถิ่นของเราเหลวแหลกเรื่องนี้จะต้องแก้กัน ไม่อยู่ในนโยบาย แต่ขอเรียนว่าในเรื่องการเหลวแหลกนั้นอยู่ที่รัฐบาลจะจัดให้ดีได้ แต่ไม่ใช่ว่ารวบงานท้องที่ไปไว้กับกระทรวง เวลานี้รัฐบาลจะมาเสนอว่าจะบรรจุครูอย่างนั้นอย่างนี้

จะต้องซ่อมโรงเรียนประชาบาลโรงเรียนนี้อย่างนี้ การศึกษาจะดำเนินไปไม่ได้ รัฐมนตรีมีเวลาไม่กี่ชั่วโมงจะมานั่งเซ็นคำสั่งอย่างนี้มากกว่าดำเนินการศึกษาประเภทใด ๆ เพราะฉะนั้นการศึกษาจึงดำเนินไม่ได้ นี่ในเรื่องนโยบายไปไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงขอเรียนว่าท่านจะแก้ไขอย่างไรในเรื่องนี้ หรือไม่ที่จะให้นโยบายดำเนินไปได้โดยเร็วบ้าง และในการอ่านนโยบายนี้ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นตอนใดว่าท่านจะส่งเสริมจริยศึกษาและศีลธรรม มีตอนเดียวในการศาสนา ซึ่งจะส่งเสริมโดยอาศัยการศาสนานั้นไม่พอ ยังจะต้องมีอีกหลายอย่าง ซึ่งไม่ปรากฏในตอนใด ๆ นอกจากการศาสนา เพราะฉะนั้นอย่างนี้จริยศึกษานี้เต็มที่ขณะนี้ ท่านมีนโยบายอย่างไรหรือไม่ คือท่านทราบหรือไม่ว่าเด็กที่จบประถมศึกษาเพียงอายุ ๑๓ – ๑๒ จบแล้วไม่มีโรงเรียนเรียนเพื่อเพิ่มการศึกษา ต้องไปต่อตามโรงเรียนกระเป๋า โรงเรียนหวยอย่างนี้ท่านจะมีทางป้องกันหรือไม่ นานาชาติเขาป้องกันเพราะเขารู้ดี แต่ในนี้ทนไม่ปรากฏ ข้าพเจ้าคิดว่าที่ข้าพเจ้าพูดนี้จะมีในนโยบายหรือเปล่า

ต่อไปนี้ข้าพเจ้าขอพูดถึงนโยบายอาชีวะศึกษา ข้าพเจ้าได้ฟังว่าท่านจะจัดการอาชีวะศึกษาเป็นพิเศษนั้น เราก็รับกันว่าจะได้ช่วยเหลือผู้ที่ออกโรงเรียนไปแล้วจะได้ประคับประคองไปจนการมีการศึกษาเพิ่มต่อไป ส่วนการทำเช่นนี้จะต้องมีเงินมาก แต่ท่านไม่มีเงิน ท่านให้งบประมาณไม่พอ ข้าพเจ้าคิดว่าท่านจะดำเนินไปได้อย่างไร ข้าพเจ้าได้ทราบว่าท่านจะปรับปรุงครูอาชีวะศึกษาให้ดีขึ้นกว่าเดิยวนี้ ข้าพเจ้าได้ทราบว่าเดี๋ยวนี้ท่านให้เงินเดือนครูอาชีวะศึกษาน้อยกว่าช่างฝีมือเสียอีก เพราะฉะนั้นการศึกษาด้านอาชีวะศึกษาจะดีขึ้นได้อย่างไร ท่านจะบอกว่าเรื่องนี้อยู่ที่งบประมาณจึงทำไม่ได้ ก็เพราะท่านให้งบประมาณน้อยไป ในด้านการพลศึกษาเดี๋ยวนี้ไม่ต้องจัดอะไรจัดแต่การกีฬา นานา ๆ ชาติเขามาแข่งขันกีฬา

เราก็แพ้ทุกที ท่านก็คิดใจแต่สเตเดียมอย่างเดียว ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านควรจะปรับปรุงให้ถูกต้อง มีการยบรมที่ถูกศีลธรรม ท่านก็ยังไม่มีสนามเด็กเล่น หรือสนามฟุตบอลท่านก็ยังไม่มีเลย ถ้าท่านไม่มีเงินให้เด็กได้เล่นแล้ว สเตเดียมของท่านก็ว่างเปล่าคอยแต่จะรับความแพ้มาสู่ประเทศไทย อย่างนี้ท่านจะมีนโยบายอย่างนี้หรือเปล่า ถ้าท่านมีท่านจะเอาเงินอุดหนุนที่ไหน ถ้าท่านไม่มีงบประมาณในเรื่องการศึกษาบางอย่าง ข้าพเจ้าคิดว่าท่านคงจะกะการสอนหนังสือผู้ใหญ่เท่านั้น ที่จริงการศึกษาผู้ใหญ่ ถ้าจะให้กว้างขวางก็ควรเลยไปถึงว่าช่วย ให้ผู้ใหญ่ได้มีวิชาชีพยิ่งขึ้น เรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นใจ บางท่านสัญญาว่าจะให้ผู้ใหญ่รู้หนังสือทั่วประเทศภายใน ๕ ปี ก็ชอบใจ แต่จะไม่พูดให้ใหญ่โตกว้างขวางไปกว่าที่ท่านว่า โรงเรียนประชาบาลหรือโรงเรียนรัฐบาล ในขณะนี้เราก็รู้กันแล้วว่า โรงเรียนไม่พอ ท่านจะทำให้เพิ่มขึ้นได้อย่างไร เมื่อเงินไม่มี งบประมาณไม่มีพอ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ในข้อ ๔ นี้ขอเรียนถามว่าท่านจะทำให้โรงเรียนประชาบาลหรือ โรงเรียนรัฐบาลพอได้ภายในกี่ปี แต่ว่าขออย่าให้ข้าพเจ้าเรียนว่าเพียงพอในร้อยปี และข้อ ๔ ขอย้ำว่าเป็นนโยบายที่สำคัญ เพราะเหตุว่าเวลานี้เด็กของเราไม่มีโรงเรียน

ข้อ ๕ ในเรื่องการเพิ่มเติมครูให้เพียงพอ ถ้างบประมาณที่ว่าอย่างนั้นที่เขียนไว้ก็ไม่พอ เพราะฉะนั้นก็เรื่องเงินอีกเหมือนกันขอให้พอ ในการสนับสนุนปรับปรุงโรงเรียนราษฎร์เท่าที่เป็นอยู่ในเวลานั้น การจัดโรงเรียนราษฎร์เป็นของปลอมจะเอาของแท้ไม่ได้ เพราะเหตุว่าการอุดหนุนนั้นไม่เพียงพอ ข้าพเจ้าขอชักตัวอย่างง่าย ๆ ว่าที่จริงกระทรวงศึกษาธิการได้ช่วยโดยเต็มที่แต่ว่ากระทรวงศึกษาจะ ช่วยให้ ครูโรงเรียน ราษฎร์มีเงินเดือนเท่า

ครูโรงเรียนรัฐบาลจะไปได้อย่างไร และยิ่งกว่านั้นโรงเรียนราษฎร์ต่าง ๆ ถูกขัดไว้โดยพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า ไม่มีที่อยู่ เมื่อข้าพเจ้าไปติดต่อก็บอกว่าไม่ทราบจะหาที่ไหน เด็กเกิดขึ้นทุก ๆ วันถ้ารัฐบาลไม่ขยายที่จะเอาที่ไหนมาเรียน

การปรับปรุงขึ้นมหาวิทยาลัย การปรับปรุงขึ้นนี้เราจะเห็นได้ว่าเงินเดือนน้อยจนครูหนีหมด เดี๋ยวนี้ถ้าท่านจะให้เงินเดือนครูมหาวิทยาลัยสบายใจพอที่จะสร้างมันสมองให้แก่ประเทศชาติหรือไม่ ท่านจะต้องให้เขามีความสบายให้เงินเดือนเขาให้เพียงพอ ขอเรียนว่าท่านจะจัดอย่างนี้หรือไม่

สำหรับห้องสมุดประชาชนนั้น ข้าพเจ้าขอให้จัดห้องสมุดแห่งชาติเสียก่อนข้าพเจ้าเคยถามข้าราชการท่านหนึ่งเขาบอกว่าแม้แต่ค่าซ่อมหนังสือปีหนึ่งก็ยังไม่พอ แล้วท่านจะไปจัดที่ไหนก็เมื่องบประมาณไม่พอ ในข้อ ๕ ที่ว่าจะช่วยข้าพเจ้าก็เห็นด้วยแต่ว่าอย่างที่เรียนมาแล้วท่านจะหาเงินที่ไหนมาจัดให้ได้อย่างนี้.

ประธานสภาผู้แทน: ขอประทานโทษ ขอเดือนที่ประชุมนิดหน่อย คือการอภิปรายเรื่องนโยบายนี้เพื่อความเป็นธรรมด้วยกันทุกฝ่าย นโยบายเขียนไว้ท่านรู้แล้วว่ารัฐบาลเข้ามีเวลาไปโดยปรกติแล้วก็เพียง ๒ ปี ๗ เดือน การจะจัดการอะไรก็ต้องจัดการภายในงบประมาณของเรา และการอภิปรายขออย่าให้ยืดยาวขอให้เข้าขอบเขตนี้อย่าให้เกินเลยไปกว่านี้ได้ คือภายในระยะเวลา ๒ ปี ๗ เดือนนี้จะทำอะไรได้บ้าง ขอให้รวบรัด

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงราย): ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงรายคนใหม่ เมื่อวานนี้ได้ยกมือตลอดทั้งวัน ท่านประธานได้เห็นแล้ว แต่ไม่ได้ให้พูด.....

ประธานสภาผู้แทน: ขอโทษ หลายคนยังไม่ได้พูด เพราะฉะนั้นตำเนินเรื่องได้

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงราย): จึงรู้สึกแปลกใจที่บางท่านพูด ๒–๓ ครั้ง ทำให้สงสัยว่าในสภานี้มีคอรัปชั่น

(ที่ประชุมหัวเราะ)

ถึงอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณท่านประธานสภาที่กรุณาให้ข้าพเจ้าพูดนี้.....

ประธานสภาผู้แทน: เรื่องมีคอรัปชั่นผมไม่รู้ และผมไม่โกรธถึงจะเอาน้ำร้อนสาดก็ไม่เป็นไร ข้าพเจ้าเป็นน้ำแข็ง แต่ว่าจะเสียเวลาคนอื่นเขา

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงราย): ประเทศไทยเราเจริญมีความเจริญก้าวหน้าหน้า ส่วนในด้านศีลธรรมจรรยาแล้วเราเสื่อมโทรมลงทุกที ข้าราชการทุจริต โจรผู้ร้ายชุกชุม เพราะรัฐบาลไม่หันหลังให้แก่การจริยศึกษา....

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่): ขอประทานโทษ เมื่อกี้มีสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดเชียงรายอ้างว่าสภานี้มีคอรัปชั่นนั้น ในนามข้าพเจ้าเป็นผู้แทนจังหวัดเชียงใหม่และบรรดาท่านสมาชิกทั้งหลาย โปรดขอให้ท่านถอนคำพูดอันนี้เสีย เพื่อเป็นศิริมงคลแก่สภาของชาติ

นายบุญช่วยศรีสวัส (เชียงราย): ข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภาผู้แทน: ประเดี๋ยวก่อนคุณทองดี ฯ ก็ร้อนแรงเกินไป ส่วนคุณนั้นก็พูดไม่ได้นักนี่ เอาเถิดถอนก็ถอน

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงราย): ผู้ที่จะเป็นพลเมืองดีของ

ประเทศชาตินั้นจะต้องเป็นคนที่มีความประพฤติดี คือมีจรรยาดีนั่นเอง รัฐบาลนี้จะให้การศึกษาอบรมให้สั่งสอนไปในทางจริยศึกษาได้หรือไม่ในข้อที่หนึ่งที่ว่า รัฐบาลนี้จะส่งเสริมปรับปรุงการอาชีวะศึกษาเป็นพิเศษอยากจะเรียนถามว่ารัฐบาลนี้มีวิธีการที่จะส่งเสริมปรับปรุงและบำรุงการอาชีวะศึกษาอย่างไร และจะขยายให้กว้างขวางต่อไปได้แค่ไหน การอาชีวะศึกษาทุกวันนี้ไปแทบไม่รอด เพราะว่าขาดการช่วยเหลืออย่างจริงจัง นักเรียนอาชีวะศึกษาเชียงใหม่เรียนสำเร็จแล้วออกไปทำนา เมื่อเรียนทอผ้าสำเร็จแล้วออกไปอยู่บ้านเลี้ยงลูกเพราะทอผ้านั้นไม่มีใครซื้อ นักเรียนพาณิชย์เรียนแต่ทางทฤษฎีขาดการฝึกหัดทางปฏิบัติ เมื่อสำเร็จออกไปแล้วก็ไปทำงานรับราชการ รัฐบาลให้ความรู้แต่ขาดการช่วยเหลือย่อมจะให้ตลอดรอดฝั่งไปไม่ได้ รัฐบาลมีโรงเรียนช่างไม้ แต่ช่างไม้ที่จะเก่งกาจจากห้างร้านต่างต้าว รัฐบาลไทยไม่ช่วยเหลือการอาชีพของคนไทยด้วยกัน การอาชีวะศึกษาจึงไม่เรียบร้อยเพราะขาดการเอาใจใส่อย่างจริงจังจากรัฐบาล เหมือนปลูกต้นไม้แต่ไม่พรวนดินรดน้ำต้นไม้นั้นจะเจริญงอกงามได้อย่างไร ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลนี้มีวิธีการที่จะส่งเสริมปรับปรุงอย่างไรและบำรุงการอาชีวะศึกษาอย่างไรและจะขยายการอาชีวะศึกษาประเภทไหนให้กว้างขวางออกไปได้

นโยบายข้อ ๒ ที่ว่ารัฐบาลนี้จะตั้งโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนประชาบาลเพิ่มขึ้นอีกนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีอยู่ว่าเมื่อรัฐบาลนี้จะก้าวไปข้างหน้า จะเหลียวแลดูแลหรือเปล่า กล่าวคือรัฐบาลนี้จะบำรุงซ่อมแซมโรงเรียนเก่าที่ชำรุดทรุดโทรมให้ดีขึ้นหรือไม่ เท่าที่ข้าพเจ้าได้ประสบเห็นมีโรงเรียนประชาบาลตามชนบทหลายตำบลแห่งที่จังหวัดเชียงรายมีสภาพไม่ผิดกับหอยู่

ปศุสัตว์ ที่โรงเรียนอยู่หลังคารั่วไม่มีฝาจะผุพังไปแล้ว และการที่รัฐบาลตั้งโรงเรียนเพิ่มขึ้นใหม่จะรับรองว่าจะบำรุงซ่อมแซมโรงเรียนเก่าให้ดีขึ้นหรือไม่

นโยบายข้อ ๕ ที่ว่ารัฐบาลนี้จะเพิ่มจำนวนครู ประชาบาลตลอดจนปรับปรุงสมรรถภาพของครูประชาบาลให้เหมาะสมแก่กาลสมัยนั้น แสดงแล้วว่ารัฐบาลนี้ต้องการผลและฐานะในปริมาณและคุณภาพ แต่เรื่องครูจะว่าอย่างไร จะให้สมน้ำสมเนื้อสมค่าได้หรือไม่ นโยบายท่านของต้องการซื้อของดี ต้องการจำนวนมากแต่ให้ราคาถูกนั้นก็จะได้ของเทียม ต้องการเพชรก็จะได้พลอย เราต้องให้ราคาสมกับสิ่งนั้น เมื่อจะเพิ่มจำนวนครู อาจารย์แล้ว รัฐบาลจะพิจารณาเรื่องฐานะของครูอาจารย์ที่เพิ่มขึ้นอีกได้หรือไม่

๑๓.๐๐ น.

ขุนคงฤทธิ์ศึกษากร รัฐมนตรี: ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ๓ ท่านนั้นได้ซักถามไปโดยลำดับก่อนมานั้น ข้าพเจ้าขอเรียนต่อสภาว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเท่าที่ได้ซักไซร้ไต่ถามถึงในเรื่อง นโยบาย และได้พูดถึงมาตั้งแต่เมื่อวานนี้จนกระทั่งบัดนี้ก็ย่อมเป็นที่ปรากฏอยู่แล้วว่า ในนโยบายการศึกษานี้ย่อมดำเนินไปด้วยดีและจะดำเนินไปด้วยดียิ่งขึ้นนั้น หลักสำคัญก็อยู่ที่ว่า รัฐบาลนี้ต้องได้รับงบประมาณมาในเมื่อท่านทั้งหลายได้รู้เห็นมาแล้วนั้น ท่านทั้งหลายย่อมทราบแล้วว่า นโยบายนั้นจะเขียนอย่างไรก็ตามเพื่อที่จะบรรลุได้ตามนโยบายนั้น แต่เรื่องที่สำคัญเกี่ยวกับการเงิน และก็หวังใจว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะให้ความช่วยเหลือในการที่รัฐบาลจะเสนองบประมาณในเรื่องการศึกษาต่อไป

เท่าที่ท่านข้องใจและให้ความสังเกตมานั้น โดยมากก็ออกจะซ้ำๆ

กันและบางท่านก็ได้ตอบไปแล้วหรือได้แถลงไปแล้วเมื่อวานนี้บ้างวันนี้บ้าง ฉะนั้นจะได้ตอบฉะเพาะข้อปลีกย่อยซึ่งนอกเหนือจากที่ได้ตอบมาแล้ว ท่านสมาชิกได้ถามเรื่องจริยศึกษาและดูเหมือนว่าสมาชิกทั้ง ๓ ท่าน ก็มีความเห็นร่วมกันในเรื่องการอบรมจริยศึกษา ซึ่งในเรื่องนี้รัฐบาลก็ได้ตระหนักอยู่ดังนี้รัฐบาลก็จะได้กวดขันอบรมในจริยศึกษาให้เข้มงวดกวดขันต่อไป ที่ท่านว่าจะทำอย่างไร และทำไมไม่เขียนลงไว้ในนโยบายนี้ โดยที่จริยศึกษาเป็นเรื่องที่ไม่มีรูป หรือเราจะเรียกว่าเป็นนามธรรมก็ได้ เพราะฉะนั้นจริยศึกษาจึงได้แยกอยู่ในการศึกษาทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสามัญศึกษาหรืออาชีวะศึกษาหรือวิสามัญศึกษา มันแฝงอยู่ทั่วไป ครูผู้ที่จะเรียนก็ต้องได้รับการอบรมไปในตัว และยิ่งกว่านั้นในบทเรียนที่จะให้นักเรียนเรียนมีความรู้ในทางศีลธรรมจรรยาก็มีหน้าที่พลเมืองและศีลธรรมแฝงอยู่ และยิ่งกว่านั้นรัฐบาลที่แล้วนั้น ครูรัฐบาลที่ผ่านมาและรัฐบาลนี้ด้วย ถ้าใครตั้งใจที่จะเพิ่มเวลาการเรียนอันนี้ให้มากขึ้นอีกและในทางจริยศึกษา ท่านย่อมทราบอยู่แล้วว่า เพียงแต่เรียนในห้องเรียนเท่านี้ยังไม่เป็นการเพียงพอ ต้องให้หนักไปในทางปฏิบัติ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้รัฐบาลจะได้กวดขันในทางปฏิบัติและโดยฉะเพาะอย่างยิ่งจะได้ถือว่าการลูกเสือ การอนุศาสนาจารย์นั้นเป็นอุปกรณ์สำคัญในการที่จะส่งเสริมทางจริยศึกษาด้วย ก็จะได้เร่งมือในด้านนั้นประกอบกันไป ในเรื่องเกี่ยวกับอาชีวะศึกษาที่ได้ข้องใจกันถึงเรื่องว่าจะขยายอย่างไร บำรุงอย่างไร จะจัดอย่างไร ถือว่าเป็นการพิเศษ และท่านได้ให้ข้อสังเกตในเรื่องที่เกี่ยวกับจะจัดอาชีวะศึกษาให้ดีนั้น รัฐบาลขอรับข้อสังเกตของท่านไว้ด้วยดี นอกจากนี้จะเรียนว่าในด้านอาชีวะศึกษา รัฐบาลได้ชี้แจงกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ถามเมื่อวานนี้ว่าด้วย

การจัดอาชีวะศึกษาไปแล้ว เพราะฉะนั้นว่าก็จะถือว่ารัฐบาลได้แจงไป
โดยละเอียดตั้งแต่วานนี้แล้ว ถ้าจะพูดอีกก็จะเป็นการเสียเวลาของสภาไป
แต่รับรองได้ว่าข้อสังเกตของท่านเป็นการเจตนาดีต่อ รัฐบาลก็จะให้ดำเนินตาม
นโยบาย รัฐบาลขอรับข้อสังเกตของท่านไว

ในเรื่องเกี่ยวกับโรงเรียนราษฎร์ เกี่ยวกับโรงเรียนราษฎร์นั้นรัฐ
บาลถือว่าเป็นเรื่องที่จะช่วยรัฐ สำหรับโรงเรียนรัฐบาลที่จะจัดขึ้นโรงเรียน
ประถมก็ดี มัธยมก็ดี เป็นโรงเรียนที่รัฐบาลจัดขึ้นเป็นตัวอย่างสำหรับให้
ประชาชนที่จะจัดตั้งโรงเรียนของเขาให้ได้ผลดีขึ้น และรัฐบาลถือว่าโรงเรียนที่
ได้ช่วยเหลือรัฐบาลในการจัดการศึกษา ท่านที่สนใจในเรื่องการศึกษา
ต่างประเทศคงจะได้ทราบว่าในต่างประเทศนั้น เฉพาะอย่างยิ่งเช่นประเทศ
อังกฤษเป็นต้น โรงเรียนเทศบาลเจริญก้าวหน้าเป็นอันมาก ส่วนโรง
เรียนรัฐบาลนั้นจัดไว้เพื่อเป็นตัวอย่างเท่านั้น แต่โรงเรียนราษฎร์และโรง
เรียนเอกชนเขาได้จัดทำกันอย่างเป็นล่ำเป็นสันจนถึงกับเป็นถึงขั้นมหาวิทยาลัย
สำหรับในประเทศไทยเรารัฐบาลก็ได้ตระหนักอยู่อย่างนี้ แต่ในการที่จะให้
โรงเรียนรัฐบาลมีจำนวนมากมายนั้นก็ย่อมอยู่ที่งบประมาณดังที่ท่านทราบอยู่
แล้ว เพราะฉะนั้นการส่งเสริมโรงเรียนราษฎร์ รัฐบาลจะได้ทุ่มเทในทางที่ให้
เงินอุดหนุน และให้ครูไปช่วยสอนในการให้เงินอุดหนุน เท่าที่แล้วมารัฐบาลมี
เงินประมาณ ๒๔๙๒ ล้าน และปี ๒๔๙๓ นี้ก็จะได้ของงบประมาณเพิ่มขึ้นอีกอย่าง
น้อยไม่น้อยกว่า ๖ ล้าน ส่วนงบประมาณสำหรับอุดหนุนโรงเรียนราษฎร์ในราว
๑๕ ล้านหรือถ้าหากว่าทางสภานี้เห็นว่าในจำนวนเงิน ๑๕ ล้านบาทไม่พอจะได้
แปรญัตติให้เป็น ๒๐—๓๐ ล้านบาทแล้วรัฐบาลจะขอบใจมาก และจะได้สนับสนุน

โรงเรียนราษฎร์ให้เต็มมือและมีฐานะดำรงอยู่ได้ ในเรื่องเงินเดือนก็ดีในเรื่องครูก็ดี หรือในเรื่องค่าใช้สอยก็ดี รัฐบาลมีความปรารถนาที่จะได้เงินงบประมาณ หรือเงินพิเศษอื่น ๆ ที่จะได้บำรุงการศึกษาซึ่งรัฐบาลมีอยู่ในกระทรวงศึกษานั้นแล้ว สำหรับใช้เป็นค่าสร้างโรงเรียน เพิ่มเติมสถานที่และซ่อมที่จำเป็นหรือสมควร และถ้าที่ใดมีอาชีวะศึกษามาก รัฐบาลก็อาจจะจ่ายเงินให้สำหรับก่อสร้างเพิ่มเติม แต่ทั้งนี้ย่อมอยู่ในอาณัติของงบประมาณ

ในเรื่องความเหตุแห่งที่ท่านได้เสนอมานั้น รัฐบาลขอรับไว้ในเรื่องการจัดการศึกษาชั้นประถมบท ๔ ว่าเมื่อจบหลักสูตรแล้วไม่มีอาชีพ รัฐบาลนี้จะได้จัดให้มีการศึกษาในชั้นประถมบท ๕ และ ๖ ขึ้น เพื่อให้ผู้ที่ได้เรียนสำเร็จในชั้นประถมบท ๔ แล้วได้เข้าเรียนต่อไป ส่วนในเรื่องการศึกษาผู้ใหญ่นั้น ก็ได้จัดการศึกษาในทางอาชีพเพิ่มขึ้นไว้ด้วย และมีประเภทเกี่ยวการศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งไม่ถือว่าเป็นการบังคับ รัฐบาลนี้จะได้ดำเนินการให้เรียบร้อยไปในสมัยของรัฐบาลนี้ เมื่อสภานี้ได้ให้ความไว้วางใจก็จะได้รีบดำเนินการต่อไป

๑๐.๐๕ น.

นายกุหลาบ แก้ววิมล (นนทบุรี): สามวันแล้วไม่ได้พูด เวลาลงมติจึงให้พูด ขอขอบคุณมากท่านประธาน ในฐานะที่ข้าพเจ้าไม่ใช่ครู แต่ว่าได้เคยเป็นผู้ตรวจการศึกษามา เพราะฉะนั้นก็จำเป็นที่จะต้องพูด เพราะว่าท่านผู้แทนพระนครเมื่อกี้นี้ได้พูดแล้ว ในเรื่องการศึกษานี้ข้าพเจ้าจะยังมีปัญหาที่ละข้อ ในนโยบายว่าเป็นการส่งเสริมการอาชีวะศึกษานั้น ในระยะปีกว่า

มาแล้วนี้ได้ทำอะไรบ้าง ช่างกลหน่อย แล้วก็วัดสระเกษนิดหนึ่ง แล้ว ผลิตวัตถุออกมานั้น ขอประทานโทษระยะปีกว่านั้น ....

ประธานสภาผู้แทน: เรื่องระยะปีกว่านั้นเป็นเรื่องที่ล่วงมาแล้ว ท่านควรจะตั้งปัญหาถามว่าทำอย่างไรต่อไป แต่เรื่องที่ล่วงมาแล้วไม่จบสิ้น

นายกุหลาบ แก้วจิมล (นนทบุรี): ขอน้อมรับไว้ด้วยความเคารพ ต่อไปนี้ที่ผมจะขยายการอาชีวะศึกษามีอะไรบ้าง มีวัดสระเกษ โรงเรียนช่างตัดเสื้อของกระทรวงศึกษาธิการก็เหมือนร้านตัดเสื้อของชาวต่างด้าวเล็ก ๆ จะเปิดโอกาสให้นักเรียนที่สำเร็จประถมศึกษาวิชาสามัญ ได้เข้ามาศึกษาวิชาช่างบ้างไหม ซึ่งบางคนเข้าไปร้องไห้ ไม่อยากกัด ผมอดสงสารว่าคนต่างด้าวบางจำพวกเสียอีก โรงเรียนช่างไม้วัดสระเกศ โรงเรียนอุเทนถวาย โรงเรียนช่างกล ก็ไม่ได้สักอะไร แล้วเมื่อกี้นี้ท่านรัฐมนตรีศึกษาได้ยืนยันว่าเตรียมพร้อมทุกวิถีทาง หลักใหญ่ก็คือเงินตัวเดียว อย่างที่ผู้แทนพระนครบอกว่าถ้าขาดหลักใหญ่ก็ทำอะไรไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ ผมอยากจะกราบเรียนต่อไปอีกหน่อยว่า เวลานี้โรงเรียนอาชีวะศึกษาชั้นประถม ขาดอาชีวะศึกษาชั้นอุดม คือชั้นมหาวิทยาลัย แต่ส่วนการศึกษาวิชาอาชีพหรืออาชีวะชั้นมัธยมตอนกลางไม่มี แล้วเด็กพวกนี้สำเร็จชั้นประถมศึกษามาทำไม ก็อยู่บริษัทไทยเดินเล่น นุ่งเกี๋ยงดีเตะฟุตเล่นพลาดท่าก็เตะเล่นหวย ก.ข. ไปเลย ข้าพเจ้าขอสนับสนุน อีกอย่างหนึ่งในประเทศไทยนี้ เรายอมรับว่าเป็นประเทศกสิกรรม ก็ต้องหนักไปในทางวิชาชีพเกษตร อย่างท่านนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงเมื่อวานนี้ ตอนนี้ยังไม่ถึงข้อ ๗ แต่ต้องเกี่ยวโยงกัน เพราะเกี่ยวกับวิชาอาชีวะศึกษา ในชั้นมหาวิทยาลัยก็มี ๓—๔ พวกเช่นธรรมศาสตร์และการเมือง จุฬาลงกรณ์ เกษตรศาสตร์ การแพทย์ ต่อไปนี้ท่านจะ

ขยายกิจการวิชาอาชีพหรือวิชาชั้นมัธยม ตอน กลาง และ มัธยม ตอน ปลาย หรือชั้นอุดมหรือไม่เพื่อให้เหมาะ สมแก่ ภูมิ ประเทศ ของ ประเทศไทย ซึ่ง เป็น ประเทศกสิกรรมดังที่ท่านบอกว่าท่านจะ เปิด มหาวิทยาลัย เหมืองแร่ ขึ้นอีกอัน หนึ่งนั้นข้าพเจ้าเห็นด้วย และเห็นด้วยแต่ก่อนแล้ว

อีกอย่างหนึ่งมหาวิทยาลัยป่าไม้ก็ยังไม่มี การประมงก็ยังไม่มี แต่ว่าท่านได้รับสนองว่าท่านจะ เปิดให้เต็มภาค ภูมิสมกับท้องถิ่น ของ แต่ละ จังหวัดของประเทศนั้นว่าภาคใดประชาชนมีถ้ารครองชีพมากอย่างไร ท่านก็ควรจะเปิดเช่นจังหวัดตามชายทะเล ท่านก็น่าจะเปิดมหาวิทยาลัยขึ้น หรือว่าวิชาชีพชั้นมัธยมตอน กลาง หรือ ตอนต้นก็ได้ในการประมงป่าไม้เหมืองแร่ทำให้ได้ผลจริง ๆ เอาผู้ทรงคุณวุฒิในทางวิชาการโดยเฉพาะนำมาใช้ ท่านอยากจะได้ของดีก็ต้องซื้อด้วยราคาแพง เมื่อท่านจะฆ่าควายก็ไม่ควรเสียดายเกลือ อีกอย่างหนึ่งเมื่อกี้ท่านผู้แทนพระนครได้พูดไว้ยังไม่จุใจข้าพเจ้าในเรื่องการศึกษาของท้องถิ่น เพราะรัฐบาลนี้ยอมรับแล้วว่าจะปฏิบัติตัวและจิตใจปฏิกริยาของท่านไปตามระบอบประชาธิปไตยจริง ๆ เป็นไปในระบอบประชาธิปไตยโดยแท้จริง เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเราทุกคนก็จะต้องยอมรับว่าเราต้องเคารพกฎหมาย เมื่อเป็นเช่นนี้การศึกษาชั้นประถมศึกษา หมายถึงท้องถิ่นหรือเทศบาลทั่วประเทศ ท่านก็ยอมรับแล้วว่าจะบำรุงส่งเสริม คือว่าการท้องถิ่นและเทศบาลเป็นมัจจัยสำคัญของระบอบประชาธิปไตย เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วทำไมกระทรวงศึกษาจึง ปฏิบัติการหัวเป็นควายท้าย เป็น วัว ดังเช่นเวลานี้ โรงเรียนเทศบาล ประชาบาลอะไรก็ตาม ครูนี้กระทรวงศึกษาเอามาจากท้องถิ่นนั้นให้สถานที่แล้วก็ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายที่บังไว้ชัด ๆ ว่า มาตรา ๑๖ แห่ง พ.ร.บ. เทศบาล ซึ่งมาตรา ๕ บังไว้ว่าเทศบาลมีหน้า

ที่ต้องกระทำการให้การอบรมศึกษาขั้นประถมศึกษาแก่ประชาชน เมื่อกฎหมายบ่งไว้ชัด ๆ อย่างนี้ ท่านทำไม.....

ประธานสภาผู้แทน: นั่นไม่ใช่เรื่องนโยบาย คุณไปพูดถึงเรื่องปฏิบัติของเขาที่ผ่าน ๆ มา ถ้าคุณพูดในเรื่องนโยบายอะไรบกพร่อง หรือว่าคุณเห็นว่ามีอะไรที่ดีบ้าง บอกอย่างนั้นดีกว่า

นายกุหลาบ แก้ววิมล (นนทบุรี): ข้าพเจ้าเคารพ เห็นว่าท่านไม่ควรจะให้ทำ เวลานี้ควรมองกฎข้อบังคับ ในเรื่องการศึกษาเอาครูไปแต่กฎหมายก็บ่งไว้ว่าจะให้การศึกษาทำไมไม่ทำตามกฎหมาย นี่อันหนึ่ง แต่ข้อสอง อีกอย่างหนึ่งท่านบอกว่าจะส่งเสริมปรับปรุงการ พลศึกษา ให้ได้รับผลดียิ่งขึ้น ทุก ๆ คนก็รู้อยู่แต่ว่าการอนามัยเป็นสิ่งสำคัญ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่พูดที่เราทุกคนรู้แล้ว การส่งเสริมบำรุงการศึกษาผู้ใหญ่ ให้กว้างขวางขึ้น มองดูตัวอักษรแล้ว อยากจะพูดว่าท่านจะใช้วิธีชี้ประชาชนยากจะเข้าใจผิดว่าเป็นการเผด็จการหรือไม่ ท่านจะต้องไปบังคับเขาไหมว่าถ้าไม่ไปศึกษาจะต้องจับไปติดตรวน หรือจะเปิดให้ศึกษาอย่างเสรีตามจิตใจของเขาแต่เมื่อมาพิจารณาว่า การศึกษาเป็นของสำคัญ เมื่อเป็นของสำคัญแล้วทาง รัฐบาล ก็ควรจะได้ให้การ ศึกษา โดยกว้างขวาง และ ข้าพเจ้าอาจจะเข้าใจผิด เดียวไปอีกฝ่ายในฐานะที่ประเทศไทย ได้มีทางจิตใจ ร่วมเป็นพันธมิตร กับสหประชาชาติเพื่อจะได้ส่งเสริม การศึกษาในขั้นต้นนี้ เพราะว่าถ้าประชาชนเราได้รับการศึกษาไม่ดีพอ จิตใจของพวกเราก็อาจจะไขว้เขวในเมื่อเจอยามิตรใด ๆ เข้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งพูดกันตรง ๆ เวลานี้ชาติเราต้องการระบอบประชาธิปไตย แต่ตาสีตาสาแกไม่รู้อะไรเลย ถ้ามีคนเอาเงินมาให้ว่าให้เอาคะแนนนี้ก็ได้เหมือนกัน คณาธิปไตยเกิดคนที่ไม่ได้รับ

การศึกษาก็อาจจะไขว้เขวก็ได้ อย่างนี้ ข้าพเจ้าขอสนับสนุนรัฐบาลที่จะให้ผู้ที่ยังไม่มีการศึกษาได้มีการศึกษาโดยกว้างขวาง และข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการจำเป็นอย่างยิ่งที่เดียว เพราะโดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาของเราไม่ถึงขนาดแต่ขนาดไหนข้าพเจ้าไม่อยากพูด เพราะเป็นการกระทบกระเทือนใจรัฐบาล ท่านเห็นหรือไม่ว่าเมื่อคราวเลือกตั้งทั่วประเทศ เวลาเปิดหีบบัตรคนที่อ่านหนังสือไม่ออกก็ยังมีจุดให้นับ

ประธานสภาผู้แทน: คุณกุหลาบ ก็เป็นที่รู้กันแล้วว่าเรามีคนอ่านหนังสือออกได้กี่เปอร์เซนต์ ถ้าคุณมีความเห็นใดก็พูดไป อย่าไปพูดเรื่องนับจุดอะไร ความจริงคนที่นับจุดเขาก็ให้คะแนนคุณเหมือนกัน

นายกุหลาบ แก้วจิมล (นนทบุรี): ผมพูดถึงว่าการศึกษายังไม่ถึงขนาดถ้ายังต้องมีการนับจุดอยู่อย่างนั้น และถ้ายังมีการศึกษาชั้นประถมอยู่ตราบใดก็เชื่อว่าการศึกษาเรายังไม่พอ ถ้าการศึกษาดีแล้วประชาชนก็ใช้สมองได้ด้วยความเป็นธรรมปราศจากอามิสแล้ว เราก็คงจะได้ผู้แทนที่ดีเข้ามาท่านประธานเป็นต้น

สมาชิกในที่ประชุมหัวเราะ

นายกุหลาบ แก้วจิมล (นนทบุรี) เมื่อไม่มีการศึกษาก็อาจถูกคนยุยงส่งเสริมได้ เดี๋ยวพ่อว่าอย่างนั้น เมื่อว่าอย่างนี้ แล้วการศึกษาจะดีได้อย่างไรการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นและทั่วโลกก็ยอมรับกัน ข้าพเจ้าจึงขอฝากข้อสังเกตไว้อีกสักหน่อย ท่านบอกว่าจะตั้งโรงเรียนประชาบาลเพิ่มขึ้นให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชนตามลำดับแห่งความจำเป็น ข้อนี้ข้าพเจ้าก็ได้เคยฟังเมื่อครั้งรัฐบาลคุณควงแถลงนโยบาย ท่านรับรองว่าจะสร้าง แต่ท่านจะเอาเงินที่ไหนมา บางคนเป็นครูเสือแต่งก็ไม่มีจะใส่ต้องนอนอาศัยตามแปลงควายอย่างนี้แหละครับ

ประธานสภาผู้แทน ; ให้ท่านพูดได้อีกนาทีเดียว คือให้คุณพูดมานานแล้ว นี่ ๓ วันมาแล้ว แต่เอาเถิดให้ย่อยอีก

นายฤหลาบแก้ววิมล (นนทบุรี) ; ขอบพระคุณท่านที่เคารพที่มีใจกว้างขวาง คือกระผมในเรื่องโรงเรียนประชาบาลนี้อยากจะฝากข้อสังเกตว่านักเรียนเวลาเรียนประถมปีที่ ๓ สำเร็จแล้วจะไปเรียนชั้นมัธยมต่อไปคือชั้นมัธยม ๑—๒—๓ ต่อไปไม่ได้ จะไปเรียนในเมืองหลวงก็ไม่ได้เพราะที่อยู่พักอาศัยก็ไม่มีค่าครองชีพก็แพง ผู้ปกครองนักเรียนก็ยากจน ก็อยากจะเรียนด้วยความตารพว่าตามที่ท่านพูดว่าจะตั้งโรงเรียนมัธยมตอนกลาง แต่ละที่ว่าการอำเภอก็เพื่อให้โอกาสแก่นักเรียนได้มีโอกาสมาเรียนแล้วมีโอกาสกลับบ้านเช่นนี้ แต่ว่าก็ได้มีโรงเรียนที่ได้เลิกไปก็มีเช่นในจังหวัดนนทบุรีบางกรวยและเชื่อว่าในจังหวัดอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน ถ้าหากว่ารัฐบาลรับรองถ้อยคำที่ข้าพเจ้าหวังดีต่อชนชาติก็น่าจะได้เปิดโรงเรียนมัธยมให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ของแต่ละอำเภอทุกจังหวัด ไม่ต้องไปเรียนที่มหาวิทยาลัยหรือเรียนในเมืองหลวง อันนี้ก็เป็นสิ่งสำคัญอันหนึ่ง อีกอันหนึ่งก็เรื่องครูประชาบาลก็เป็นข้าราชการไรแต่อีกอย่างหนึ่งเมื่อวานท่านรัฐมนตรีของประทานโทษคือท่านขุนคงยุทธศึกษาการเปรียบประหนึ่งว่าสมรรถภาพของครูไม่มีราคาเท่างวดก็ประกาศณียบัตรมีราคา เช่นแบงค์กงเต๊กหรือธนบัตรจีนนั่นหรือ....

ประธานสภาผู้แทน : หมดเวลาของคุณแล้ว

นายฤหลาบ แก้ววิมล (นนทบุรี) : ขอขอบคุณท่านประธานยังไม่ได้ครึ่งเลย

ประธานสภาผู้ทรงเกียรติ : มีผู้ที่เขาไม่ได้พูดมา ๓ วันยังมีอีกหลาย

นายโชติ วิชัยดิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี) : ตามคำแถลงนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการศึกษามีด้วยกัน ๗ ข้อ เมื่ออ่านดูแล้วรู้สึกว่าจับอกจับใจ แต่ข้าพเจ้าเกรงตัวและยังไม่เชื่อว่าท่านจะปฏิบัติได้อย่างที่เขียนไว้อย่างว่าข้อ ๔ ว่าทั้งโรงเรียนรัฐบาลและประชาบาลเพิ่มขึ้นให้เพียงพอกับความต้องการ ครูประชาชนตามหลักแห่งความจำเป็น ในข้อนี้ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลนี้ว่า งบประมาณอย่างนี้ได้เงินบำรุงโรงเรียนประชาบาล ๖ ล้านบาท แต่ถ้ากระทรวงศึกษาธิการจะขอนุญาตให้ทางจังหวัดทำการเบิกจ่ายไปปลูกสร้างได้ก็เสียเวลาไปมากบางทีเกือบสิ้นปีคือในเดือนมีนาคม วันที่ ๒๗ ให้เบิกจ่ายได้ ในข้อนี้ทางรัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการทราบหรือไม่ที่ล่าช้าอยู่เช่นนี้เป็นเพราะเหตุไรจะแก้ไขให้ได้โดยด่วนที่จะได้หรือไม่ ข้อนี้ขอฝากข้อสังเกตกับรัฐบาลด้วย . . . .

ประธานสภาผู้แทน : ขอโทษ ที่คุณบอกว่ารัฐบาลตั้งนโยบายสูงเกินไปเกรงว่าจะทำไม่ได้ เราพูดกันอย่างนั้นในสภา เพราะว่าเป็นการได้เปรียบของสภา คือสภานี้เป็นฝ่ายควบคุม เมื่อเขาวางนโยบายอย่างนี้เป็นบรรทัดฐานที่จะควบคุมเขา ยิ่งเขาเขียนละเอียดเรายิ่งพอใจ ผมรักษาประโยชน์ของของสภา

๑๑.๒๒ น.

นายโชติ วิชัยดิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าว่านโยบายที่เขียนอย่างนี้ถ้าท่านไม่ทราบจะไปได้อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งอีกข้อหนึ่ง คือข้อที่จะส่งเสริมปรับปรุงบำรุงอาชีวะศึกษาเป็นพิเศษ ข้อนี้ข้าพเจ้าขอกล่าวเฉพาะเรื่องโรงเรียนช่างไม้ยังไม่เจริญอยู่ เดี๋ยวจะเป็นว่าเมื่อตั้งไปแล้วได้ได้สัมผัสกันตามความ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุที่ข้าพเจ้าว่าเป็นไป

ไม่ได้ อย่างเมื่อปีกลายข้าพเจ้าถูกเลือกเป็นกรรมาธิการงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๒ ข้าพเจ้าเห็นว่าเงินทองของรัฐบาลรั่วไหลมากมาย เช่นเครื่องเขียน ค่าใช้สอยแบบพิมพ์อะไรต่าง ๆ ตามกระทรวงทบวงกรม ข้าพเจ้าได้ยื่นหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี เช่นกระทรวงต่าง ๆ จ้างคนต่างด้าวมาทำ อย่างนี้ขอให้กระทรวงศึกษาธิการติดต่อกับกระทรวงเกษตราธิการ เพราะปรากฏว่าโรงเรียนช่างไม้มีทุกจังหวัด กระทรวงเกษตราธิการมีป่าไม้ขอให้ติดต่อเขาจะให้ความสะดวก แต่จะเห็นได้ว่ายังไม่เจริญเลย คล้าย ๆ กับว่ารัฐบาลไม่เอาใจใส่เสียเช่นนี้ โดยฉะเพาะอย่างยิ่งเรื่องแบบเรียนก็อย่างท่านผู้แทนบางจังหวัดพูดมาแล้ว แต่ข้าพเจ้ายังคิดใจอยากจะกล่าวในที่นี้ว่า แบบเรียนเมื่อได้เรียนแล้วน้องจะเรียนที่หลังเรียนไม่ได้ ข้อนี้หนักใจเหลือเกิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ขัดข้องอยู่ เช่นว่าอย่างใครจะเขียนตำราของการศึกษาเป็นแบบเรียนแล้วกระทรวงศึกษาธิการวางแบบไว้นี้ ใครจะแต่งหนังสือต้องเสียค่าตรวจหน้าหนึ่ง ๑ บาท ถ้าตรวจใช้ได้ต้องเสียอีก ๔ บาทรวมเป็น ๕ บาท นี่เป็นข้อขัดข้องว่าแบบเรียนต่าง ๆ ไม่เจริญอยู่อย่างนี้ ทางรัฐบาลจะแก้ไขในเรื่องค่าธรรมเนียมแบบเรียนให้ดีขึ้นหรือว่าไม่เก็บเลยจะได้หรือไม่ รัฐบาลจะรับรองได้หรือไม่ในข้อนี้ ข้าพเจ้าขอให้รัฐบาลได้รับรองด้วย แล้วก็อีกอย่างหนึ่ง ข้าพเจ้ายังมีข้องใจเรื่องการศึกษาอีกเนื่องด้วยเวลานี้มีใครแต่งตำรานิทานต่าง ๆ ที่ออกมา มีนิทานแสนสนุกบ้าง จึงข้องใจว่ารัฐบาลจะเอาใจใส่บ้างหรือไม่ เพราะเป็นเรื่องให้เยาวชนศึกษา ตาสาทำให้ราษฎรทุกยันขันแข็งไม่ได้ทำงาน จึงขอฝากข้อสังเกตให้รัฐบาลได้เอาใจใส่ในเรื่องนี้ด้วย

ประธานสภาผู้แทน ; เมื่อมีผู้ยกมือมาก ๆ ท่าน ข้าพเจ้าจะขี้
พวกเก่าก่อนพวกใหม่ขอตัว พวกเก่า ๓ คน คุณนิวัฒน์

๑๑.๒๖ น.

นายนิวัฒน์ ศรีสุวรนันท์ (ร้อยเอ็ด): กระทรวงศึกษาธิการนี้
เป็นกระทรวงที่ทำการอบรมประชาชนและให้การศึกษาแก่คนทุกคน ตาม
นโยบายของรัฐบาลว่าจะให้การศึกษาแก่บุคคลทุกเพศทุกวัย ท่านสมาชิก
ส่วนมากพยายามพูดในแง่การศึกษาของเด็กใหญ่ เด็กใหญ่นั้นหมายความ
ว่าเด็กแก่ ได้พูดมามากแล้ว และผมเห็นด้วยสมควรส่งเสริมอย่างยิ่ง แต่
ว่าอีกวัยหนึ่ง อายุ ๓ ขวบ ๖—๗ ขวบ เป็นผู้ที่พอรับการศึกษาอบรม
ได้ แต่ยังขาดการเอาใจใส่หน่อย จึงเห็นควรมาคิดถึงระยะนี้ควรอบรม
ในด้านศีลธรรมจรรยาหลายอย่างหลายประการซึ่งพอจะทำได้เช่นตั้งโรงเรียน
อนุบาลเป็นต้น โรงเรียนอนุบาลในขณะนี้ยังไม่แพร่หลาย เฉพาะอย่างยิ่ง
ภาคอีสานน้อยเต็มที ผมมีโอกาสไปใกล้ ๆ จังหวัดพระนคร คือจังหวัด
ชลบุรี ระยอง ซึ่งเป็นจังหวัดเล็ก ๆ ใกล้เคียงกันมีโรงเรียนอนุบาลแทบ
ทุกจังหวัด ภาคอีสานมี ๑๕ จังหวัดพื้นที่ใหญ่กว้าง ได้รับการเอาใจใส่ใน
เรื่องนี้น้อยเต็มที จึงขอความกรุณารัฐมนตรีในภาคอื่นคิดด้วย โดยเฉพาะรัฐ
มนตรีภาคอีสานนั้งอยู่คนหนึ่ง ขอความกรุณาเป็นพิเศษ แต่อย่างไรก็ดี
ข้าพเจ้าเชื่อว่ารัฐบาลนี้ไม่พร้อมที่จะมีเงินงบประมาณสร้าง โรงเรียนอนุบาล
แทบทุกหนทุกแห่งได้ แต่ผมมีวิธีการอีกอย่างหนึ่งขอเสนอให้รัฐบาลนี้รับ-
พิจารณาด้วย จะเป็นประโยชน์บ้าง คือขอยากจะขอบอกให้รัฐบาลนี้ติดต่อกับ
ด้านวัด ทางวัดนั้นเดิมเป็นสถานอบรมกุลบุตรกุลธิดาเด็ก ๆ ไม่น้อยทีเดียวแล้ว
ต่อมาแยกออกเป็นการศึกษาบ้านเมือง ทางวัดก็น้อยไปทุกระยะ ตอน

หลัง ๆ รู้สึกว่าศีลธรรมจรรยาเสื่อมลงทุกทาง จึงควรให้มีการอบรมทางวัดบ้าง ท่านมหาเกษมในฐานที่ท่านเป็นพระผู้ใหญ่ ท่านก็รับรองแล้วว่าถ้าสอนผู้ใหญ่ไม่สำเร็จผล ต้องสอนเด็ก เพราะฉะนั้นอยากจะให้รัฐบาลร่วมมือกับวัด และให้วัดได้มีสถานที่พอควรแก่การที่จะรับเด็กมาอยู่พอแก่การที่จะเข้ารับการอบรมสั่งสอนศีลธรรมจรรยาและบาปบุญ เมื่อทำได้แล้วเด็กพวกนี้ก็จะเป็นพลเมืองของชาติต่อไปในอนาคต แต่ว่าอย่างไรก็ตามในเรื่องวัดนี้ผมอยากจะเรียนว่า มีผู้แทนหลายท่านที่ได้ไปหาคะแนนเสียงในวัดโดยวิธีให้เงินเดือนแก่พระ สร้างสถานที่ให้อย่างบริบูรณ์ นี้ผมเห็นด้วยเหมือนกัน แต่ว่าอย่างไรก็ดีผมขอให้รัฐบาลโปรดอย่าลืมว่าในด้านวัดนี้นอกต้องรักษาคุณภาพด้วยไม่ใช่เฉพาะปริมาณเท่านั้น เราจะต้องทำในด้านอื่น ๆ ทั้งหมด แต่ท่านอาจจะเห็นสิ่งแวดล้อมว่า ที่ทางวัดเป็นอยู่ในขณะนี้ก็เพราะเหตุว่าทางวัดไม่ได้มีการควบคุมในเรื่องวินัยและระเบียบในทางพระพอสมควร ดังนั้นประชาชนจึงได้เสื่อมศรัทธาลงไป เรื่องนี้ขอให้ทางกระทรวงศึกษาธิการได้ติดต่อกับทางวัดและให้พระภิกษุผู้ใหญ่กวดขันในเรื่องนี้ด้วย เมื่อประชาชนพลเมืองมีความเสื่อมใสนิยมในวัดนี้แล้ว เราไม่จำเป็นที่จะต้องงบประมาณ ไม่ต้องเสียภาษีอากรมาบำรุงวัด จะมีคนมาให้เอง อย่างสมัยโบราณดูเหมือนว่าไม่เคยมีว่าเราต้องงบประมาณให้แก่วัด แต่ว่าวัดก็คงอยู่มาได้อบรมได้ ยกตัวอย่างเช่นข้าพเจ้านี่เป็นเด็กวัดแล้วก็มาเป็นพลเมืองดีอยู่ได้จนเดี๋ยวนี้ทั้งนี้เพราะเป็นเด็กวัด ถ้าหากว่าติดต่อกับพระเอาผลจริง ๆ ไม่ใช่เอาคะแนนเสียง ข้าพเจ้าเชื่อว่าวัดนั้นเป็นที่นิยมนับถือของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง แต่ว่าท่านอย่าลืมว่า ถ้าพวกเราต้องงบประมาณในกรณีอย่างให้เงินเดือนท่าน ให้ท่านมีความสุข ให้ท่านมี

สถานที่อยู่ต่าง ๆ ถ้าอย่างนี้แล้วพวกเราบางทีอาจจะเดินเข้าวัดกันทั้งหมด ก็มันสบายคนทำงานก็เลยไม่มี คนที่เป็นนายกฯ ก็ไม่มี เรียงเข้าวัดนี่ยาจจะมีถึงระยะนั้น เพราะฉะนั้นขอให้ท่านนึกถึงอันตรายว่าจะมีมาในแง่ใดด้วย ถ้าหากว่าท่านใช้วัดเป็น คือเป็นในกรณีที่ข้าพเจ้าว่าให้วัดอบรมเด็ก ๆ ความเสื่อมใสจะมีขึ้นมาก และวัดก็จะเกิดความเสื่อมใสขึ้นเอง ตกเช้าพ่อแม่เด็กเอาเด็กไปฝากได้มีโอกาสทำมาหากิน ตอนเย็นเอากลับบ้าน พ่อแม่ไปรับกลับมา พ่อแม่ได้รับความสะดวกสบายในการทำมาหากินในส่วนที่จะต้องบำรุงศาสนาให้รุ่งเรือง ที่ข้าพเจ้าพูดนี้ไม่ได้ตั้งใจทำให้ศาสนาเสื่อม แต่ต้องการให้ดีขึ้น ข้าพเจ้าขอเรียนเท่านี้รัฐบาลจะดำเนินไปอย่างไรก็ต้องฟังต่อไป

ประทานสภาผู้แทน: ขอประทานโทษเถอะ ขอให้สมาชิกรุ่นเก่าเขาได้พูดยังไม่ได้พูดเลย

๑๓.๓๕ น.

นายขาว ธรรมสุชาติ(สุรินทร์): ตามที่ข้าพเจ้าได้นั่งฟังบรรดาผู้แทนสมาชิกทั้งหลายชี้แจงนโยบายของรัฐบาลในด้านการศึกษามาแล้วเป็นเวลา ๒ วัน ในการที่ข้าพเจ้าได้ลุกขึ้นมากล่าวนี้ ข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะชี้แจงเฉพาะนโยบายสำคัญ ๆ บางประการเท่านั้นข้าพเจ้าได้ฟังมาแล้วหลาย ๆ ท่านชี้แจงนโยบายรายละเอียดก็ตาม อะไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็จะไม่ให้ช้า ทนข้าพเจ้าจะชี้แจงโดยย่อว่าตามนโยบายที่รัฐบาลได้ชี้แจงมานั้นเมื่อพิจารณาตามตัวหนังสือแล้วก็เรียกว่าน่าจะเลื่อมใส เพราะว่าทุกๆรัฐบาลเท่าที่ข้าพเจ้าได้ผ่านมาแล้วนั้นนับแต่รัฐบาลนี้ด้วยเป็น ๓ รัฐบาล นโยบายที่ได้ผ่านข้าพเจ้าไปแล้ว ๓ ครั้งทั้งครั้งนี้ ก็ดูเหมือนทุกๆรัฐบาลที่ได้เข้ามานี้ก็เพื่อจะวางไว้ให้สวย ๆ นโยบายที่วาง

ไว้ด้วย ๆ ได้ผ่านมาแล้วประการใด และการปฏิบัติที่เป็นมาแล้วเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าก็ได้ผ่านมาแล้ว ส่วนมากการปฏิบัติไม่เป็นไปตามนโยบายอันแท้จริง ฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะเป็นด้วยตัวบุคคลในการวินิจพิจารณานโยบาย ....

ประธานสภาผู้แทน; ขอประทานโทษเถอะ นโยบายที่ผ่าน ๆ มาแล้วที่ว่าไม่ปฏิบัติจะโทษรัฐบาลฝ่ายเดียวไม่ได้ ถือว่าสภาก็ควบคุมรัฐบาลที่ผ่าน ๆ มา เป็นความผิดด้วยกัน ถามแต่ว่าจะปฏิบัติอย่างไรดีกว่า เพราะว่าที่รัฐบาลเก่า ๆ ไม่ได้ทำมา เขียนแต่นโยบายสวย ๆ ไม่ได้ปฏิบัติ ที่ว่านั้นเราก็มีส่วนด้วย เพราะฉะนั้นก็อย่าเฉพาะที่คุณจะมีความคิดเห็นอย่างไรในนโยบายอันนี้

นายขาว ธรรมสุชาติ (สุรินทร์): กระผมตั้งใจจะซักนโยบาย แต่ทว่าในการที่จะซักนั้นก็ต้องกล่าวเป็นอารัมภบทบ้างเล็กน้อย ทีนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้มีความเห็นสอดคล้องกับข้าพเจ้านั้นคือว่ารัฐบาลนี้ไม่มีแผนการณ์และโครงการ ที่ข้าพเจ้าได้กล่าวอย่างนี้เพราะว่าจำเดิมแต่รัฐบาลนี้ได้เข้ามาบริหารงานเป็นครั้งแรกภายหลังวันที่ ๘ พฤศจิกายน ท่านผู้มีเกียรติซึ่งรวมอยู่ในคณะรัฐบาลนี้ก็ได้เคยกล่าวติเตียนรัฐบาลชุดก่อน คือรัฐบาลท่านควง อภัยวงศ์ ว่ารัฐบาลนั้นไม่มีแผนการณ์และโครงการอะไรเลย นี่ข้าพเจ้าเตือนใจ เมื่อท่านเป็นรัฐบาลครั้งแรกภายหลังวันที่ ๘ พฤศจิกายนนั้น ข้าพเจ้าเคยดูว่ารัฐบาลนั้นมีแผนการณ์หรือโครงการมาแถลงต่อสภานี้ให้เกิดความสนใจ เพื่อขอความไว้วางใจต่อสภานี้ แต่ครั้นแล้วก็หาได้มีแผนการณ์หรือโครงการใดไม่ แต่ข้าพเจ้าก็ให้อภัย เพราะว่าเป็นเวลาอันสั้น แล้วต่อมารัฐบาลได้บริหารราชการแผ่นดินเป็นเวลาปีเศษแล้ว ประกอบด้วยคณะรัฐบาลชุดนั้นก็ลาออกไป ภายหลังรัฐบาลชุดนั้นก็ได้มีท่านผู้มี

เกียรติหลายท่านก็อยู่ในรัฐบาลเก่านะเข้ามาอีก ทนตอนเข้ามาทน ข้าพเจ้ามาทน ข้าพเจ้าได้สังเกตดูนโยบายนอก ก็เห็นว่าเม็ดนโยบายท่านองเดียวกันกับรัฐบาลทุก ๆ รัฐบาลนั่นเอง หาได้มีแผนการณ์หรือโครงการดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทักท้วงนั้นไม่ น่าจะขอร้องข้าพเจ้าส่งสัย แต่ว่าเอาเถอะ เมื่อเป็นนโยบายในแบบที่เคยปฏิบัติกันมาแล้วทุก ๆ รัฐบาล ข้าพเจ้าก็จะเชื่อว่าการจะเป็นอย่างนั้น ทนในข้อที่สำคัญ ๆ ที่รัฐบาลได้แถลงมาหรือ ได้โต้ตอบกับสมาชิกมาแล้วก็เป็นความเห็นว่า รัฐบาลนี้ไม่มีแผนการณ์หรือโครงการ ยกตัวอย่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านไม่มีโครงการอะไรมาตอบ เพื่อตอบให้ที่ประชุมทราบว่าท่านมีโครงการศึกษาซึ่งจะดำเนินไปอย่างนั้นอย่างนี้ตามโครงการก็หามิได้ ท่านก็หยิบยกเอาคำพูดของบรรดาท่านสมาชิกต่าง ๆ มาแก้ส่งนั่นนิด ส่งนี่หน่อย นั่นเล็กน้อย เป็นอันว่าไม่มีโครงการอะไรเลย แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่าจะเชื่อตามนโยบายบ้าง.....

ประธานสภาผู้แทน: นี่เป็นเรื่องที่แถวมาแต่ละท่านสมาชิกถามท่านก็ตอบ

นายขาว ธรรมสุชาติ (สุรินทร์): คือว่าในเรื่องโครงการนั้นไม่ได้ซ้ำกัน คือนโยบายข้อแรกที่ข้าพเจ้าจะเชื่อนั้น ข้าพเจ้าเคยคิดว่าที่รัฐบาลนี้ได้เขียนไว้ว่าการศึกษานั้นถือว่าเป็นอันดับแรก ในข้อนี้น่าเลื่อมใสอยู่แล้วเพราะว่าถือเป็นอันดับแรกแล้วก็คงจะมีการทนุบำรุงอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเสนองบประมาณของแผ่นดินต่อไป ข้าพเจ้าจะเชื่อใจท่านในข้อปลีกย่อยต่อไปนั้นข้าพเจ้าขอถามเพียง ๒ ข้อ คือข้อต้นนั้นข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลว่า ท่านจะมีนโยบายประการใด คือว่าในการศึกษาของชาติ

นั้นท่านได้คิดหรือมีนโยบายประการใดที่จะวางไว้ หรือว่าปรับปรุงในตำรา คำสั่งสอนต่าง ๆ นั้นให้หนักไปในทางที่จะให้ประชาชนพลเมืองซาบซึ้งในระบอบประชาธิปไตยยิ่งกว่าที่เป็นมาแล้ว และจะจัดการโดยวิธีใดเป็นเวลายืนรวดเร็วได้หรือไม่ ข้าพเจ้าขอซักอย่างนี้

ทีนี้ในประการต่อไปตามที่รัฐบาลได้แถลงรายละเอียดในข้อ ๔ ว่าจะตั้งโรงเรียนรัฐบาลหรือประชาบาลเพิ่มขึ้นให้เพียงพอแก่ความจำเป็นของประชาชนพลเมืองตามลำดับและความสำคัญ ตามลำดับและความสำคัญนี้ข้าพเจ้ายังมีความข้องใจ ตามที่ข้าพเจ้าได้เคยผ่านรัฐบาลมาแล้ว ๒—๓ รัฐบาลเป็น ๔ ทั้งรัฐบาลนี้ก็เห็นว่ารัฐบาลทุก ๆ รัฐบาลนี้ก็มีนโยบายแถลงไว้อย่างนี้ ทีนี้เมื่อผ่านงบประมาณของแผ่นดินแต่ละคราวนั้น ถึงคราวที่ผ่านงบประมาณนั้นมาพิจารณาถึงการบริหารราชการแผ่นดิน ในการขยายกิจการการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานที่เล่าเรียน ข้าพเจ้าก็เห็นว่าทุก ๆ รัฐบาลนั้นไม่เอาใจใส่ต่อชนบทอันมีความกันดารแร้นแค้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคอีสานรัฐบาลไม่เหลียวแลเลย จะให้เงินงบประมาณไปก็เพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ ขอเรียนถามรัฐบาลนี้ว่ามีนโยบายตามที่ปฏิบัติมาแล้วอย่างนี้หรือว่าจะขยายกิจการนี้ให้กว้างขวางยิ่งกว่านี้ ให้ผลประโยชน์นั้นไปทั่วถึงภูมิภาคที่แร้นแค้นได้รับความลำบากในการศึกษามาแล้วเป็นเวลานับตั้งร้อยปี มาในภายหลังซึ่งมีการปกครอง จากระบอบสมบูรณาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยนั้น ประชาชนทั่วประเทศโดยฉะเพาะทางภาคอีสานต่างก็ยินดีว่าจะได้รับการส่งเสริมในการศึกษาโดยทั่วถึงอย่างพร้อมมูล แต่ครั้นแล้ว ๑๗ ปีนี้นหาได้ก้าวไปตามลำดับที่ควรจะเป็นไม่ ทั้งนี้จะเห็นได้จากการพิจารณาเทียบเคียงในการบำรุงส่งเสริมการศึกษาแต่ละภาค ภาคกลาง.....

ประธานสภาผู้แทน ชาติไทย ๑๗ ปีล่วงมาแล้วนั้นไม่เกี่ยวกับนโยบายต่อไปเพราะเป็นเรื่องที่ล่วงมาแล้ว และท่านนายกก็ได้แถลงแล้ว เพราะฉะนั้นประเด็นขอให้รวบรัดหน่อย และมีประเด็นอะไรอีกก็รับพูดมาเฉพาะหมดอยู่แค่นี้

นายขาว ธรรมสุชาติ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าพยายามจะยกมาสั้น ๆ ที่สุดแต่ถ้าไม่เอามาเปรียบเทียบก็ไม่มีอะไรเทียบเคียงให้รัฐบาลได้คำนึงไว้ ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างโรงเรียนประชาบาล ถ้าหากรัฐบาลพยายามขยายการศึกษาให้ทั่วถึงเพื่อให้ประชาชนพลเมืองได้รับการศึกษาตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ทุก ๆ รัฐบาลนั้น ก็เข้าใจว่าคงจะเป็นไปได้ตามคำแถลงนั้น แต่หาได้เป็นอย่างนั้นไม่ รัฐบาลชุดก่อนในสมัย พ.ศ. ๒๔๗๐—๒๔๗๕ ได้มีโครงการสร้างโรงเรียนประชาบาลเทศบาลไปคราวหนึ่ง เฉพาะ ๓ ปีเศษไม่ใช่น้อยเลย และตั้งแต่บัดนั้นมาก็หยุดชงักไม่มีการสร้างเลย ถึงแม้จะมีงบประมาณผ่านไปแล้วก็ครั้งก็ไม่เห็นทำ จะเห็นก็เห็นเล็ก ๆ น้อย ๆ ในที่ ๆ เจริญแล้วเท่านั้นส่วนที่นอก ๆ ไปนั้นไม่มี ทั้งนี้ท่านจะเห็นได้จากการศึกษาประชาบาลโรงเรียนทั่วไปในชนบทสถานที่ใช้เรียนกันอยู่นั้นประชาชนต่างก็ออกทุนคนละ ๕ บาท ๑๐ บาท ๓๒ บาทแล้วแต่จะได้ แล้วก็ชอะไรมุง ๆ ไปอนาถาเต็มที่ แม้จนกระทั่งโรงเรียนที่อยู่ตามริมทางรถไฟ ยังมองไม่เห็นว่านี่เป็นโรงเรียน นี่ถ้าหากว่าไม่ถามก็ไม่รู้ว่าเป็นโรงเรียน หญ้านั่นก็ขึ้นเรียราดไป แล้วฝนตกมาแล้วนักเรียนก็อยู่ไม่ได้ อย่างนี้แล้วแม้อยู่ริมทางรัฐบาลก็ยังมองไม่เห็นถ้าอยู่ไกล ๆ แล้วจะเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าเคยเที่ยวหาเสียงทุกอำเภอ เห็นว่าปริมาณการสร้างโรงเรียนนั้นรัฐบาลไม่เอาใจใส่เลย นี่อยากจะถามรัฐบาลว่านโยบายจะส่งเสริมให้ทั่วถึงเพียงใด ประการใด และ

ในเวลาอันเร็วกว่าที่เป็นมาแล้วได้หรือไม่

ต่อไปข้าพเจ้าขอเรียนถามอีกข้อหนึ่ง คือนโยบายข้อ ๖ ว่า จะขยายการสนับสนุนและบำรุงโรงเรียนราษฎร์ให้มากขึ้น ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามรัฐบาลว่าจะจะบำรุงไปโดยวิธีใด เมื่อได้กล่าวมาถึงข้อนี้ ข้าพเจ้าขอประทานโทษท่านประธานที่เคารพ คือที่รัฐบาลได้กรุณายกเว้นค่าเล่าเรียนชั้นประถมและมัธยมทุกชั้นไปแล้วนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นใจว่าท่านมีความกรุณาต่อประชาชน แต่ตามที่ข้าพเจ้าเดาว่าท่านคง จะพิจารณา ถึง คนยากคนจน จึงได้ยกเว้นค่าเล่าเรียนให้ แต่เมื่อปฏิบัติไปแล้วหาได้เป็นไปอย่างนั้นไม่ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านคงจะคิดถึงลูกของกสิกรนั่นเองจึงได้ยกเว้นค่าเล่าเรียนให้ แต่โรงเรียนรัฐบาลทุกแห่งมีจำนวนน้อย และตั้งอยู่ในที่ตั้งของจังหวัด พึงขยายมาตั้งตามอำเภอไม่กี่แห่ง ที่สุรินทร์ก็มีเพียงแห่งเดียว และรับนักเรียนได้ก็ไม่เกิน ๔ ร้อยคน ถ้าพิจารณาดูจังหวัดหนึ่งมีพลเมืองกี่แสน ในการที่จะขยายช่วยเหลือทางโรงเรียนราษฎร์ การช่วยเหลือเท่าที่รัฐบาลช่วยเหลือไม่เก็บค่าเล่าเรียนไปแล้วนั้นแทนที่จะงดเก็บเพื่อคนยากคนจน กลับเป็นการช่วยลูกของท่านหลานของเธอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการยกเว้นนั้นคนยากจนไม่ได้รับเลย อย่างนี้ท่านจะมีการช่วยเหลือประการใด แล้วคนยากคนจนจำเป็นจะส่งลูกเข้าเรียน เสียค่าเล่าเรียนให้แก่โรงเรียน แม้จะเป็นอัตราเท่าไรก็จำเป็นต้องเสีย เพราะต้องการให้ลูกได้รับการศึกษาเสมอหน้าเขานี่แหละ บาปกรรมอันนี้ขอกราบเรียนท่านนายกว่าจะเป็นผลร้าย ให้ไปแล้วไม่ใช่ได้แก่คนจนไปได้แก่.....

ประธานสภาผู้แทน: ข้าพเจ้าให้เวลาท่านอีก ๓ นาที

นายขาว ธรรมชาติ(สุรินทร์): ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลต่อไปว่าการที่จะช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมโรงเรียนราษฎร์นั้น ท่านจะมีนโยบายที่จะช่วยเหลือให้บุตรหลานของกสิกรได้รับการช่วยเหลือในเรื่องค่าเล่าเรียนนี้ประการใดหรือไม่ หรือจะช่วยเฉพาะเงินเดือนครูเท่านั้น ในข้อนี้ขอให้ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวเพื่อเป็นสัญญาไว้ต่อสภาน้

นายมา เสริฐศรี (เลย): เนื่องจากการศึกษาของชาตินี้เป็นแผนการกว้างขวาง อะไรทุกสิ่งทุกอย่างก็เป็นการศึกษาทั้งนั้น ถ้าจะปล่อยให้อภิปรายไปทุก ๆ คนอีก ๓ เดือนก็ไม่จบ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอเสนอให้ผ่านไป ถ้าท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน: ท่านอภิปรายแล้วขอเสนอให้ลงมติไม่ได้

นายมา เสริฐศรี (เลย): ขอถอนแล้วขอลงมติ

ประธานสภาผู้แทน: ขอถอนแล้วก็ต้องให้คนอื่น จะมาขอลงมติไม่ได้

นายประเทือง ธรรมสาลี (ศรีสะเกษ): ขอประทานโทษมันจะโดดไปหมด เมื่อกี้เขาขอลงมติ ไม่มีข้อบังคับ ผมก็เห็นมาสมัยก่อน

ประธานสภาผู้แทน: คุณต้องการพูดข้อบังคับ คุณยืนขึ้นมาโดยไม่ได้รับอนุญาต ก็ผิดแล้ว เชิญนั่ง

นายเกษม บุญศรี (นครสวรรค์): เวลานี้ก็จวนเที่ยงแล้วข้าพเจ้าพูดต่อไปก็คงจะไม่จบขอเลื่อนไปตอนบ่ายเวลาไม่พอที่จะพูด

ประธานสภาผู้แทน: ถ้าเช่นนั้นเชิญนั่งก่อนมีเวลาเหลือเพียงเล็ก

น้อย อีก ๕ นาทีเท่านั้น มีท่านสมาชิกผู้หนึ่งขอพูดเพียง ๓ นาทีเชิญ

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าจะขอยกปรารยชักรัฐบาลโดยไม่ซ้ำแบบใครเลย ถ้าซ้ำแล้วจะนั่งเฮง ข้าพเจ้าติดใจในนโยบายข้อ ๓ การศึกษาที่บอกว่าทางรัฐบาลจะจัดการส่งเสริมอาชีวะศึกษาเป็นพิเศษนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลว่า ทางรัฐบาลทราบหรือไม่ว่าในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งข้าพเจ้าเป็นตัวแทนมามีการกระทำอย่างหนึ่ง คือการทำเครื่องเงิน เครื่องเงินและร่มและเครื่องบันดินเผา สิ่งเหล่านี้จัดว่าเป็นหัตถกรรมได้เริ่มสร้างกันมาตั้งแต่ร้อยกว่าปีแล้ว ข้าพเจ้าขอเข้ามาในเรื่องการศึกษาเมื่อรัฐบาลรับรองว่าจะส่งเสริมการอาชีวะศึกษาเป็นพิเศษแล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลว่าเมื่อเด็กนักเรียนที่สำเร็จโรงเรียนประชาบาลแล้ว ท่านคิดบ้างหรือไม่ว่าจะสร้างโรงเรียนเหล่านี้ขึ้น เช่นทำเครื่องเงิน เครื่องเงิน ร่มและเครื่องบันดินเผา ข้าพเจ้าเดินไปแถวบ้านหมอแถวพาหุรัด เครื่องเงินต่างๆนั้นใครทำ คนต่างด้าวต่างแดนซึ่งมาพึ่งพระบรมโพธิสมภารเป็นผู้ทำ แต่ถ้าหวนกลับไปดูจังหวัดเชียงใหม่เครื่องเงินใครเป็นคนทำ คนพื้นเมืองจังหวัดเชียงใหม่ได้ทำมา ๓ รอบศตวรรษ ทั้งนี้ข้าพเจ้าจึงขอชักตรงไปตรงมาโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีศึกษา ซึ่งครั้งหนึ่งท่านได้เคยขึ้นไปเชียงใหม่ข้าพเจ้าเป็นมรรคุเทศน์นำท่านไปเที่ยวที่โน่นที่นี่ ในเวลานั้นท่านเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการ ข้าพเจ้าถามว่าท่านจะกรุณาคิดสร้างโรงเรียนเหล่านี้เพื่อผดุงส่งเสริมการศึกษาเป็นพิเศษ เพื่อผดุงฐานะของชาติไทยเราไว้ นี่ข้อหนึ่ง อันที่สองก็คือเมื่อเด็กนักเรียนสำเร็จประชาบาลชั้นประถมศึกษาแล้ว ข้าพเจ้าเองได้ประสบไม่ใช่เฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ ทางภาคอีสานข้าพเจ้าก็เคยไป ทางภาคกลางข้าพเจ้าก็เคยไป ภาคใต้ก็เคยไป เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนว่า

ทางรัฐบาลจะมีนโยบายเปิดให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษามัธยมตอนต้น จะได้หรือไม่

ข้อที่สาม ข้าพเจ้าอยากจะจบเดี๋ยวนี้ ขอประทานโทษท่านประธานที่เคารพข้าพเจ้าจะจบแล้วอย่าเพิ่งท้วง คือจะพูดถึงเกี่ยวกับทางด้านมหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าก็เห็นใจที่เมื่อวานนี้สมาชิกผู้มีเกียรติว่าทำไมจะตั้งภาคเหนือ ทำไมที่นครราชสีมาไม่ตั้ง ข้าพเจ้าว่าถ้ารัฐบาลคิดตั้งมหาวิทยาลัยแล้วก็ควรให้เป็นธรรม อย่าเลือกที่มักรักที่ชัง ฉะนั้นข้าพเจ้าว่ามหาวิทยาลัยจะตั้งมีงบประมาณ ๓ แสนบาท จะตั้งได้อย่างไร เงิน ๓ แสนบาท จะซื้อที่ดินก็ไม่ได้ ข้าพเจ้าเองยังรู้สึกประหลาดใจ คือเมื่อวานนี้ ส.ส. จังหวัดเดียวกับข้าพเจ้า คือเจ้าบุญเลิศ ณ เชียงใหม่ บอกว่าที่ดินที่เชียงใหม่ถูกมาก ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นความจริง ข้าพเจ้ารู้ว่าเขาทราบว่ารัฐบาลจะตั้งมหาวิทยาลัยแล้ว พวกแถนด์ลอร์ด พวกเศรษฐีหน้าเลือดเทียวเต้นจะขายที่ให้รัฐบาลคนวงเต้นก็ต้องการค่าคอมมิชชั่น ค่านายหน้า ข้าพเจ้ารู้ แต่ข้าพเจ้าขอซักถามรัฐบาลว่าเรื่องจะตั้งมหาวิทยาลัยที่เชียงใหม่ ครั้งหนึ่งมีท่านรัฐมนตรีอุตสาหกรรมเวลานั้นเป็นรัฐมนตรี ตั้ง ราชการ กระทรวงศึกษาธิการได้ขึ้นไปตรวจการศึกษาที่จังหวัดเชียงใหม่ มีเอกชนผู้ใจบุญสุนทานคนหนึ่งยินดีเสียสละที่ดินให้เปล่า ๆ ถึง ๑๐๐ ไร่ ทำไมรัฐบาลจึงไม่รับที่เขายินดีและเต็มใจสละให้ แต่ทุกวันนี้ข้าพเจ้าทราบจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อก่อนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการอ้างว่าน้ำท่าไม่บริบูรณ์ในที่ดินเหล่านั้น

ประธานสภาผู้แทน : หมดเวลาแล้ว

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอเวลาอีกนิด

ประธานสภาผู้แทน: ไม่ได้ เกียงเชาหยุดถ่ายทอดเสียง

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่): ถ้าอย่างนั้นกระผมขอความกรุณาต่อตอนบ่ายอีกหน่อย

ประธานสภาผู้แทน: ไม่ได้ เวลานี้หมดเวลาแล้ว พักประชุมประชุมใหม่เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา

พักประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๕.๑๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน: มีสมาชิกมาประชุมครบองค์แล้วเชิญคุณเกษม บุญศรี (นครสวรรค์)

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่): ท่านประธานที่เคารพ ตามปกติข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะพูดได้ตามระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทน ข้อ ๕๔ ขอท่านประธานได้โปรดพิจารณาด้วย เพราะว่าตอนนี้ข้าพเจ้าได้อภิปรายยังคาราคาซังอยู่ และถ้าถึงจะชี้แจงนโยบายของรัฐบาล ถ้าท่านประธานได้กรุณาดูข้อบังคับ ข้อ ๕๔ แล้วจะเป็นพระคุณอย่างสูง

ประธานสภาผู้แทน: เชิญนั่งก่อน แล้วถึงคราวค่อยพูด

นายเกษม บุญศรี (นครสวรรค์): เรื่องที่ข้าพเจ้าจะพูดต่อไปนี้จะพูดถึงนโยบายที่รัฐบาลได้นำมาแถลงต่อสภาเพื่อขอความไว้วางใจจากสภานี้ และข้าพเจ้าจะพูดเฉพาะในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งซึ่งมีหน้าที่ ๆ จะต้องพิจารณานโยบายการศึกษาในด้านการศึกษาที่เสนอต่อสภาเท่านั้น และพูดในฐานะที่เป็นประชาชน พลเมืองคนหนึ่งได้มองดูในเรื่องของการศึกษาของประเทศชาติที่ได้เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ และจะไม่ก้าวล่วงเข้าไปในหน้าที่จัดการศึกษาว่าควรจะเป็นอย่างไร ในการที่รัฐบาลได้เสนอนโยบาย

เกี่ยวกับการศึกษามาแต่ว่ารัฐบาลถือว่าเป็นประการสำคัญเป็นอันดับที่หนึ่งนั้น ในข้อนี้ข้าพเจ้าก็เห็นว่ารัฐบาลทำชอบแล้ว ทั้งนี้โดยเหตุว่า ภายหลังสงครามนี้เรามีความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดการศึกษายิ่งกว่าอย่างอื่น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของประเทศไทยเราเอง เมื่อสงครามที่แล้วมานี้ว่ากันถึงการเสียหายในการสงครามในด้านวัตถุ ประเทศไทยเราถ้าว่าถึงในเรื่องการเสียหายแล้วก็ไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ แต่ทว่าในด้านจิตใจ ข้าพเจ้าอยากจะพูดว่าประเทศไทยเราต้องเสียไปมากอย่างที่ปรากฏชัดแก่ชาวไทยทั้งหลาย แล้วเพราะฉะนั้นในการที่จะจัดการศึกษาเป็นอันดับแรกนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นด้วยในข้อนี้ แต่ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้มองดูผลของการศึกษาที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ผลของการศึกษาเท่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้หรือในปัจจุบันนี้นั้น สำหรับผู้ที่ได้ศึกษาเล่าเรียนแล้วมีผลเป็นอย่างไร เท่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้ถ้าจะว่ากันอย่างตรง ๆ ก็คือว่าเราให้การศึกษาแก่คนพอสมควรประมาณ ข้อต่อไปก็เมื่อถึงคราวที่รัฐบาลต้องการเสมียนที่ไร้มีผู้สมัครมากเหลือเกิน แต่ถ้าต้องการผู้ที่มีความรู้ไม่ค่อยจะพบกับความต้องการ จึงเห็นได้ว่าผลของการศึกษาที่เป็นอยู่เวลานี้ให้ผลหรือผลิตออกมาได้เป็นเสมียนส่วนมาก นี่ว่าในเรื่องผลที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะเหตุว่าวิธีจัดการศึกษาของรัฐบาลเป็นมาอย่างไร เราก็มองเห็นกันแล้วในส่วนนั้น ในข้อที่รัฐบาลได้ปรารถนาพยายามที่จะเร่งการศึกษาเป็นอันดับแรก ซึ่งข้าพเจ้ามีความเห็นด้วย นั้นก็เพราะเหตุว่าในตัวคนเรามีอยู่ ๒ ส่วนด้วยกัน ส่วนหนึ่งเป็นส่วนวัตถุ เรียกกันว่ารูป ส่วนหนึ่งเป็นส่วนนามเราเรียกกันว่าจิตใจ เมื่อคนเราพร้อมด้วยส่วนทั้งสองนี้ เมื่อใด เมื่อนั้นถึงความเป็นคน วิธีจัดการของรัฐบาลที่เป็นอยู่ ผลเป็นอย่างไรในส่วนต่าง ๆ ที่ปรากฏแล้วนั้นนั่นเป็นความบกพร่องเท่า

ที่เราได้มองเห็น ด้วยเหตุนี้แหละสมาชิกในสภานี้จึงพยายามที่จะสนับสนุนในการศึกษานี้กันทั่วหน้า นี่เป็นนโยบายส่วนใหญ่ที่รัฐบาลจะเร่งรัดให้กระทำ เมื่อรัฐบาลพยายามจะกระทำเช่นนี้แล้วเสนอนโยบายมาเช่นนี้ และที่รัฐบาลได้อภิปรายชี้แจงในที่ประชุมนี้ก็บอกว่าแล้วแต่งบประมาณ ๆ อย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะให้เป็นอย่างนี้ และไม่ควรจะแก้อย่างนั้น เป็นเรื่องของรัฐบาลอยู่แล้ว เมื่อเป็นเรื่องของรัฐบาลอยู่แล้ว รัฐบาลจะต้องเอาข้อนี้มาอ้างธุระอะไร ก็เมื่อวางแนวการศึกษาเช่นนี้มาแล้ว รัฐบาลควรจะมีพร้อม สำหรับจะให้เป็นไปตามแนวการศึกษานี้ เพราะฉะนั้นในส่วนเบื้องต้นนโยบายส่วนรวมนี้ ข้าพเจ้าอยากจะถามรัฐบาลว่าตามนโยบายการศึกษาที่ท่านเสนอมานี้ท่านมีระยะเวลาเท่าไร ระยะไหนใช้เวลาเท่าไรระยะไหนใช้เงินเท่าไร ขอให้ท่านชี้แจงให้ที่ประชุมนี้ทราบด้วย ตรงนี้ส่วนที่เป็นที่ข้อ ๆ ที่รัฐบาลได้ตั้งมา ข้อแรก เพื่อจะปรับปรุงการอาชีวะศึกษาเป็นพิเศษ อันนี้สมาชิกก็ได้อภิปรายกันมามากแล้วเหมือนกัน แต่ว่าอาชีวะซึ่งรัฐบาลได้จัดอยู่นั้นเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าไม่รู้จนถึงต้องส่งไปแข่งกับประชาชนว่าจะให้มีกับประชาชนหรือจะเป็นอย่างที่ประชาชนได้จัดอยู่ เพราะฉะนั้นก็สู้ประชาชนไม่ได้ แต่ว่าขอให้นึกอย่างนี้ เราจะไปโทษประชาชนอย่างไรกัน องค์การของรัฐบาลมีกี่แห่ง เมื่อเวลาใช้งานช่างของโรงเรียนก่อสร้างมีกี่แห่ง รัฐบาลยังไม่คิดจะสนับสนุนกัน นี่อย่างนี้แล้วใครจะไปมอง นี่อาชีวะศึกษาที่ท่านจะศึกษานั้น ท่านจะจัดการเป็นพิเศษนั้นท่านจะจัดการอย่างไร

การพลศึกษา ข้าพเจ้าก็เห็นมีแต่ตำมีแพะอะไร ตีกๆ น้อย ๆ

เท่านั้นและตามโรงเรียนอะไรต่าง ๆ นา ๆ แต่ว่าท่านได้คำนึงถึงหรือไม่ว่าในตอนปลายนั้นจะสำเร็จความมุ่งหมายหรือไม่ โรงเรียนประชาบาลและเทศบาลนั้นไม่ต้องพูดถึง และในตัวเมืองก็เหมือนกัน ในกรุงเทพฯนั้นเป็นอย่างไร การพลศึกษามีพอควรหรือไม่เท่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้ ที่ท่านว่าจะจัดการบำรุงการพลศึกษา เวลานี้ท่านจะจัดการอย่างไร

ข้อที่สาม จะส่งเสริมปรับปรุงการศึกษาผู้ใหญ่ให้ดีขึ้น การศึกษาผู้ใหญ่นั้นจะทำอย่างที่แล้วมาหรือท่านจะมีวิธีการอย่างใด การเรียนอย่างผู้ใหญ่คือเอาคนที่ไม่รู้หนังสือมาให้รู้หนังสือ เพราะฉะนั้นจึงต้องมีการบังคับ ข้าพเจ้าเห็นว่าที่เป็นมาแล้วไม่ถูก จึงอยากจะขอเรียนถามว่าท่านจะมีวิธีการอย่างไรที่จะจัดการ

ข้อที่ ที่ท่านว่าจะตั้งโรงเรียนรัฐบาลและประชาบาลให้มากขึ้นนั้น ข้อนี้ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย แต่ว่าท่านจะตั้งที่ไหน และใช้เวลาเท่าไร จึงจะเพียงพอแก่จำนวนพลเมืองที่จะรับการศึกษา ในเวลานี้ รัฐบาลก็รับว่าจะบำรุงโรงเรียนราษฎร์ แต่ท่านเห็นหรือไม่ว่าที่ปรากฏที่แล้วมา และจะแก้ไขอย่างไร การที่เป็นอยู่ในเวลานี้เดวดิง แล้วก็เอาโรงเรียนราษฎร์มาเป็นของรัฐบาลทั้งหมดดีกว่า แต่เมื่อท่านได้เสนออย่างนี้ ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามท่านว่าท่านจะจัดการอย่างไรในเรื่องสถานที่ศึกษา ทุกวันนี้ส่วนมากท่านอาศัยวัดมากกว่า

ข้อที่ห้า เรื่องซึ่งเกี่ยวกับครูบาอาจารย์นั้น ท่านจะได้ปรับปรุงครูบาอาจารย์ทั้งในคุณภาพและปริมาณเป็นการเพียงพอและให้เหมาะสมกับกาลสมัย ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามว่า เอาที่ข้าพเจ้าเห็นและเท่าที่ได้ประจักษ์แก่ตาข้าพเจ้ามา ครูของท่านนั้นแบ่งออกเป็นสองพวก มีเป็น ๒ พวก พวกหนึ่งเป็นครู

จริง ๆ อีกพวกหนึ่งเป็นลูกจ้างสอนหนังสือ ท่านจะมีวิธีอย่างใดที่จะแก้ไขให้ครูเป็นครู ให้ครูนิยมในความเป็นครูโดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยพักพิงชั่วคราวอย่างที่เป็นอยู่

ข้อที่ ๖ ท่านว่าจะสนับสนุนโรงเรียนราษฎร์ให้มากขึ้น วิธีการที่ท่านจะสนับสนุนนั้น ในข้อนี้สมาชิกได้พูดมามากแล้ว ท่านว่าท่านจะปรับปรุงเพิ่มการศึกษาขยายมหาวิทยาลัย ในส่วนที่ท่านจะสร้างขึ้นที่ไหน ข้าพเจ้าไม่ว่า เพราะข้าพเจ้าเป็นผู้แทนของคนทุกคน แต่ว่าท่านจะทำอย่างไร และเมื่อไรจึงจะให้พอกับความต้องการของ ประชาชน พลเมือง หรือให้เหมาะสมกับประเทศไทยซึ่งควรจะได้รับการศึกษาขั้นนี้ให้เพียงพอ อย่างที่เป็นอยู่ในเวลานี้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเองเท่าที่เป็นอยู่ก็สู้เป็นครูใหญ่ของ โรงเรียนประชาบาลบางแห่งก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นท่านจะหาวิธีแก้ไขปรับปรุงให้มีส่วนมีสัดส่วนเสมอกันได้ด้วยวิธีอย่างไร

ในเรื่องห้องสมุด สมาชิกได้พูดไว้แล้ว ถ้าขยายไปได้มากเท่าไรก็เป็นความดีเท่านั้น แต่ข้าพเจ้าสงสัยเหมือนกัน หอสมุดแห่งชาติซึ่งเป็นหลักของห้องสมุดก็ยังดีไม่ได้ มันจะขยายไปได้ด้วยวิธีการอย่างไร ข้าพเจ้ามองไม่เห็นในข้อนี้ เครื่องอุปกรณ์ในการศึกษา เท่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้ข้าพเจ้าก็ว่าเช่นอย่างแบบเรียนรัฐบาลก็ทำสู้เอกชนเขาไม่ได้ นั่นเป็นเพราะเหตุไร ท่านได้ค้นหาสมุฏฐานไว้หรือไม่ และจะมีทางแก้ด้วยประการใด ก็เมื่อรวมนโยบายที่ท่านได้แถลงมานี้ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามซ้ำว่าท่านมีวิธีการที่จะให้เป็นไปตามแผนการณ์ที่ท่านได้เสนอมานี้ด้วยระยะเพียงเท่าไร ในเรื่องอะไร และจะต้องใช้เงินมีจำนวนเท่าใด

จอมพลแปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอประทานตอบเป็นส่วนรวมแก่บรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ซึ่งได้ถาม ในข้อสงสัยในนโยบายการศึกษาของรัฐบาลรวมกันดังต่อไปนี้ ในเรื่องนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาของชาตินั้นได้มีปรากฏในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ได้กล่าวไว้ว่า ให้การศึกษาแก่ประชาชน แล้วมีรายละเอียดอีกบางประการ ข้าพเจ้าขอประทานเรียนเพื่อเป็นทางเข้าใจดังนี้ ในเรื่องนโยบาย ของรัฐบาลที่ได้ เสนอมานั้นว่าเป็นส่วนใหญ่ในนโยบายของรัฐบาล ที่จะกล่าวก็มีอยู่ในความก้ำกึ่งโยบายจะให้การศึกษาอบรมแก่ประชาชนทุกเพศทุกวัยทั่วถึงกัน อันนี้เป็นนโยบายส่วนใหญ่ คือจะให้การศึกษาอบรมแก่ประชาชนให้ทั่วถึงกัน และเพื่อที่จะให้สำเร็จเป็นไปตามนโยบายนี้ทางรัฐบาลจึงได้กำหนดไว้เป็นรายข้อมีอยู่ด้วยกัน ซึ่งปรากฏในคำแถลงแล้วว่าทั้งหมดด้วยกันมีอยู่ ๙ ข้อ ในเรื่องนโยบายในการศึกษากระผมขอประทานเรียนว่านโยบาย ในเรื่องการศึกษานี้ย่อมผิดกับนโยบายในเรื่องการสร้างถนนหนทาง หรือการซื้อรถไฟ นโยบายในเรื่องการศึกษานี้ย่อมมีต่อเนื่องกันมาตั้งแต่ประเทศไทยเกิดเป็นประเทศขึ้น เราจะเห็นได้ว่าการศึกษาของเรานั้นทำต่อเนื่องกันมาและท่านคงจะเข้าใจได้แล้วว่าการศึกษาของเรานี้ได้เริ่มเอาจริงจังกันตั้งแต่รัชกาลที่ ๔—๕ ด้วยเหตุนี้แม้ว่าประเทศไทยเราจะได้เปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็น ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยก็ตาม ในขณะที่คณะรัฐบาลของข้าพเจ้าก็ได้ถือนโยบายในเรื่องการศึกษาเริ่มตั้งแต่รัฐบาลเข้าคุมนโยบายนี้ เราก็ได้ยึดหลักนโยบายต่อเนื่องกันมา นโยบายที่ปรากฏนี้ก็ตั้งแต่ครั้งเจ้าคุณธรรมศักดิ์ครั้งเก่านั้นที่เรียกว่าพุทธศักราช ที่ให้เรียนชั้นสามัญแล้วก็แตกแยกไปเป็นอาชีวะศึกษา แล้ว

ต่อไปก็เรียนเตรียมอุดมศึกษา นโยบายนี้ต่อเนื่องกันมา เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่านโยบายการศึกษานั้นไม่เหมือนสะพานข้ามแม่น้ำบางประกงซึ่งกำหนดสองปีเสร็จเมื่อเสร็จก็เสร็จไป แต่นโยบายการศึกษานั้นต้องต่อเนื่องกันมา ดังนี้ เพราะฉะนั้นท่านถามว่านโยบายนี้จะทำเสร็จเมื่อไร นโยบายการศึกษานั้นมันย่อมต่อเนื่องกันมาด้วยประการฉะนี้ นโยบายที่ว่าไว้นี้จึงเพียงแต่แถลงแนวว่ารัฐบาลนี้จะกระทำตามแนวดังที่ได้เสนอไว้ ๙ ข้อดังนี้ และจะเดินไปได้ทุกอย่างหรือไม่นั้นก็ย่อมแล้วแต่กำลังเงิน แล้วแต่สมรรถภาพของข้าราชการในกระทรวงศึกษาเป็นสำคัญ เพราะถึงแม้เราจะให้งบประมาณไปมากเท่าไรก็ตาม ถ้าเราไม่มีผู้อำนวยการศึกษา ไม่มีครูอาจารย์ที่เพียงพอแล้วเราก็ไม่สามารถที่จะเปิดโรงเรียนนั้นได้ ฉะนั้นจึงเห็นได้ว่าในเรื่องนโยบายนี้จะทำให้เสร็จในกำหนด หรือในเวลาที่กำหนดให้แน่นอนลงไปว่าเท่านั้นเท่านี้นั้นไม่ได้ ทางรัฐบาลจึงจะรับได้แต่เพียงว่ารัฐบาลมีเจตนาที่จะบำรุงการศึกษาเป็นลำดับเรื่อยไป จะมุ่งตั้งอกตั้งใจสำรวมเพ่งเล็งให้การศึกษาให้เป็นไปตามแนวอย่างนี้โดยเร็วที่สุด โดยมีข้อจำกัดว่าแล้วแต่ความสามารถของเจ้าหน้าที่ที่จะอำนวยในเรื่องการศึกษาและความสามารถของประเทศที่จะแบ่งเงินเอามาให้ในเรื่องการศึกษานี้ได้ จริงอยู่ในเมื่อรัฐบาลได้แถลงนโยบายในเรื่องการศึกษานี้ว่าจะทำอย่างนี้ก็ไม่ควรที่จะคิดถึงว่างบประมาณนั้นจะทำได้เพียงนั้นเพียงนี้ นี่เป็นความจริง แต่เนื่องจากว่าสภานี้เองก็เป็นสภาซึ่งคุมรัฐบาลส่วนใหญ่เสนองบประมาณให้ เพราะฉะนั้นพูดมากเป็นการเสนอให้ท่านทราบ หวังใจว่าในการตั้งงบประมาณให้กระทรวงศึกษาธิการก็คงจะได้รับความอนุเคราะห์เป็นพิเศษเช่นเดียวกัน

นอกจากนี้กระผมยังจะขอเรียนเป็นลำดับต่อไป เพราะเหตุว่าสมาชิกที่

เศรษฐกิจเรียงเป็นลำดับข้อ ข้าพเจ้าถือยากจะสรุปเป็นลำดับข้อเหมือนกัน คือการจะส่งเสริมหรือบำรุงและปรับปรุงการศึกษาทั้ง ๙ ข้อนี้ เมื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติและเมื่อรัฐบาลนี้เข้าบริหารราชการแล้ว รัฐบาลนี้จะทำรายละเอียดเป็นแผนการมาอีกทีหนึ่ง ในแผนการนั้นคงจะแสดงว่าในทุกข้อ ๆ จะทำอะไรบ้างและทำที่ไหนด้วยเหตุประการใด จะต้องใช้เงินเท่าไร และความจริงในการที่จะทำ ถ้าหากว่าจะเริ่มต้นทำใหม่ก็จะเป็นการนาน แต่เท่าที่ได้ทำไว้แต่ครั้งเจ้าคุณธรรมศักดิ์บ้างแล้วก็คงจะไม่เป็นการยากนัก และรัฐบาลจะวางโครงการหรือแผนการที่จะปฏิบัติให้ดำเนินไปได้ตามโครงการศึกษา มาเสนอต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ทีเพราะเหตุว่าเขตานี้เราจะพิจารณากันในแนวทางและหลักที่จะปฏิบัติ ส่วนรายละเอียดนั้นก็ขอรับว่าถ้าจะเอาไปคิดว่าการศึกษาจะมีกี่โรง ๆ สร้างที่ไหนบ้างบ้าง เงินเดือนครู อีกกี่มากน้อยจะเสร็จอย่างนี้ กระผมคิดว่าเป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ประจำเขามากกว่า สุดความสามารถที่ข้าพเจ้าหรือรัฐมนตรีที่จะเอามาชี้แจง ในที่นี้ได้ จึงเสนอแต่ในหลักการใหญ่ให้พิจารณา แต่ในที่นี้ข้าพเจ้าก็อยากจะขอเรียนเป็นราย ๆ เพื่อทราบโครงการไว้ คือ โครงการเกี่ยวกับอาชีวะศึกษานั้น เราคำนึงถึงว่ามนุษย์ที่เกิดมาไม่ใช่เฉพาะเพียงสามัญศึกษาเท่านั้น การศึกษาเพียงให้อ่านออกเขียนได้หรือจบชั้นมัธยมเท่านี้ยังไม่เป็นการที่พึงประสงค์ของรัฐบาล เพราะเหตุว่าออกไปแล้วยังไม่สามารถหากินได้ ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงถือว่า การให้การศึกษาอาชีวะศึกษาเป็นการกำหนดหน้าที่ของประชาชนคนไทยทุกคนว่า ตลอดอายุขัยนั้นตนควรจะมีอาชีพทางไหน และอาชีพต่าง ๆ เราเรียนอาชีพเหล่านี้เราจะคิดว่าในภูมิประเทศของเรามีทรัพย์ในดินสินในน้ำมีอะไรอยู่ที่ไหนบ้าง และมีอยู่ที่ไหนบ้าง และมี

จำนวนเท่าไรเราจะได้จัดการอาชีวะศึกษาให้เป็นไปตามจำนวนนั้น เช่นว่าประเทศของเรามีในเรื่องการเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่เป็นกระดูกสันหลังเช่นนี้ เราจึงพยายามส่งเสริมอาชีวะศึกษาขั้นประถมและขั้นมัธยมในชั้นมหาวิทยาลัยก็คือวิชาเกษตรศาสตร์ ในการเลี้ยงสัตว์นี้ให้มีมากขึ้นทั้งในทางวิชาและหลักปฏิบัติและหลักทำการ เพาะปลูกโดยการอาศัยธรรมชาติทั้งในทางอาศัยเครื่องมือทุ่นแรงด้วย นอกจากนั้นประเทศยังมีแร่อยู่ ทั้งในเรื่องแร่เมื่อครั้งก่อนที่ข้าพเจ้าเป็นรัฐบาลก็ได้จัดตั้งวิศวกรรมเหมืองแร่ขึ้น ในจุฬาลงกรณ์ แต่เหตุใดไม่ทราบจึงได้เลิกไปเสีย ที่จะได้ส่งเสริมอีก เพราะเหตุว่าแร่มีมาก รัฐบาลเองก็พยายามที่จะขุดทรัพย์ในดินสินในน้ำก็จะได้เงินมาบำรุงอาชีพประเภทแร่ได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในประเภทที่เกี่ยวกับเรื่องยางเรื่องไม้เหล่านี้เป็นสินค้าสำคัญ ๔—๕ ประเภทของประเทศไทย ทางรัฐบาลจะเร่งการอาชีวะศึกษาในเรื่องนี้ นอกจากนี้ต่อไปในเรื่องเกี่ยวกับช่างกล ช่างกลนี้เมื่อต่อไปแล้วในการใช้แรงมนุษย์ และแรงสัตว์นี้หมดสมัยเสียแล้ว แรงคนเราในสมัยนี้แพงกว่าแรงคนในสมัยโบราณมาก สมัยโบราณค่าจ้างขุดดินวันหนึ่งเพียง ๒๕ สตางค์แต่เดี๋ยวนี้ถึง ๗ บาท ด้วยเหตุดังนี้เองเราจึงจะได้ขยายขึ้นเพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสใช้เครื่องแทนแรงสำหรับประกอบอาชีพของตนดังนี้เป็นต้น นอกจากนี้ในเรื่องเกี่ยวกับการกินการอยู่ของเรา เช่นการก่อสร้างบ้านก็ดีก็จะได้เพิ่มโรงเรียนช่างไม้ซึ่งมีอยู่แล้ว ๑๐ โรงเรียนดังที่เรียนมาเมื่อวานนี้แล้ว ทรัพย์ในดินสินในน้ำเราจะได้รวมอาชีพเหล่านี้มาขยายออกไปเรื่อย ๆ ซึ่งโดยธรรมดาเรียนว่าการขยายนั้นเราจะขยายได้เร็วเพียงใดก็ย่อมแล้วแต่สมรรถภาพของเจ้าหน้าที่ และเราจะมีจำนวนครู

ในการให้ราษฎรศึกษาได้เพียงไหน เพราะในเรื่องนี้เราได้ทอดทิ้งกันมานาน แต้วเช่นเหมืองแร่ของเรามีมาตั้งแต่แผ่นดินแหลมทองก็มีแร่อยู่

แต่ว่าการที่เราเพิ่งจะสร้างโรงเรียนวิศวกรรมเหมืองแร่ขึ้น แต่ก่อนนี้เราปล่อยให้ชาวต่างประเทศขุดเหมืองแร่ หรือเราอยากอยู่บ้านแต่เราไม่มีโรงเรียนช่างไม้ช่างปูนขึ้น แต้วเราไม่มี เราอยากจะอยู่ตึกเราก็ต้องให้คนอื่นเขามาสร้างให้ อย่างพระที่นั่งอนันตสมาคมเราก็ให้ยุโรปเขามาสร้างให้ เพราะฉะนั้นเรื่องการช่างไม้เราก็ต้องขยับขยายต่อไป ที่กระผมขอประทานเรียนนี้เป็นโครงการใหม่ ๆ ที่จะทำดังนี้ แต้วนอกจากนี้ในเรื่องข้อ ๒ จะปรับปรุงและบำรุงการศึกษา รัฐบาลนี้เห็นว่าการที่พาณิชของที่สำคัญที่สุดเราจะเห็นว่าประเทศอังกฤษนั้นเขาอยู่ในระเบียบวินัย ร่างกายของเขาดี กำลังสมองดีเรารู้สึกว่าคนของเขาดีเพียงไร ซึ่งทั่วโลกเขาเกรงชมเชย เพราะฉะนั้นรัชกาลที่ ๔—๕—๖—๗ จนถึงเปลี่ยนการปกครองเรานี้ส่งเสริม และเวลานี้การพลศึกษาก็ได้ดังสเหเตียมขึ้น แต้วนอกจากนี้รัฐบาลก็จัดการให้มีโครงการบูรณะชนบท ในการบูรณะชนบทเราจะได้แยกเรื่องเกี่ยวกับสนามการเล่นพลศึกษาของประชาชน และเราได้ตั้งกรรมการสำหรับพิจารณาที่จะชักชวนประชาชนให้เพิ่มการพลศึกษาน้อยไปยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นเมื่อเวลาที่ได้รับนโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาก็ได้ไปศึกษากับองค์กรพลศึกษา เพื่อจะแยกรายละเอียดลงไปตลอดจนกระทั่งสำเร็จรูปว่าจะเป็นงบประมาณเท่าไร อันที่ ๓ เกี่ยวด้วยการปรับปรุงการศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งได้เริ่มมาตั้งแต่ครั้งสงครามที่แล้ว ซึ่งผมเป็นรัฐบาลในคราวก่อนโน้น แต่ว่าในคราวโน้นได้ทำกันไปโดยเร่งด่วน เพราะเหตุว่านายกรัฐมนตรีในสมัยโน้นใจร้อนเกินไป อยากจะให้ไปเร็วเข้าก็ทำความเดือดร้อนแก่ประชาชน

ก่อให้เกิดความไม่พอใจและไม่ชอบใจแก่ประชาชนอยู่บ้าง แต่ครั้นมาสมัยองค์การสหประชาชาติเองเขาได้วางหลักในเรื่องการศึกษาผู้ใหญ่มา การศึกษาเขาวางหลักไว้หลายประการคือ

๑. ให้อ่านออกเขียนได้

๒. เขาจะให้รู้ในเรื่องการอาชีพเหล่านั้นด้วย คือให้ทัศนศึกษา ให้ดูภาพบ้าง พาไปท่องเที่ยวบ้าง เหล่านี้องค์การสหประชาชาติเขาได้ส่งมาร่วมกับเจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการของเราก็ได้วางแผนการณ์ขึ้น และเวลานี้กำลังจัดการพิมพ์ระเบียบการศึกษา ส่วนนอกจากนี้เขามาช่วยเราทำก็จะได้ส่งเสริมอันนี้ต่อไป ส่วนการศึกษาผู้ใหญ่เวลานี้เราขยายไป มีโรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่จำนวนประมาณ ๕๐๐ โรงเศษ จะได้ผลประการใดนั้นขอเรียนว่าการศึกษาผู้ใหญ่จะไม่จบในชั่วรัฐบาลนี้ และเชื่อว่าจะไม่จบในชั่วตลุกหลานเราด้วย ซึ่งทางนี้จะได้แก้ไขเพิ่มเติมตามลำดับดังที่ได้ทำมาแล้ว

ข้อ ๕ ในการที่จะสร้างโรงเรียนรัฐบาลและประชาบาลเพิ่มขึ้นให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชนตามลำดับแห่งความจำเป็นนั้น อันนี้ดังที่รัฐบาลนี้แถลงและสภานี้แล้วนี้เห็นชอบ และได้ให้งบประมาณสร้างโรงเรียนขยายออกไป และโรงเรียนที่จะขยายออกไปนี้เราจะสร้างโรงเรียนณ ที่ซึ่งไม่มีก่อน คือมีประชาชนอยู่เป็นอันมากต้องการมาศึกษา แต่โรงเรียนไม่มีทั้งโรงเรียนหลวงและโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งโรงเรียนต่าง ๆ นี้มีทั้งหมดบ้างกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการมีโครงการอยู่แล้ว ปีที่แล้วได้ ๒๔ โรง ปีหน้าจะเพิ่มขึ้นอีก สำหรับโรงเรียนประชาบาลเพิ่มขึ้น ๗๙ โรงเรียน สำหรับ

โรงเรียนราษฎร์เพิ่มขึ้นอีก ๒๓๓ โรง ดังที่เรียนมาแล้ว ก็หน้าจะตั้งงบประมาณขยายโรงเรียนตามที่มีโครงการอยู่แล้วนั้น ขอเรียนว่าโครงการมีอยู่แล้ว

ข้อ๕. จำนวนครูจะเราจะเพิ่มให้เกิดผลจะต้องอบรมครูซึ่งจะไปอบรมนักเรียน แต่เวลานี้เริ่มต้นสร้างใหม่ขึ้นดังที่เรียนเมื่อวานนี้แล้ว เป็นโรงใหญ่โตมากจุคนราว ๕—๖ ร้อยคน แต่ละจังหวัดต่าง ๆ จะส่งครูชั้นประถมศึกษาภาพออกไป ข้อสำคัญในเรื่องเกี่ยวกับประถมศึกษาผมจะตอบว่าโครงการมีอยู่แล้ว มีโครงการครบบริบูรณ์แล้วก็ได้เป็นไปตามลำดับ ในเรื่องการขยายโรงเรียนราษฎร์ และจะบำรุงโรงเรียนราษฎร์เวลานี้เราก็ได้ให้มีการบำรุงแก่พวกครูแล้ว แต่อย่างไรก็ตามเราอยากจะเอื้อมไปช่วยท่านจัดหาโรงเรียนให้สำหรับเพื่อเป็นการช่วยทางรัฐบาลได้อีกทางหนึ่ง สำหรับเป็นที่สอน ในเรื่องนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการเชื่อว่าคงจะมีโครงการอยู่แล้ว

ข้อ๗. จะได้ปรับปรุงขึ้นมหาวิทยาลัย เราคิดดูแล้วว่าทุกภาคควรจะมีมหาวิทยาลัยของตัวเอง เพราะเหตุว่าแต่ละภาคเช่นภาคเหนือดินฟ้าอากาศก็ผิดไป อย่างภาคน้ำอากาศอย่างหนึ่ง และภาคเหนือก็อากาศหนาว เราอาจจะให้มีการศึกษาไปในทางที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูผืนแผ่นดินของเราเกี่ยวกับดินฟ้าอากาศเกี่ยวกับการเกษตร ซึ่งอาจจะเป็นการเพิ่มปริมาณให้แก่พืชผลของเราด้วย หรืออย่างภาคอีสานก็เหมาะสมกับการเลี้ยงสัตว์ อย่างนี้เราก็อาจจะมีการส่งเสริมในทางนั้น ส่วนในภาคใต้ก็เหมือนกันคงจะเป็นพวก

เหมืองแร่ ที่นี้ในทางภาคกลางก็เป็นส่วนรวม เพื่อความสะดวกแก่ประชาชนทุกคนเพื่อไม่ต้องให้ลำบากมาเรียนที่กรุงเทพฯ เป็นการใกล้บ้านของตน ที่นี้ในเรื่องห้องสมุดนี้ ทุกท่านก็เข้าใจแล้วว่า จะทำอย่างไรและจะส่งเสริมต่อไป นอกจากนั้นจะให้ประชาชนไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนและเครื่องอุปกรณ์ บัดนี้ได้มีการเช่งสถนังอย่างนี้ ได้ยินมาเหมือนกันและก็พยายามให้กระทรวงศึกษาธิการเร่งรัดในเรื่องนี้อยู่แล้ว หมายความว่าผู้ที่เข้าไปในโรงเรียนนี้ ก็เป็นลูกคนไทยทั้งนั้นและที่ไม่ได้เข้าเรียนก็เป็นลูกคนไทยด้วยกัน เมื่อเห็นว่ามีการเช่งสถนังเช่นนี้แล้วก็จะได้พยายามแก้ไขให้หมดไป

๑๔.๔๔ น.

นายช. สายเชื้อ (ร้อยเอ็ด): ๓ วันเข้าวันนี้แล้ว แต่ก่อนอื่นที่จะอภิปรายชักนโยบายของรัฐมาตรี ข้าพเจ้าอยากจะใคร่ขอพูดสักเล็กน้อยว่าท่านประธานคิดแยกสมาชิกในตัวแล้ว โดยที่จะกล่าวต่อไปนี้ อย่างว่าพวกที่เข้าเก่าเข้าใหม่ หรืออย่าง การทหาร ว่าจะต้องเป็นทหาร ก่อนอย่างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้าคนหนึ่งก็เป็นทหาร จะไปสงครามหรือไม่ไปสงคราม ข้าพเจ้าก็ยังได้ไปเชียงตุง เมืองยู้ เมืองเถิน เมืองยอง น่าจะเห็นใจสมาชิกทุกคนเสมอเหมือนกันหมด คือว่า ๓ แสน ๕ หมื่นเหมือนกัน ๓ แสน ๕ หมื่น เลือกผู้แทนหนึ่งคนท่านประธานให้ปฏิญาณต่อสภา ไว้ว่าถ้าหากว่าไม่ปฏิบัติให้ชอตรงหรือเที่ยงธรรมต่อที่ประชุมนี้แล้วขอให้สิ้นศักดิ์สิทธิ์พระทนงนจงทรุดลงมาทับ ข้าพเจ้าก็ตัวว่าจะมาทับข้าพเจ้าด้วย ฉะนั้นในเรื่องนี้ขอเตือนท่านประธานให้ความเป็นธรรมแก่สมาชิกด้วย ข้าพเจ้า ๓ วันแล้วไม่ได้พูดต่อไปนี้ข้าพเจ้าอยากจะเห็นด้วยกับคุณบุญช่วย ศ.ศ. เชียงรายเหมือนกัน

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่): ที่นอกประเด็น ขอให้ชัดในนโยบายของรัฐบาล ที่ข้าพเจ้าจะพูดก็ไม่ให้พูด ทำไมจึงเป็นอย่างนี้ แสดงว่าท่านประธานแล็ค ออฟ อบิลลิตี้ (Lack of Ability)

ประธานสภาผู้แทน: ขอให้คุณ ช. เข้าประเด็นหน่อย แต่จะให้ชี้ใครนี่ก็เป็นเอกสิทธิ์และข้าพเจ้าขอทำความเข้าใจให้รู้กันว่าข้าพเจ้าได้ใช้หลักเกณฑ์อย่างนั้น แต่เปล่าหรอก ข้าพเจ้าไม่ได้ทำอย่างนั้น เพราะเหตุว่าข้าพเจ้าจะชี้ใครก็ชี้ได้ ท่านบอกว่า ๓ วันไม่ได้พูด ยังมีอีกหลายท่านที่ไม่ได้พูด เพราะฉะนั้นขอให้ท่านเห็นใจ จะให้คน ๑๕ คนมาพูดวาระเดียวกันไม่ได้

นาย ช. สายเชื้อ (ร้อยเอ็ด): เรียนว่าข้าพเจ้าไม่ติดใจเหมือนกัน ขอพูดเสียนิดว่าบางคนได้พูดตั้ง ๕ ครั้งก็มี คนพูดคนละครั้งข้าพเจ้าไม่ติดใจ นอกจากนี้เหมาะสมเหตุเกณฑ์รัฐสภามีของ เพราะฉะนั้นในการที่จะมาพูดในที่สภานี้จะให้ว่างอย่างนั้นหรือ ยกตัวอย่าง ส.ส. เชียงใหม่หรือเมืองนนท์ ท่านประธานเสียดายไม่สมาชิกแล้วไปบอกว่าจะลงมติท่านประธานก็ให้พูด แต่แล้วก็ไม่ลง นี่เสียดายไม่ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจข้าพเจ้าไม่ว่าง

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่) เมื่อประธานได้ปล่อยให้สมาชิกร้อยเอ็ดมาพูดอย่างนี้แล้วข้าพเจ้าถือว่าเป็นการฆ่าเวลาของรัฐสภาแห่งชาติ เมื่อท่านประธานจะทำอย่างนี้แล้วข้าพเจ้าว่าเลิกประชุมดีกว่า

ประธานสภาผู้แทน: คุณ ช. สายเชื้อ กรุณาเข้าประเด็นเถอะอย่าพูดพาดพิง ผมจะให้คุณพูดในเรื่องนโยบาย กรุณาสั้นนิด

นาย ช. สายเชื้อ (ร้อยเอ็ด): ข้าพเจ้าเองก็เคารพเหมือนกัน

ว่าไม่ยอมให้เป็นการพล่าเวลาของสภาเหมือนกัน แต่ถ้าหากว่าจะถือว่า.....

ประธานสภาผู้แทน: ข้าพเจ้าขอห้ามท่าน

นาย ช. สายเชื้อ (ร้อยเอ็ด) ยิ่งการแข่ง.....

ประธานสภาผู้แทน: นั่งก่อน ข้าพเจ้าห้ามท่านเป็นครั้งที่สองแล้ว ขอให้เข้าประเด็น

นาย ช. สายเชื้อ (ร้อยเอ็ด): ข้าพเจ้ายากจะขอชี้แจงนโยบายว่าการส่งเสริมปรับปรุงอาชีวะศึกษานั้น เมื่อวันที่ ๔ ที่ท่านจอมพล ฯ ได้ประชุมกันที่ทำเนียบนั้น และว่าการเกษตรต้องเกี่ยวกับเรื่องอาชีวะศึกษาเหมือนกัน ท่านว่าคนไทยของเรานั้นยังโง่ไม่เท่าทันคนต่างด้าวเขา เช่น การไปจับจองเอาที่ดินนั้น นี่ต่อไปคนไทยเราจะลำบาก ท่านได้กล่าวอย่างนั้น นอกเกี่ยวกับการศึกษา ในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาผู้ใหญ่นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีประโยชน์ ข้าพเจ้าได้เป็นผู้แปรญัตติงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๔๙๓ มาแล้ว ปรากฏว่าอย่างทางภาคอีสานเวลาจะไปสอบไล่ขอโทษ ไม่มีอะไร เวลาเหล้าเข้าไปแล้วก็ไม่มีอะไร เอาหัวลงหมอนได้ เวลาอ่านหนังสือก็อ่านไม่ออกช่วยให้ช่วยด้วย ดังนี้ เพราะฉะนั้นในเรื่องการปรับปรุงการศึกษาผู้ใหญ่นี้ รัฐบาลนี้มีนโยบายจะแก้ไขอย่างไรที่จะให้ได้รับการศึกษาโดยเต็มที่

ต่อไป ในเรื่องการจัดโรงเรียนประถมเพิ่มขึ้นนั้น วันนั้นท่านได้ว่าคนไทยของเรายังโง่ นี่เป็นความจริง ข้าพเจ้าได้ว่ารัฐบาลนี้มีนโยบายที่จะปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติประถมศึกษาหรือ โรงเรียนราษฎร์ใหม่เราโง่ เกรงว่าจะไม่รู้หนังสือ ยกตัวอย่างเช่นโรงเรียนราษฎร์พวกจีนต่างด้าวเจ้าของโรงเรียนราษฎร์พระราชบัญญัติโรงเรียน ราษฎร์บังคับให้เขา

ต้องรู้หนังสือไทย แต่ของเรากลับไม่บังคับให้เรารู้หนังสือของเขา นี่ข้อหนึ่ง เพราะฉะนั้นรัฐบาลนี้จะให้มีพระราชบัญญัติในการตั้งโรงเรียนชั้นประถมศึกษานี้จะได้หรือไม่ ทั้งการแก้ไขในเรื่องครูมาช่วยการเพิ่มครูตลอดจนการปรับปรุงสมรรถภาพให้เหมาะสมนั้น การเพิ่มครูนี้จะยกให้เห็นว่าทั้งข้าพเจ้าจะไม่ไว้วางใจรัฐบาลก็เนื่องจากว่าได้ขอจัดตั้งโรงเรียนจังหวัดร้อยเอ็ด และได้รับตอบจากกระทรวงศึกษาธิการว่า กระทรวงศึกษาธิการมีโครงการอยู่แล้วที่จะต้องที่จะตั้งในปี พ.ศ. ๒๔๙๖ ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่ารัฐบาลแน่แล้วหรือที่จะเป็นรัฐบาลถึง พ.ศ. ๒๔๙๖ หรือจะผูกขาดเป็นรัฐบาลข้าพเจ้าจึงไม่เชื่อว่าจะตั้งใน พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้ เพราะฉะนั้นถ้าจะเพิ่มครูแล้วก็ขอให้จัดการเพิ่มขึ้น และถ้ารัฐบาลนี้มีนโยบายที่จะตั้งจะตั้งเมื่อไร นอกจากร้อยเอ็ดแล้ว จังหวัดอื่นในภาคอีสาน และภาคใต้เพื่อความเสมอภาคด้วย

ข้อต่อไปการสนับสนุนโรงเรียนราษฎร์และบำรุงโรงเรียนราษฎร์นั้น ก็หลายทาง ข้าพเจ้าก็ไม่เชื่อว่าจะสนับสนุนท่าไหมาตั้งโรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอขึ้นนี้เป็นการผิด คือข้าพเจ้าคนหนึ่ง ไม่ใช่เห็นแก่ตัว ตั้งโรงเรียนมากที่สุดในประเทศไทยปี ๑๐ กว่าโรงเรียนนี้เดียวเหลืออยู่ ๓ โรงเรียนเท่านั้น ข้าพเจ้าเองได้ขอให้รัฐบาลจัดตั้งโรงเรียนให้ โดยยกที่ดินให้จำนวน ๕ ไร่ เครื่องอุปกรณ์ทุกสิ่งทุกอย่างมอบให้รัฐบาลหมดก็ไม่พิจารณา พ.ศ. ๙๑ — ๙๒ ก็แล้ว อย่างนี้จะเรียกว่าสนับสนุนอย่างไรได้ อ้างแต่โน้นนี่ร้อยแปดจิปาถะอย่างนี้ ที่เรียงครูข้าพเจ้าเป็นครูโรงเรียนราษฎร์และเป็นเจ้าของ ๑๐ กว่าโรง และต้องไปสงครามไม่มีผู้ช่วยเหลือก็ต้องยุบเลิกบ้าง ข้าพเจ้ามีความชำนาญเพราะตั้งมา ๑๐ กว่าปีแล้วที่รัฐบาลมีนโยบายจะช่วยเหลือครูโรงเรียนราษฎร์ที่ได้รับวิทยฐานะและส่งนักเรียนดีให้ทุนอุดหนุนนั้นให้เป็นข้าราชการ

จะได้หรือไม่ และนอกจากนี้จะช่วยเหลือในเรื่องเงินที่ท่านจอมพลบอกว่า มันได้ตั้งงบประมาณไว้ ๑๕ ล้านและจะให้แก่พวกครูเพิ่มขึ้นไปอีกนั้น และนอกจากนี้ยังจะให้เงินอุดหนุนครู ในเรื่องนี้เท่ากับว่า หายุ้งข้าวเปลือกไว้ต่อหมา ขอโทษคือโรงเรียนของข้าพเจ้าให้ครู ป. ป. ๓ ป. ม. ๒ อะไรจำปาละให้แล้วไม่มีครูแม้แต่โรงเรียนรัฐบาลก็ไม่สามารถจัดหาครูได้เพียง พอจะให้โรงเรียนราษฎร์ได้อย่างไร ทั้งนี้เห็นได้ว่าไม่ได้ ไม่พึงประสงค์อย่างนี้ จะเรียกว่าช่วยเหลือกันอย่างไรได้ ไม่ใช่ว่า ป. ป. จะกินเงิน ป. ม. ฉะนั้นในเรื่องนี้รัฐบาลมีนโยบายที่จะปรับปรุงแก้ไขช่วยโรงเรียนราษฎร์หรือไม่ ที่ต่อไปการบำรุงและขยายเพิ่มการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยนั้น ได้กล่าวแล้วว่าเชียงใหม่เหมาะสมในการศึกษา ส่วนภาคอีสานเหมาะสมในการเลี้ยงสัตว์นั้นเข้าใจว่ารัฐมนตรีทุก ๆ ท่าน คงจะไปเฉพาะทางรถไฟจึงได้ทราบซึ่งดีว่าเหมาะสมในการเลี้ยงสัตว์ แต่ว่าข้าวที่มาเลี้ยงภาคกลางนั้น ภาคอีสานใช่ไหม ทำไมถึงเรียกว่าเหมาะสมในการเลี้ยงสัตว์ ไม่ไปที่ท้องนาบ้าง รัฐบาลมีนโยบายที่จะปรับปรุงแก้ไขอย่าใช้คำว่าเลี้ยงสัตว์ ใช้ว่าในการเกษตร จะได้หรือไม่ ที่การขยายห้องสมุด ข้าพเจ้าไม่อยากจะกล่าวเลย แม้ในห้องสมุดประจำโรงเรียนก็ยังเตะเทะ ด้วยเหตุนี้อย่าเข้าใจว่าทุก ๆ ภาค ภาคเหนือ ภาคกลางภาคอีสานเขาคิดจะแยก คือรัฐบาลทุก ๆ รัฐบาลคิดแยกไม่ส่งเสริมเอง ด้วยเหตุนี้ถ้าหากว่าคณะรัฐบาลนี้แก้ไขปรับปรุงตามที่กล่าวมาแล้วนี้ ข้าพเจ้าอย่าว่าแต่ต้องมือเลย ข้าพเจ้ามีสิบมือก็จะยกให้ทั้งสิบมือ

๑๔๕๕ น.

นายทิม จันทรศร (อุดรธานี): กระผมรู้สึกเป็นมหากรุณาธิคุณอย่างยิ่งที่ได้กรุณาเปิดโอกาสให้กระผมพูดถึงเรื่องนโยบายการศึกษา

ประธานสภาผู้แทน : ขอโทษเถอะท่านใช้ภาษาไม่สมควร ผิดข้อบังคับ มหากรุณาอย่าคุณนั้น ขอให้ถอนเพราะเป็นคำพระมหากษัตริย์

นายทิม จันทรศร (อุดรธานี): ขอถอน กระผมรู้สึกเป็นพระคุณอย่างยิ่งที่ท่านประธานที่เคารพให้โอกาสแก่กระผม ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความข้องใจในนโยบายการศึกษาของชาติที่ได้เห็น นโยบายการศึกษาตามกำลังเงินทุกรัฐบาลที่กระผมได้มองเห็นแล้วว่าการศึกษาของชาติที่ได้เดินไปไม่รวดเร็วไม่ได้แพร่หลายไปทั่วถึงแก่อาณาประชาราษฎร์เกี่ยวด้วยกำลังเงินเท่านั้น ท่านแน่ใจแล้วหรือว่าการศึกษาของชาติจะดำเนินการไปตามงบประมาณแผ่นดินจะได้รับทั่วถึงกัน รัฐบาลแน่ใจแล้วหรือว่าการศึกษาจะดำเนินไปอย่างรวดเร็วตามกำลังเงิน รัฐบาลได้ตระหนักหรือเปล่าว่าการส่งเสริมการบำรุง รัฐบาลมีนโยบายหรือไม่ ท่านเชื่อหรือว่างบประมาณแผ่นดินจะสร้างโรงเรียนได้ทั่วประเทศ ข้าพเจ้ารับรองด้วยความมั่นใจว่าพันปีก็สร้างไม่ได้ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่าง เช่นในอุดรธานีซึ่งเด็กน้อยหน่อย อุดรธานี ๗๔๐ กว่าหมู่บ้าน ข้าพเจ้าว่าท่านสร้างโรงเรียนทีมั่นคง๓๐๐หลัง แล้วถ้ารัฐบาลจะให้งบประมาณสร้างโรงเรียนประชาบาลหรือโรงเรียนรัฐบาลก็ตามปีละ ๑ หลังก็จะกินเวลาถึง ๗๔๐ กว่าปีเป็นต้น รัฐบาลนี้จะเอาเงินมาจากไหน ทำไมรัฐบาลจึงตัดคำว่า ส่งเสริม ตัดคำว่าบำรุง การศึกษาเป็นหลักใหญ่ของชาติ รัฐบาลควรจะร่วมมือกับอาณาประชาราษฎร์ทุกแง่ทุกมุม ข้าพเจ้าเคยทราบอย่างนี้ว่าในการศึกษาของต่างประเทศ ข้าพเจ้าไม่จำเป็นจะต้องกล่าวในที่นี้ เพราะข้าพเจ้าถือว่าการศึกษาต่างประเทศยังไม่เหมาะสมที่จะนำมากล่าวในที่นี้ ข้าพเจ้าขอชี้จุดอ่อนของรัฐบาลอย่างหนึ่งว่า การส่งเสริม ๑ การบำรุง

การศึกษา ๆ รัฐบาลได้เขียนไว้ แต่ลืมคำว่า "ส่งเสริม" ลืมคำว่า "บำรุง" การศึกษาของชาติจะต้องได้รับการบำรุงทุกแง่ทุกมุมจากอาณาประชาราษฎร์ ทำไมรัฐบาลไม่ได้คิดส่งเสริมการศึกษาของอาณาประชาราษฎร์ ๑๗ ล้าน ให้ซาบซึ้งตรึงใจว่าการศึกษานี้จะทำให้ไปสู่ระบอบประชาธิปไตยอย่างแน่แท้ ทำให้เป็นผู้ที่เฉลียวฉลาด ทำให้เป็นผู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมเสนอมานี้เพราะเห็นข้อเท็จจริงแล้วจะขอชี้ข้อเท็จจริงให้เห็นหลัก ๑ อย่างว่าศาสนานี้ วัดใด ๆ ที่ได้สร้าง ในชนบทก็ดี รัฐบาลไม่ได้ให้เงินไปสร้าง แต่ราษฎรผู้ยึดมั่นในการศาสนาแต่ละได้สร้างวัดไว้ด้วยกำลังใจศรัทธาของราษฎรเป็นราคาแสน ๆ นี่แสดงให้เห็นว่าราษฎรยึดมั่นในหลักศาสนา ถ้ารัฐบาลมีนโยบายคำว่า "ส่งเสริม" หรือถ้ารัฐบาลจะจัดการในการส่งเสริมการศึกษาของชาติขึ้นแล้ว ให้อาณาประชาราษฎรได้รับการศึกษาเท่าเทียมกันแล้ว มองเห็นข้อแก้ง่ายนิดเดียวว่า เงินนั้นไม่สำคัญ ๆ ที่ความร่วมมือกับอาณาประชาราษฎร ถ้ารัฐบาลไม่รับแก้ไข มีนโยบายในการส่งเสริม ในการบำรุงแล้ว จะหาเงินที่ไหนมาได้ นี่กระผมขอชี้ข้อเท็จจริงในจังหวัด ๗๔๐ หมู่บ้านอีกเจ็ดร้อยที่ก็สร้างไม่ทันถึง ข้าพเจ้าขอเสนอรัฐบาลว่ามีนโยบายหรือไม่ที่จะให้อาณาประชาราษฎรร่วมมือกัน เมื่อไม่ร่วมกันแล้วตราบใดข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าการศึกษาคงจะไปไม่รอด และถ้าร่วมกันแล้วข้าพเจ้าหวังอย่างยิ่งว่า การศึกษาของชาติจะเป็นการศึกษาที่แน่นอน การศึกษาในระบอบประชาธิปไตยอันแท้จริง จะทำให้เป็นการศึกษาที่อาณาประชาราษฎรต้องใจ

๑๔.๐๑ น.

นายประวัติ จันทน์พิมพ์ (ชอนแก่น): ข้าพเจ้ายังต้องการชี้

นโยบายของรัฐบาลในเรื่องการศึกษาในข้อที่ ๓ คือในเรื่องอาชีวะศึกษา ตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายมาโดยมาก เป็นต้นที่มีอยู่ในจังหวัดพระนคร แต่สำหรับหัวเมืองแล้วเด็กที่จะไปเรียนโรงเรียนอาชีวะศึกษานั้นโดยมากเป็นเด็กที่สำเร็จการศึกษาจากชั้นประถมศึกษาคือประถม ๔ โดยมากซึ่งมีอายุ ๑๑—๑๒ ปี เป็นบุคคลที่มีรูปร่างเด็ก ๆ ไม่สามารถที่จะทำงานช่างไม้หรือทำการเย็บปักได้ เพราะฉะนั้นการอาชีวะศึกษาขั้นต้นตามหัวเมืองนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเสียเงินงบประมาณไปเปล่า ๆ ถ้ารัฐบาลยังจะทำอย่างนี้เรื่อย ๆ ไปทั้งนักโดยมีเหตุผลว่า ๓ หลักสูตร ๒ ผู้เรียน ในเรื่องหลักสูตรนั้นต้องเรียนถึง ๓ ปีจบแต่ถ้าเราดูตามร้านค้าเขาเพียงเย็บปักถักร้อย เรียนเพียง ๓—๖ เดือนก็ออกไปหากินได้ แต่หลักสูตรเพียงสามัญศึกษาก็มากเกินไป ส่วนหลักสูตรในทางปฏิบัตินั้นไม่ค่อยมีเลย เพราะฉะนั้นเมื่อนักเรียนเรียน ๓ ปีออกไปแล้วหากินไม่ได้ต้องมาเรียนอาชีพที่เป็นส่วนตัว เพราะฉะนั้นการศึกษาประเภทนี้จึงไม่ได้ผล ถ้ารัฐบาลไม่ได้เปลี่ยนหลักสูตรและผู้เรียนให้แข็งแรงต่อไปแล้วอาชีวะศึกษาสำหรับหัวเมืองก็ไม่มีประโยชน์เลย

ส่วนการศึกษาผู้ใหญ่นั้น สำหรับหัวเมืองก็เป็นที่อัดหนาระดาใจเป็นอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายว่าที่ทำไปนั้นเพื่อให้ผู้เรียนไม่เคอะเขิน แต่ในทางปฏิบัติแล้วเจ้าหน้าที่ต้องบังคับให้ครูประชาบาลเป็นครูสอนอีก ครูประชาบาลก็ต้องสอนนักเรียนก็ไม่มีเวลาที่จะไปพักผ่อนแล้วยังจะต้องมาบังคับให้ไปสอนโรงเรียนผู้ใหญ่อีก นอกจากนั้นทางการจึงให้มีครูเป็นพิเศษ คือเป็นผู้ที่มีอิทธิพลในหมู่บ้านหรือตำบลนั้นสำหรับคอยนักศึกษาผู้ใหญ่มาเล่าเรียน เมื่อแกมาเรียนด้วยความลำบากยากเย็น การศึกษาเหล่านี้ก็ไม่สามารถสำเร็จได้ เสียเงินเปล่า ๆ อย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรี

บอกว่าจะให้ทัศนศึกษาอะไรต่ออะไรซึ่งเป็นความเห็นของท่าน ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นไปได้ยาก แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าเครื่อง ทัศนศึกษาเครื่องหนึ่งประมาณสองหมื่นบาทแล้วจะต้องมีเจ้าพนักงานคุมเครื่องคุมอะไรอีกมากมาย จะต้องจ่ายเงินตั้ง ๓๐ ต้นบาท รัฐบาลจะเอาเงินที่ไหนมาจัดทำได้ เพราะฉะนั้นในการศึกษาผู้ใหญ่อย่างไรๆก็ดีอย่าให้บังคับครูทำการสอน อย่าให้ผู้ใหญ่ต้องได้รับความลำบากเลย แล้วรายงานสถิติเป็นรายงานหยกเมฆ โดยมากที่จบประถมศึกษาแล้วเขาสอบแล้วก็รับประกาศนียบัตร แล้วแสดงจำนวนให้กระทรวงทราบโก้ๆ เท่านั้น

เรื่องต่อไป คือเรื่องส่งเสริมโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนประชาบาล สำหรับโรงเรียนรัฐบาลได้ยกเว้นเงินค่าเล่าเรียน นี่เป็นพระคุณที่สุด แต่ว่ารัฐบาลหรือไม่ว่าการยกเว้นไม่เก็บค่าเล่าเรียนนี้ แต่โรงเรียนเก็บค่าบำรุงโรงเรียน ค่าพัฒศึกษา ค่ายาอะไรต่อไรรายละตั้งร้อยบาทเหมือนหนึ่งๆ ไม่น้อย แล้วทำให้ครูใหญ่และครูประจำชั้นมีการคอรัปชั่นซึ่งรับได้ชั้นละ ๔๐—๕๐ คน ในการขยายโรงเรียนรัฐบาล ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าเพิ่มเติมห้องเรียนโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัดให้กว้างๆขึ้นไปก็จะเป็นประโยชน์มาก ดีกว่าที่เราจะตั้งโรงเรียนมากมาย อีกอย่างหนึ่งหนังสือแบบเรียนประเดี๋ยวก็เปลี่ยนกันเรื่อยๆ ผู้ปกครองนักเรียนก็จ่ายเงินทุกๆ ปีไป แล้วหนังสือประกอบการสอน.....

ปราธานสภาผู้แทน: เรื่องหนังสือแบบเรียนมีผู้พูดแล้ว อย่าซ้ำโปรดไปประเด็นอื่น

นายประวัติ จันทน์พิมพ์ (ขอนแก่น): หนังสือแบบเรียนกระทรวง

ศึกษาก็ให้คนโน้นแต่งได้คนนี้แต่งได้ ทนโรงเรียนต่าง ๆ ใช้ของประชาช่าง บ้าง ของวัดมนา ๆ บ้าง ถ้านักเรียนถูกย้ายก็ใช้ไม่ได้ เรื่องเหล่านี้กระทรวงศึกษาธิการจะบังคับได้หรือไม่ว่าจะขนญาตรายไหนแล้วต้องรายนั้น อย่างเรื่องณีเอาของขุนประสงค์ ๆ บ้าง หลายเจ้าเหลือเกิน ไม่รู้ว่าจะปฏิบัติอย่างไร แล้วเรื่องหนังสือนิยายที่ไม่มีประโยชน์ดังที่มาชี้แจงต่อแล้ว โรงพิมพ์ของกระทรวงศึกษา ๆ คือโรงพิมพ์คุรุสภาก็พิมพ์นิยาย เป็นการเปลืองกระดาษและความคิดความเห็น เพราะฉะนั้นไม่ควรไปชายตามโรงเรียนให้นักเรียนเสียความรู้เปล่า ๆ ข้าพเจ้าขอฝากความสังเกตไว้ด้วย

ส่วนในเรื่องโรงเรียนประชาบาลนั้น พระราชบัญญัติประถมศึกษาเวลานี้เราก็ได้ยกย่องฐานะครูประชาบาลเป็นข้าราชการพลเรือนแล้ว แต่ว่าพระราชบัญญัติเดิมซึ่งเป็นแม่บท สำหรับ ครูประชาบาลนั้นยังมีแล้ว ไม่เห็นรัฐเสนอมาในสภาสักที รัฐบาลยังผู้ตรวจการศึกษาซึ่งไม่มีในพระราชบัญญัติเดิม เป็นการนอกเหนือบำนาจซึ่งสภานั้นออกไป แล้วผู้ตรวจการศึกษาเป็นที่เดือดร้อนแก่พวกครูยิ่งนัก เพราะว่าทางจังหวัดให้เขามาอยู่ที่จังหวัดคราย ๆ มีบ้านสองบ้าน ลูกอยู่ทางโน้นอยู่ภูมิลำเนาเดิม แล้วผู้ตรวจการศึกษาก็ได้ใช้ที่อำเภอประจำ แล้วค่าพาหนะเบี้ยเลี้ยงเบิกไม่ได้ตามฉบับว่าแล้วบังคับให้ตรวจต่อไป นี่เดือดร้อนด้วย แล้วที่ทางผู้ตรวจการศึกษาก็ไม่มีตามพระราชบัญญัติเดิมด้วย จึงขอถามรัฐบาลว่าเมื่อไรรัฐบาลจะเสนอแก้ไขพระราชบัญญัติเดิมเข้ามาในสภาสักที่หนึ่ง เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป

เรื่องต่อไปก็เรื่องห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดของประชาชนนั้นความจริงเป็นหน้าที่ของกรมศิลปากรทำอยู่แล้ว แต่ที่จัดทำอยู่นั้นไม่เห็นมี

ประโยชน์อะไร หนังสือที่มีในห้องสมุดต่าง ๆ ไม่รู้ว่าจะเสียหายอย่างไรหรือไม่ การที่กระทรวงศึกษาธิการจะร่วมมือแทนกรมศิลปากร ก็เป็นผลดีหรอก แต่จะให้ใครเป็นผู้จัดทำ จะให้พระเป็นผู้ทำหรือโรงเรียนจัดทำก็ขอให้โปรดคิดให้รอบคอบหน่อยดีกว่าใช้สุรุ่ยสุร่าย

อีกข้อหนึ่ง หน้าที่ของกรมศาสนสมบัติหรือของวัดเป็นเงินหลายล้านบาท แต่ว่าการจัดทำของกรมการศาสนาขี้ฉุยฉุยแฉก ประเดี๋ยวปรากฏว่าเจ้าพนักงานเอาไปบ้างทาง โน้นส่งมาตกติก ของหายเสียประโยชน์ของวัด แทนที่จะจัดการให้งอกเงยกลับปรากฏว่าขาดทุนทุกทีเมื่อปรากฏว่าทางวัดไม่สามารถหาเงินรายได้ควรจะให้กรมการศาสนาจัดทำต่อไป แต่เรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นว่า ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ก็มีสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์จัดการ ส่วนศาสนสมบัตินั้นซึ่งเป็นเงินหลายล้านบาท ทางรัฐบาลจะจัดให้มีสำนักงานจัดการไม่ได้หรือ หรือจะปล่อยให้กรมศาสนสมบัติจัดทำไปอย่างขี้ฉุยฉุยแฉกอย่างนี้ หรือเรื่องนี้เป็นเรื่องของวัดแต่ขอเรียนว่ามีการขะโมยไปใช้จ่ายเพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลช่วยเหลือและเพ่งเล็งในเรื่องศาสนสมบัติของส่งฆ์นี้อย่าให้เป็นอันตรายสูญหายไปได้เลย

นายยืน สืบนุการณ์ (สุรินทร์) : ในการที่อภิปรายในเรื่องนี้มันยุ่งกันมาเกือบวัน ๒ วันนี้แล้วก็ไม่เห็นได้อะไร ทางนอกเมืองจากว่าพวกสมาชิกทางหมดนี้ คนนี้อยากจะให้รัฐบาลส่งเสริมนั่นสร้างนี่ คนนี้อยากจะให้รัฐบาลทำนั่นทำนี่ อย่างนี้เหมือนกันแล้วว่าทุกคนมีความต้องการที่จะทำด้วยกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นการอภิปรายจึงเป็นการยืดยาว ในส่วนเฉพาะข้าพเจ้านั้นข้าพเจ้าจะขอกล่าวต่อไปนิดเดียวเพื่อให้ท่านประธานได้ทราบถึงในเรื่องยุ่งแบบนี้คือเรื่องที่เมื่อทางเจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการ

ตั้งงบประมาณไปแล้ว ทราบว่าทางกระทรวงการคลังท่านตัดเก่งเหลือเกิน ตัดจนหมด ที่เหลือนิดหน่อยก็เข้าสภา พอเข้ามาสภาในฐานะที่กระผมเป็นสมาชิกหน้าใหม่ก็ตามแต่ทว่าเป็นสมาชิกสมัยรัฐประหารมาแล้วครั้งหนึ่ง ในครั้งนั้นเวลาเสนองบประมาณข้าพเจ้าถ้าจำไม่ผิดไม่มีใครตัด มีแต่เพิ่ม ๆ เท่านั้น ฉะนั้นในขณะนี้เมื่อได้รัฐมนตรีเข้มแข็ง คือท่านรัฐมนตรีว่าการกับท่านรัฐมนตรีสังราชการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ที่เข้มแข็งกว้างขวางและโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีสังราชการนั้น ท่านเคยเป็นศึกษาธิการจังหวัดมาแล้ว ฉะนั้นในการที่รัฐบาลได้เสนอโครงการตามรัฐธรรมนูญฉบับถาวรคราวนี้ กระผมมีความหวังอย่างมากว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการและรัฐมนตรีสังราชการทั้งสองท่านนี้คงจะช่วยแบ่งและหาทางหรือหาอุบายประเต้าประโดมเอาเงินจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้มาก ๆ

ท่านประธานที่เคารพถ้าการเงินดีแล้ว เราจะสร้างหรือทำอะไรมันก็ได้ ครูเราจะเพิ่มเท่าไรก็ได้ โรงเรียนเราจะให้สร้างหรือบำรุงเท่าไรก็ได้ หรือจะสร้างให้สวยงามสักปานใดก็ได้ไม่เป็นการยากเลย เป็นดังนี้ เหตุที่เป็นดังนี้เรื่องเงิน อย่างภาคอีสานจะเอามหาวิทยาลัย เชียงใหม่ก็จะเอาบ้าง ใต้ก็จะเอา แต่ต่างคนต่างก็แย่งกัน ผู้แทนเชียงใหม่ก็บ่นอุบว่าเงินก้อนน้อยจะไปอย่างไร อย่างนี้เป็นต้น นี่เรื่องเป็นอย่างนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายที่รัฐบาลเสนอมาคราวนี้กระผมเองซึ่งเคยเป็นครูบาอาจารย์มารู้สึกว่าแบบเนียนดีเหลือเกิน แต่ยังขาดอยู่นิดหนึ่งคือการศึกษาในระหว่างโรงเรียนกับครอบครัวนี่ดูเหมือนท่านจะลืมไปหรือว่าไม่จำเป็นก็ไม่ทราบ ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าครูคนใดพยายามติดต่อกับผู้ปกครองเด็กนักเรียนให้สนิทสนมยิ่งขึ้นแล้ว การศึกษาในโรงเรียนนั้นดีมากทีเดียว เด็กจะมีกิริยามารยาทคือหมายความ

ว่าผู้ปกครองกับครูนั้นสัมพันธ์กัน การศึกษาในโรงเรียนเด็กก็ตัวครู แต่กลับมาถึงบ้านแล้วเด็กไม่ก็ตัวครถ้าหากว่ารัฐบาลพยายามให้การศึกษาในระหว่างโรงเรียนกับครอบครัวสัมพันธ์กันแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นแล้วมีหวังอย่างมากว่าการศึกษาจะได้ผลอย่างแน่ ๆ กระผมใคร่อยากจะฝากข้อสังเกตไว้นิดหน่อยสักข้อ ๒ ข้อ คือที่รัฐบาลบอกว่าจะทำนุบำรุงส่งเสริมครูนั้นโดยมากท่านมาทำนุบำรุงแต่ในเมืองที่เจริญ ๆ ส่วนครูที่อยู่ในที่กันดารที่เจ็บไข้ได้ป่วยมาก ๆ อย่างในจังหวัดทั่ว ๆ ไปในที่เรียกว่าที่กันดาร อย่างเจ็บไข้ก็มาก รัฐบาลนี้ไม่มีการส่งเสริมเลย เวลานี้พวกครูเฉพาะครูรัฐบาลเขารู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจมากเพราะอะไรเงินเดือน ๓๐ บาท คนอยู่ในจังหวัด ๓๐ บาท คนที่อยู่ในเขตกันดารอย่างอยู่ทางภูเขาบรรทัดก็ ๓๐ บาท ๓๐ บาทนี่ประเดี๋ยวก็เป็นไข้มาเสียชีวิตสมอง ประเดี๋ยวก็เป็นนั่นเป็นนี่เงินเดือนที่ได้มาซื้อแต่ยารักษาตัวในครอบครัวได้รับความลำบาก เมื่อมีอาชีพแร้นแค้นเช่นนี้แล้วจะทำอย่างไรเด่าใครจะมีเงื่อนไขไปส่อน ก็ปล่อยเด็กไปตามเรื่อง เพราะฉะนั้นถ้ารัฐบาลนี้ถือเป็นพิเศษว่าโรงเรียนใดที่อยู่ในที่กันดารแล้วเราต้องงบประมาณเป็นพิเศษมีเงินเดือนกัน พวกครูเหล่านี้ก็มีหน้าที่จะปฏิบัติงานต่อไป นี่อย่างนี้เป็นต้น

ข้อ ๓ เครื่องอุปกรณ์การเรียนของโรงเรียนประชาบาล ท่านประธานที่เคารพหวังว่าจังหวัดของท่านประธานก็คงไม่แปลกจากจังหวัดของกระผม การศึกษาประชาบาลท่านประธานไปดูเถอะเด็กนักเรียนประชาบาลกราบกับพื้นกราบกับดินที่ไปเรียน รัฐบาลนี้นับตั้งแต่ศึกษาธิการจังหวัดข้าหลวงภาค ข้าพเจ้าเชื่อว่าเมื่อเวลาไปตรวจนักดูแต่ตามท่านี้ เมื่อกลับมาแล้วจะคิดแก้ไขอะไร กระผมคิดว่าคงไม่เอาเรื่องในเรื่องเช่นนี้ เพราะฉะนั้นในการสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาเหล่านี้กระผมเห็นว่า ไม่ควรขยายโรงเรียนประ

ชาบาลอย่าทำเสียดีกว่า เอาเงินที่จะขยายนี้มาบำรุงโรงเรียนประชาบาล
ดีกว่า เพื่อทำที่พักรองเชียงให้เด็กได้นั่งก็จะดีขึ้น เพราะฉะนั้นหวังว่าท่านรัฐมนตรีศึกษาธิการที่จะบริหารงานครูต่อ ซึ่งท่านก็เป็นศึกษาธิการจังหวัดมาแล้ว หวังว่านักเรียนประชาบาลทั่วประเทศไทยคงจะได้รับการสนับสนุนจากรัฐมนตรีเป็นอย่างมาก

๑๕.๑๕ น.

นายขวัญชัย ภมรพล (สุพรรณบุรี): สามวันแล้วข้าพเจ้าพึ่งได้พูดเดียวนี้ข้าพเจ้าไม่ว่าท่านประธานหรอก เฉพาะในด้านการศึกษาข้าพเจ้าผู้หนึ่งก็มีความคิดเห็นพร้อมกับท่านสมาชิกที่ได้กล่าว ๆ กันไปแล้ว เฉพาะในด้านการศึกษานี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าทุกคนตลอดจนรัฐบาลก็คงยอมรับกันว่า ความเจริญของบ้านเมืองและประเทศชาติจะบังเกิดขึ้นก็เนื่องจากว่าการศึกษาจะต้องเจริญขึ้นก่อน เพราะฉะนั้นการศึกษาจึงเป็นรากฐานสำคัญที่จะก่อให้เกิดความเจริญ ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่จะเข้ารับบริหารราชการต่อไปนั้น ท่านก็เคยเป็นศึกษาธิการจังหวัดมาแล้วอย่างที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าว และยิ่งประการหนึ่งท่านก็ได้เป็นผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านนี้คงจะได้ผ่านไปตามตำบลต่าง ๆ ของท่าน และข้าพเจ้าเข้าใจว่าในจังหวัดของท่านที่เป็นไปนี้คงจะไม่ผิดแผกแตกต่างกับทุกจังหวัด เพราะการศึกษาที่เจริญได้นั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านอาจจะไม่ได้คิดว่ารากฐานการศึกษาที่บกพร่องนั้นมีอะไร แต่ว่าท่านอาจจะเมินเฉยเสียก็ได้ รากฐานของการศึกษานั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าสถานที่ของการศึกษาเป็นของสำคัญก่อนอื่น เพราะเนื่องจากว่าสถานที่ศึกษาตามชนบท ตามจังหวัดหรือตำบลต่าง ๆ นั้นไม่เหมาะสมที่จะเป็นสถานที่การ

ศึกษา ถ้าหากว่าจะมองดูเผิน ๆ แล้ว ส่วนมากร้อยละประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ผิดแผกแตกต่างอะไรกับความของชาวกสิกรรม เพราะฉะนั้น ท่านอาจคิดว่าเมื่อสถานที่เล่าเรียนที่เป็นดินนั้นเด็กนักเรียนที่จะมาเรียนต้องมานั่งกับพื้นนั่งกับดิน เมื่อที่จะเรียนก็ไม่มีอย่างนี้แล้วท่านอาจคิดหรือดูว่า เด็กที่จะตั้งใจมาเล่าเรียนนั้นจะเบื่อหน่ายสักเท่าไร เมื่อมีการเบื่อหน่ายขึ้นแล้ว ขอให้ท่านลองคิดดูให้ดีว่าเมื่อเด็กเบื่อหน่ายแล้ว เด็กจะตั้งใจเรียนไหม ความรู้ขั้นต้นในการประถมขั้นต้นนั้นก็ไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ เท่าที่ข้าพเจ้าทราบมา บิหนึ่งนักเรียนสำเร็จจากประถมบิที่ ๔ เมื่อเรียนสำเร็จแล้วอ่านแต่เพียง ก. กา ก. ไก่ ก็อ่านไม่ออกเป็นส่วนมาก เหตุที่เด็กไม่รู้หนังสือนั้นก็เนื่องจากว่าสถานที่เล่าเรียนนี้แหละเป็นสำคัญ เพราะเนื่องจากว่าเด็กไม่เอาใจใส่ไม่มีส่งเสริมที่จะชักชวนให้เด็กมาทำการเล่าเรียน เด็กจึงมีความเบื่อหน่าย ครูจึงสอนให้เด็กมีความรู้ไม่ได้ นี่เป็นหลักใหญ่สำคัญ ขอให้ท่านรัฐมนตรีซึ่งจะดำเนินงานต่อไป ได้พยายามคิดแก้ไขในข้อนี้ คือให้พ้นจากโรงควายเป็นโรงเรียนเสียทีหนึ่ง ท่านก็คงจะตอบข้าพเจ้าว่าเงินไม่มี แต่ข้าพเจ้าเชื่อความสามารถท่านรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการใหม่นี้คงจะได้มีนโยบายที่จะหาเงินมาสร้างโรงเรียนให้เป็นโรงเรียนเพื่อเป็นการต่อน้ำใจเด็กให้มาเรียนขึ้นได้อย่างแน่แท้

และอีกประการหนึ่ง ในด้านที่ท่านว่าจะส่งเสริมสมรรถภาพของครูนั้น ครูความจริงเราเพิ่งจะยกฐานะเป็นครูเมื่อปี ๒๔๕๑ นี่เอง แต่แรกนั้นเราก็ไม่ได้เหลียวแลครูประชาบาลว่าจะอยู่ที่ใด กันดารอย่างไร ตั้งที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวมาแล้ว บัดนี้เองจากว่าเราได้ยกฐานะของครูขึ้นเป็นข้าราชการเงินเดือน ๓๐ บาทแล้ว ครูเนื่องจากไปสอนโรงเรียนชนิดกัน

ดินหรือกับฟืน เด็กไม่สามารถมานั่งเล่าเรียนแล้ว ครูยังต้องอาศัยศาลาวัดนอนอย่างนี้ ขอให้ท่านลองคิดดูว่าสมรรถภาพของครูจะดีขึ้นได้อย่างไร เมื่อสถานที่เป็นดังกล่าวแล้ว ทั้งนักเรียนก็เบื่อการเรียนครูก็เบื่อการสอน ทั้งนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าไม่มีทางที่จะเจริญได้แน่ ๆ ขอให้รัฐได้เหลียวแลดูดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้แล้วบ้าง ถ้าหากว่าท่านปล่อยปละละเลยไม่ดูแลให้สถานที่เล่าเรียนเป็นเครื่องล่อใจเด็กให้ได้มาเล่าเรียนด้วยความตั้งใจแล้ว และท่านไม่ให้ฐานะครูได้รับความสุขในเรื่องที่อยู่ที่กินที่อาศัยแล้ว ข้าพเจ้าเข้าใจว่าครูก็เบื่อการสอน ส่วนเด็กนักเบื่อการเล่าเรียนดังนี้ ไม่มีความเจริญขึ้นได้

นอกจากนั้น ในด้านการที่จะส่งเสริมการศึกษาผู้ใหญ่นั้น เพื่อนสมาชิกก็ได้กล่าวไปแล้วว่า ถ้าหากว่าเราจะให้ครูซึ่งทำการสอนนักเรียนอยู่แล้วต้องมาสอนผู้ใหญ่อีกก็เป็นการเบื่อหน่ายที่จะสอน และอีกประการหนึ่งครูที่ทำการสอนเด็กอยู่นั้น ส่วนมากก็เป็นเด็ก ๆ ทั้งนั้น ถ้าหากว่าจะไปทำการสอนผู้ใหญ่แล้ว ผู้ใหญ่ที่มาทำการเรียนก็จะขาดความเคารพนับถือ จึงไม่เกิดความรู้แก่นักเรียนผู้ใหญ่ที่ได้ไปเรียน ถ้าหากว่าเราได้อาศัยทางพุทธศาสนาขอร้องให้พระภิกษุสงฆ์ซึ่งอยู่ตามวัดต่าง ๆ ที่มีอยู่ตามชนบท ที่อยู่ในวัดเป็นส่วนมาก วันพระหนึ่งเอาแต่เพียงว่าให้นักเรียนผู้ใหญ่มาที่วัดแล้วก็พระภิกษุสงฆ์ท่านสอน ข้าพเจ้าก็เข้าใจว่าคงจะดีกว่าที่จะให้ครูซึ่งเป็นเด็กไปสอนผู้ใหญ่ และอีกประการหนึ่งตามธรรมดาบุคคลบ้านนอกนั้น ก็เคารพนับถือพระภิกษุสงฆ์มาก แล้ว วันพระละครั้งเท่านั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าเวลาเพียงหนึ่งปีผู้ใหญ่ก็จะรู้หนังสือ อาจจะรู้หนังสือทั่วถึงกัน

นายสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม): ข้าพเจ้าขอเสนอผ่านการศึกษา ใครเห็นด้วยกับข้าพเจ้าโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

นายบุญค้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี): เรื่องการศึกษาเป็นเรื่องใหญ่มาก เราควรที่จะได้พูดกันมากเหลือเกิน คือเราโปรดระลึกว่าข้อที่สมาชิกชักแล้วรัฐบาลตอบนอกเหนือไปจากที่มีอยู่ในนโยบายแล้วเราถือว่าเป็นข้อผูกพันที่รัฐบาลจะต้องกระทำ ถ้ารัฐบาลละเลยไม่ทำตามแล้วเราถือว่าเป็นทางหนึ่งที่เราจะเปิดอภิปรายต่อรัฐบาลนั้น เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เราไม่ควรจะผ่านไปง่าย ๆ เรื่องอื่นเช่นเรื่องศาสนาและองค์พระมหากษัตริย์ก็ไม่พูดกันเลยเพราะไม่สำคัญ แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ จึงขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน: เสนอไม่ได้ ท่านอภิปรายเสียแล้ว เสนอญัตติไม่ได้

นายบุญค้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี): เดี๋ยวท่านประธานข้าก่อน ท่านว่าข้าพเจ้าทำผิดข้อบังคับใช่ไหม

ประธานสภาผู้แทน: ไม่ใช่อย่างนั้น

นายบุญค้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี): ถ้าท่านประธานว่าข้าพเจ้าทำผิดข้อบังคับ ท่านประธานเอาอะไรมายันข้าพเจ้า

นายวงศ์ วีระชาติพลี (จันทรบุรี): ขอให้ท่านประธานให้สมาชิกเข้าระเบียบ ท่านประธานยังไม่ยืนขึ้น สมาชิกต้องนั่ง

ประธานสภาผู้แทน: ก็ควรจะเป็นเช่นนั้น ควรจะมีผู้ใดเสนอ

ต้องคุณได้อภิปรายแล้วจะเสนอญัตติขึ้นมาไม่ได้ ควรจะให้คนอื่นเสนอ มีผู้เสนอญัตติให้ผ่านไปถ้าผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นก็ลงมือ

นายบุญค้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี): การใช้ข้อบังคับท่านประธานโปรดใช้ข้อบังคับ ในขณะนี้ถือว่าข้อบังคับไม่มี ถ้าท่านประธานยังถือเอาข้อบังคับเก่ามาใช้ ถือว่าเป็นการละเมิดรัฐธรรมนูญ ไม่ได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อปฏิญาณที่ท่านให้ไว้เมื่อ ๓—๓ วันนี้ คือกฎข้อบังคับ คือบทบัญญัติใด ๆ จะขัดต่อรัฐธรรมนูญไม่ได้ สิ่งที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติไว้ในข้อบังคับก็มี สิ่งที่บัญญัติไว้ในข้อบังคับไม่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญก็มี ถ้าท่านประธานเอาข้อบังคับเก่ามายันว่าข้าพเจ้าทำผิดข้อบังคับ ท่านประธานก็เป็นผู้ละเมิดรัฐธรรมนูญ ท่านจะเอาข้อบังคับก่อนมาใช้ได้แต่เพียงใช้ได้เท่านั้น แต่จะเอามายันว่าสมาชิกทำผิดหรือถูกไม่ได้ ถ้าทำอย่างนั้น ท่านผิด เพราะฉะนั้นในขณะนี้....

ประธานสภาผู้แทน: โปรดนั่ง ข้าพเจ้ายืนแล้ว เราได้ตกลงในที่ประชุมแต่วันแรกแล้วว่าในขณะที่ยังไม่มีข้อบังคับ ภาคใดรัฐธรรมนูญใหม่นี้เราจะได้ใช้ข้อบังคับ๒๔๗๐ โดยอนุโลม เพราะฉะนั้นในเวลานี้ข้อบังคับใหม่ยังไม่มี ข้อบังคับเก่าเราก็ยังใช้ได้อยู่โดยอนุโลม

นายบุญค้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี): ขอประทานโทษจริงอยู่ ท่านประธานอาจจะใช้ความรู้จากข้อบังคับฉบับเก่าหรือก่อน ๆ โน้นมาเป็นความรู้ในการจะบังคับการประชุมของสภาให้เป็นไปด้วยดีได้ แต่ท่านหาอาจจะยกมายันการกระทำของสมาชิกไม่ มิฉะนั้นท่านจะขัดต่อรัฐธรรมนูญ ท่านรับหรือไม่ว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ ถ้าท่านยืนยันเอามาใช้ ก็หมายความว่าท่านละเมิดรัฐธรรมนูญ ขณะนี้ท่านมีหน้าที่จะถือตามรัฐธรรม

นูญว่าสิ่งไหนผิดรัฐธรรมนูญ หรือถ้าสิ่งใดทกดงกันไม่ได้ก็ต้องขอมติที่ประชุม ที่ท่านจะเอาข้อบังคับมาใช้ต่อสมาชิก ข้าพเจ้าถือว่าท่านละเมิดรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นที่ข้าพเจ้าเสนอหรือยกิปรายไป ข้าพเจ้าถือว่าข้าพเจ้าทำถก จะถูกหรือไม่ถกท่านจะเอาข้อบังคับเก่ามายันข้าพเจ้าไม่ได้ เว้นแต่การกระทำของนายบุญคุ้มทำไม่ถูก ท่านอย่าเอาข้อบังคับที่ขัดรัฐธรรมนูญนี้มาใช้

นายชัยวัธน์ อินทะพันธ์ (ลำพูน): ข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน: ผู้ใดเห็นว่าควรผ่านไปได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๗ คน

ประธานสภาผู้แทน: ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๗ คน

ประธานสภาผู้แทน: เป็นอันว่าเรื่องการศึกษาผ่านไปแล้ว ต่อไปเรื่องการเกษตร

๑๕.๓๔ น.

นายพรหมมา แดนวงศ์ (กาฬสินธุ์) ข้าพเจ้าก็เป็นคนหนึ่งในจำพวกที่ยกมือมาแล้ว ๓ วันก็เพิ่งจะมาถูกจดเตอร์ในวันนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่จะได้พูดในนโยบายของรัฐบาลในการเกษตร สำหรับข้อ ๑ ที่ว่า "จะจัดการส่งเสริมให้ประชาชนชาวไทยได้ถือกรรมสิทธิที่ดินทั้งในส่วนเป็นที่อยู่อา

ศัยและที่ประกอบการทำมาหากินของตนเอง นั้น ข้าพเจ้าเพื่อไม่ให้เสียเวลา
ในนโยบายทุก ๆ ข้อของรัฐบาลที่ได้จัดการแจกจ่ายแก่สมาชิกนั้นมากราบว่า ข้อ
เท็จจริงที่ว่าทางรัฐบาลจะมุ่งส่งเสริมอย่างไร ข้าพเจ้าได้ทราบซึ้งตรึงใจมาก
แล้วว่า นโยบายของรัฐบาลสำหรับรัฐบาลเดี๋ยวนี้จะมาขอความไว้วางใจต่อ
สมาชิกสภาผู้แทนนั้น รัฐบาลนี้ส่วนมากก็เป็นรัฐบาลเก่า จริงอยู่ตามนิตินัย
ถึงแม้ท่านจะเป็นเหมือนสมาชิกส่วนมากในพวกเก่า ฉะนั้นสำหรับนโยบายที่แถลง
นี้ก็คล้าย ๆ กับรัฐบาลในสมัยก่อน ที่ข้าพเจ้าได้ให้ความไว้วางใจมานั้น ถึง
การสำหรับการเกษตรที่ทางรัฐบาลขยายกิจการได้มากเป็นต้นว่า การไร่ยาสา
โทในทุกสิ่งทุกอย่างที่ว่า ทางการรัฐบาลจะจัดการบำรุงส่งเสริมให้ได้ผลเต็ม
ที่นั้น เท่าที่แถลงมาข้าพเจ้าได้รับทราบความร่ำร้องของประชาชนพลเมืองส่วน
มากที่เป็นบรรดากสิกรรม ของ พวก ชาวนา ได้รับความ ทุกข์ยากอย่างแสนเข็ญ
ทั้งนี้จะเป็นเนื่องจากเพราะว่าทางการรัฐบาลไม่จัดการช่วยเหลือ ดังที่ได้ให้คำ
มั่นไว้ต่อสภาเมื่อก่อนนั้น ฉะนั้นมารัฐบาลนี้ข้าพเจ้าเองก็มีความกริ่งเกรงว่า
ทางการรัฐบาลจะเชื่อนโยบายมาไม่สมกับที่ทางการได้เชื่อนมานั้น ข้าพเจ้า
จะชักตัวอย่างเสีย ๆ ว่าสำหรับข้างหน้ารัฐบาลว่าจะจัดการบำรุงส่งเสริมใน
เรื่องการชลประทาน ในเรื่องชลประทานนั้น ยกตัวอย่างเสีย ๆ ไม่พูดถึง
ชลประทานหลวง ทางการรัฐบาลได้จัดการส่งเสริมเมื่อที่แถลงมานั้นข้าพเจ้า
อยากจะขอทราบว่าได้ผลเพียงแค่ไหน และทางการรัฐบาลที่ท่านได้จัดการ
มานั้น ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเงินทุกบาททุกสตางค์แดงทางการรัฐบาลที่ได้มาบำรุง
ข้าราชการทุก ๆ แผนก ก็ได้มาจากน้ำเหงื่อของพี่น้องกสิกรชาวนา และ
มาพิจารณาผลทางการรัฐบาลขอเงินงบประมาณมาในการใช้จ่ายเพื่อจะบำรุง
ประเภทนั้นแล้ว ก็นับว่าเป็นจำนวนเงินที่น้อยมาก เมื่อเป็นจำนวนที่น้อยมาก

เช่นท่านจะจัดการสำหรับราษฎรผู้ซึ่งเป็นกรรมกรหรือซึ่งเรียกว่ากระฎุกส์นหลังของประเทศให้ได้รับความอยู่เย็นเป็นสุขอย่างไรก็ข้าพเจ้าเองไม่ต้องพูดถึงอีกโกฉ ข้าพเจ้าทำได้ว่าบรรดาสมาชิกที่มานั่งที่นี่ก็ต่างปรารถนาด้วยดีว่าจะปฏิบัติเปนองความทุกข์ยากของชาวนา พอกลับไปถึงบ้านรู้บาลว่าจะจัดการอย่างนี้ดังที่ให้คำมั่นสัญญากับสมาชิกเสียก่อน ผลแห่งคำมั่นสัญญาที่ได้จัดการไปนั้น บรรดาผู้แทนราษฎรต่างก็ไม่รู้ว่าจะจัดการอย่างไร ทั้งนอกเนืองจากสมรรถภาพของรัฐบาลที่ได้จัดการไปในการบำรุงส่งเสริมในทางนี้เป็นการน้อยมาก เมื่อเป็นการน้อยมากเช่นนี้ ทางการรัฐบาลท่านจะเอาอย่างนี้แล้วโดยมากท่านก็เป็นพวกเก่า ข้าพเจ้าเกรงอย่างหนักหนาว่าสำหรับด้านเกษตรกรรมก็กลัวว่าจะเป็นบาปกรรมของพวกชาวนา เป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามต่อทางการรัฐบาลนิดหน่อยว่าสำหรับการที่แล้วมาได้ไปทำการร่วมรุกร่วมรบ ผลสุดท้ายเราได้เกิดน้องน้ำตามาอย่างไร แล้วเวลานี้เราเอาเอกราชของชาติไทยอย่ ข้าพเจ้าว่าผู้ที่เอกราชของชาวไทยคือกสิกรชาวนาทั้งนั้น ข้าพเจ้าพูดได้อย่างเต็มปากในสภานี้ว่า ข้าวเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะใช้ให้แก่ส์หประชาชาติ ๆ จึงได้กรุณาและปรานีให้เรามีเอกราชอย่างนับตั้งนี้เป็นสิ่งที่ทางการรัฐบาลสิ่งจะภาคภูมิใจเป็นอย่างมาก แต่ผลสุดท้ายแทนที่ทางการรัฐบาลจะเหลียวแลกสิกรเราต่างก็มีแต่น้องน้ำตา พูดถึงสำหรับการส่งข้าวให้แก่ส์หประชาชาติเป็นการกู้เอกราชดัง ข้าพเจ้าก็ราบเรียนแล้วก็มอกสิ่งหนึ่งว่าประชาชนคนไทยแทนที่จะได้กำไรจากข้าวซึ่งเวลานี้ทุก ๆ ประเทศเกือบทั่วโลกต้องการอาหารข้าวอย่างมาก ข้าวเวลานี้ควรที่ตาสีตาสายายมียายมาพ่อแม่ข้าพเจ้าควรจะได้กำไรซึ่งเป็นเงินใช้สอยที่อุดหนุนครอบครัวได้เป็นกำไรอย่เวลานี้ พ่อแม่ข้าพเจ้าซึ่งเป็นเกษตรกรน่าได้เท่าไรข้าพเจ้าขอถามทางการ

รัฐบาล ถ้าเห็นอกผู้ครองไปตรงมาแล้วก็เอาเงินเหล่านั้นมาให้แก่ตาสีตาสา ยายมียายมา ราษฎรชาวนาพ่อแม่ของข้าพเจ้าและกรรมกรชาวนาทุกคน ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าคนเราจะได้นอนตาหลับ ขอให้โปรดระลึกว่าบุคคลทุกท่านมีสำหรับพกมังมีศรีสุขคือความสำราญบานตาอย่างใดๆก็ตาม ข้าพเจ้าคิดว่ามาจากตาสีตาสากรรมกรชาวนา แต่ผลสุดท้ายตาสีตาสาชาวนานั้นได้นั่งบู๊ดไปดากอากาศบ้างไหม ได้รับความสุขสำราญบานใจบ้างไหม นี่แหละท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าอยากจะพูดอีกสักนิดหนึ่งว่า ความระกำข้าใจจากบรรดาพี่น้องชาวไร่ชาวนาที่ได้รับมาเป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็รู้สึกรู้มิใจว่าทางการรัฐบาลจะจัดการอย่างนั้นอย่างนี้ ข้าพเจ้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้อ่านนโยบายอ่านโครงการของรัฐบาลทุกๆ ข้อในการเกษตรแล้ว ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าโมทนาสาธุการ แต่ว่าปฏิบัติการของรัฐบาลนั้นเป็นอย่างไร ประชาชนคนไทยได้ชาบซึ้งอยู่ทุกคนแล้ว เป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอถามต่อทางรัฐบาลว่าท่านจะจัดการอย่างนี้ได้หรือไม่ และจะจัดการให้เสร็จภายในเวลากี่ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการชลประทาน ซึ่งเรียกว่าได้ไปช่วยกระดูกสันหลังของชาวนา หรือเป็นการช่วยประเทศชาติ การชลประทานนี้ข้าพเจ้าได้ประสบมาเกือบทุกท้องถิ่นในประเทศไทยก็รู้สึกว่ามีมิใจ สำหรับภาคกลางเว้นแต่ภาคอีสานได้รับการทนุบำรุงขึ้นบ้าง ข้าพเจ้าก็รู้สึกภูมิใจ แต่ทว่าเมื่องแห่งภาคอีสานเมื่อเราเมองไปในภาคนี้ อย่างหนังสือพิมพ์ก็ยังเขียน และประชาชนก็รับรองว่าต่อไปภายหน้าอีกไม่กี่ปีภาคอีสานก็จะกลายเป็นทะเลทรายไป ทั้งนี้เพราะเหตุว่าทางการรัฐบาลได้วางนโยบายว่าจะจัดการช่วยเหลือภาคอีสานอย่างนี้อย่างนั้น แต่ผลสุดท้ายก็ไม่เห็นรัฐบาลให้ความช่วยเหลืออย่างใด โครงการของรัฐบาลมีอย่างนี้อย่างนั้น

แต่บัดนี้แม้แต่ทำนบกั้นน้ำภาคอีสานก็ยังไม่มี อย่างนี้จะหมายความว่าอย่างไร ข้าพเจ้ายังทราบต่อไปอีกว่าทางการสหประชาชาติ องค์การอาหารได้มีความหวังดีไมตรีจิตเข้ามาเยี่ยมประเทศไทย และหวังในการที่จะช่วยฟื้นฟูการเกษตรกรรมและทางการรัฐบาลก็ได้พยายามคิดค่อขอความคิดเห็นของเขาอย่างนั้นอย่างนี้ และนอกจากความเห็นแล้วผลแห่งการนั้น เขามีความกรุณาช่วยอะไรเราได้บ้าง ขณะนี้เราได้รับการช่วยเหลืออย่างไรบ้างไหม ข้าพเจ้าอยากจะให้ทางการรัฐบาลพูดมาให้ข้าพเจ้ารู้สักหน่อย เพื่อจะเป็นผลแก่การที่ข้าพเจ้าจะได้นำไปบอกพี่น้องชาวนาชาวไร่ ชาวสวนของข้าพเจ้า.....

ประธานสภาผู้แทน: ขอให้รวบรัดเร็วหน่อย

นายพรมมา แดนวงศ์ (กาฬสินธุ์): ขอสักนิด เวลาของข้าพเจ้าที่ได้เข้ามาพูดก็เป็นเวลานิยมประชาธิปไตย แต่ว่าอารมณ์แค้นหรือความต้องการของประชาชีชาวนายังมีมาก ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอรวบรัดตัดตอนว่าอะไรทุกสิ่งทุกอย่างนา ๆ ที่ข้าพเจ้าพูดมานี้จะจัดการยังความเจริญก้าวหน้าของชาวนาชาวเขาเงินเงินแหละเมื่อบทแต่งมารัฐบาลสมัยก่อนปี ๒๔๙๑ ได้แถลงว่าได้คิดค่อเป็นสมาชิกองค์การธนาคารของโลก เขาว่าธนาคารของโลกนี้แหละที่แก้ความยากจนประเทศเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อเอาทุนมาพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างนี้ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอเรียนถามรัฐบาลนี้ว่าถ้าหากว่าชาติของเราก็ทำกันเป็นการใหญ่ ๆ ที่เดียวขอกู้เขาจะกู้ได้มากน้อยเท่าไร ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนอยากจะขอร้องรัฐบาลที่อยู่ในนี้ไปกู้เงินมาลงทุนเป็นการใหญ่สักที เพื่อเราจะได้ขยับขยายหรืออะไรสะบาย การขยับขยายของเรานั้นเขาว่ายากจริงไม่เท่ยง ขอเราได้คิดว่าการถดถอยของประชาชนเดือดร้อนนี้แหละจะตอบรรดาให้ยกคนพังไปละ

๑๕.๔๗ น.

จอมพลแปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี; ข้าพเจ้าได้ฟังสมาชิกเมื่อกอภิปรายก็รู้สึกเหมือนแทน ตามนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงเกี่ยวกับการเกษตรนั้นข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงว่านโยบายนี้เราได้เขียน และได้เริ่มขึ้นจากกิจการในกระทรวงเกษตรของเราที่ได้กระทำมา และได้วางโครงการไว้แล้ว ก็ได้เอามารวบรวมขึ้นเป็นโครงการ ซึ่งเราจะได้รีบเร่งต่อไป และท่านจะเห็นได้ว่านโยบายนี้ต่อจากนั้นก็มีการศึกษา การศึกษาเราก็คิดว่าการเกษตรนี้เป็นการที่สำคัญของบ้านเมืองเรา ก็มีความเห็นเช่นเดียวกับสมาชิกเมื่อกน เวลานี้เราอยู่ด้วยข้าว เพราะฉะนั้นเราต้องถือว่ากิจการเกษตรนี้จะเป็นการสำคัญประการที่ ๒ ที่เราจะพิจารณา นอกจากนี้ขอประทานเรียนในขั้นต้น ซึ่งท่านทั้งหลายจะได้มีเวลาพูด ข้าพเจ้าจะขอพูดเพียงว่าในเรื่องการเกษตรทั้งรัฐบาลที่แล้วมาและรัฐบาลปัจจุบันนี้จะมีนโยบายคงเดิมอยู่ คือจะรีบเร่งการเกษตรและการเลี้ยงตัวให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และนอกจากนั้นในการที่แสดงให้เห็นว่าการเกษตรที่เราได้เร่งนั้น เพื่อสงวนเวลาข้าพเจ้าก็ขอเสนอให้ท่านดูในเรื่องงบประมาณเกี่ยวด้วยการเกษตร ว่าเราได้จัดการทนุบำรุงกันเพียงไหน ในปี พ.ศ. ๒๔๙๐ งบประมาณได้ตั้งไว้ ๓๒,๒๔๗,๙๓๐ บาท ในปี พ.ศ. ๒๔๙๑ ได้ตั้งไว้ ๓๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในปี พ.ศ. ๒๔๙๒ ตั้งไว้ ๙๙,๖๔๗,๓๗๐ บาท ท่านจะเห็นได้ว่า ในปี พ.ศ. ๒๔๙๐ และปี พ.ศ. ๒๔๙๒ นั้นงบประมาณในการเกษตรได้ทวีขึ้นร้อยเปอร์เซนต์กว่า เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าการเกษตรของเรานั้น ทางรัฐบาลนี้ก็ได้เล็งเห็นในการถือกรรมว่าเป็นสิ่งสำคัญจึงได้ตั้งงบประมาณดังนี้ ก็หวังใจว่าจะเป็นข้อตอบของท่านสมาชิก ให้หมด

ห่วงในขั้นแรกว่า รัฐบาลจะส่งเสริมการเกษตรที่ได้ทำมาแล้วตามที่มีงบประมาณเพิ่มขึ้นเหนือย ทั้งนี้หวังใจว่าในการที่ท่านได้แถลงเมื่อกี้ ก็คงจะหายห่วง ๑๕.๕๐. น.

นายสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม): นโยบายในการเกษตรนี้ถ้าดูกันเท่าที่รัฐบาลนี้ได้เสนอมา โดยมากหนักไปในทางกิจการของกระทรวงเกษตร และมีทางที่จะฟังได้ว่าเป็นนโยบายที่ได้เสนอมาในสภานี้มีคำว่า "ส่งเสริม" และ "บำรุง" แต่มีคำว่า "นโยบาย" เป็นบางข้อ หาได้เป็นอย่างนั้นทั้งหมดไม่ จึงจะขอพูดเฉพาะในการเกษตร ในการเกษตรนี้มีปัญหาสำคัญยิ่งเป็นหัวใจของรัฐ นอกจากนี้แล้วการเกษตรเป็นกิจการที่สำคัญที่เป็นแหล่งเอาเงินมาบำรุงประเทศชาติ แต่อย่างไรก็ตามเรื่องนี้ก็ตกอยู่ในเรื่อง "เงิน" เพราะฉะนั้นก็เป็นปัญหาในเรื่องการพูดในเรื่อง "เงิน" เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ขอมอบให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะต้องเป็นผู้กะเพราะว่าการที่จะปฏิบัติงานนั้น รัฐบาลจะออกตัวไม่ได้ว่าจะทำอย่างโน้นอย่างนี้เพราะว่าจะต้องเป็นผู้กะมา แล้วจะออกตัวไม่ได้ เพราะในหลักการคลังนั้น รายจ่ายกับรายรับนั้นต้องใกล้กัน เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะมีโครงก็ต้องหารายได้ให้คุ้ม ท่านปฏิเสธว่าไม่มีเงิน ท่านก็ย่อมต้องหาเงินให้ได้ ปัญหาข้อต้นนั้นจะเรียงลำดับไปในการจัดการส่งเสริมให้ประชาชนชาวไทยได้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งในส่วนที่เป็นที่อยู่อาศัยและที่ประกอบการทำมาหากินของตนเอง ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่สุด ถ้าได้อ่านตามหนังสือดูแล้ว ข้าพ

เจ้าเข้าใจว่าท่านย่อมจะ เพราะว่าเราก็ถ้าจะแย่งคอมมิวนิสต์ย่อมจะ เรา
เว้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นในหลักส่งเสริมกรรมสิทธิ์ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นนโยบาย
สำคัญในการส่งเสริมกรรมสิทธิ์ ท่านที่เขียนหลักไว้เท่านี้ ข้าพเจ้ายังไม่
เข้าใจว่าจะส่งเสริมได้อย่างไร เพราะฉะนั้นในนโยบายข้อนี้ ถ้าพูดถึงรวม
ว่าเป็นนโยบายของรัฐแล้วข้าพเจ้าไม่เถียง แต่ถ้าว่าเป็นนโยบายของกระ
ทรวงเกษตร ข้าพเจ้าขอเถียงเพราะว่าปัญหาเรื่องกรรมสิทธิ์ เป็นปัญหา
เรื่องทะเบียนแผ่นดิน เรื่องเอกสารหน้าโฉนด หรือหลักฐานการแดงและปัญ
หานั้นอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย ไม่ได้อยู่ที่กระทรวงเกษตร เพราะฉะนั้น
เอาเรื่องปัญหาเอกสารหรือกรรมสิทธิ์ที่ดินเอาไปไว้ในกระทรวงเกษตร ก็อาจ
จะเป็นนโยบายของรัฐออกไป ที่นั้นปัญหาเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นปัญหาใหม่
ถ้าไม่รีบจัดการ คอมมิวนิสต์จะเข้ามา เพราะฉะนั้นในการจัดการข้าพเจ้า
ขอเรียนถามกระทรวงเกษตรว่า ท่านจะจัดปัญหาเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินให้เป็น
ธรรมแก่สังคมได้อย่างไร และเวลานี้ข้าพเจ้าได้ตรวจสถิติตัวเลขดูแล้ว คน
ที่มีที่ดินมาก ๆ คนหนึ่งมีพัน ๆ หมื่น ๆ ไร่ มีประมาณไม่กี่คน แต่ว่าคน
ที่ทำนาแท้ ๆ ไม่มีที่ดินมีปริมาณอีกหลายพันหรือหลาย หมื่นซึ่งตามหลักฐา
รวจเศรษฐกิจของชีมเบอรแมนและอีกคนหนึ่งซึ่ง ข้าพเจ้าจำชื่อไม่ได้รับรองไว้
เพราะฉะนั้นบุคคลที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ที่ดิน แต่ทำนา แต่บุคคลไม่ได้ทำนาแต่
มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินมาก ผลจะเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าได้คลุกคลีโดยมา
กับชาวนาเป็นเวลานาน ข้าพเจ้าได้สังเกตใจเหตุเกินอย่างท่านผู้แทนเมื่อ
กี้พูดด้วยหัวใจและพูดด้วยเปิดอกจริง ๆ ข้าพเจ้าเห็นใจ ท่านไม่จึงเป็นเช่น
นั้น เพราะเช่นนาเขาทำ ทุกคนต้องมีความหวัง หวังมีเกียรติยศชื่อ

เสียง ชาวนาก็มีความหวัง ความหวังของเขาก็ตรงกับรัฐมนตรีเกษตร ว่าต้องการเป็นเจ้าของที่ดิน แต่ความหวังอันนั้นไกลเหลือเกิน เพราะว่าผู้มีทุนน้อยย่อมสู้ผู้มีทุนมากไม่ได้ ผู้มีทุนมากก็เก็บเกี่ยวได้มาก ๆ ผู้มีทุนน้อยก็ทำไปและทำไปเพื่อให้ค่าเช่านา ขอประทานโทษ ฉลิมพิตัวเลขรัฐมนตรีทราบดีแล้ว เมื่อสั่งสำรวจในภาคกลางว่าเสียเท่าไร ๕๐ เปอร์เซ็นต์เป็นอย่างน้อย อยุธยา เมืองสิงห์ อ่างทอง ชัยนาท นครปฐมได้มาเท่าไรแบ่งครึ่ง ถ้าไม่ได้ค้างกันไป ถ้าได้มาเอาหมด นี่แล้วท่านจะว่าอย่างไรท่านว่าทำไมไม่เอาน้ำมา ท่านว่าทำไมไม่ปลูกเรือนเป็นหลักฐาน จะปลูกอย่างไรเพราะว่าที่ดินก็เช่าเขาอยู่ ทำไมไม่ปลูกต้นผลไม้ จะปลูกอย่างไรถ้าปลูกเขาก็เอาคืน แล้วเราจะเป็นกรรมกรที่ดีของประเทศอย่างไรได้ เพราะฉะนั้นปัญหาจึงมีว่าท่านจะดำเนินการ อย่างไรให้สมความประสงค์ในข้อหนึ่งนี้ และท่านจะส่งเสริมให้มีกรรมสิทธิ์ในเรื่องนี้จะดำเนินการอย่างไร ข้าพเจ้าขอเรียนถาม และปัญหาที่ท่านจะให้เป็นธรรมแก่สังคม ท่านจะทำอย่างไร ปัญหาต่อไปในการที่จะบำรุงส่งเสริมพืชพันธุ์และเลี้ยงสัตว์นั้น ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า ตัวหนังสือท่านก็เขียงมาทุกคราว เมื่อสมัยก่อนก็อย่างนี้และท่านมาแก้ไขว่าจะใช้เครื่องจักร์ช่วยให้มากที่สุด แต่ข้าพเจ้าในฐานะที่ไม่ชำนาญในเรื่องเครื่องจักร์ ข้าพเจ้ามองสภาพที่ดินของประเทศไทย แล้วมันไม่เหมาะสมที่จะใช้เครื่องจักร์เหมือนประเทศอื่น ประเทศไทยสำหรับเครื่องจักร์แล้วเกือบทำอะไรไม่ได้ในการเกษตรกรรม แต่ในการจัดระบบรูปของที่ดินนั้น ที่ดินของเรากระจัดกระจายกัน คนนึง ๑๐ ไร่ก็มี ๕ ไร่ก็มี ๒ ไร่ก็มี แล้วท่านจะเอาเครื่องจักร์ไปใช้ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นปัญหาก็จะทิ้งเสียไม่ได้ ในเรื่องสัตว์

ข้าพเจ้าได้มองเห็นแล้วว่า กระทรวงเกษตรไม่ได้ด่าเน็นในการเพิ่มปริมาณ
สัตว์พาหนะ เรียกว่าไม่ได้ทำเลี่ยเลย จำนวนสัตว์แพทย์ก็มีเพียง ๒ เปอร์
เซ็นต์เมื่อเทียบกับจำนวนสัตว์ของประเทศแล้วไม่ได้ปริมาณกันเลยจังหวัดหนึ่ง
มี๒ หรือ ๓ คน แต่ว่าวัคซายนั้นมีเท่าไร และเวลานี้เป็นโรคระบาดไม่สามารถที่
จะฉีดยาได้เราจะต้องฉีดยากันโรคระบาดทุก ๆ ๖ เดือน เพื่อไม่ให้โรคระบาด
ยังขนนเพราะฉะนั้นท่านได้เริ่มหรือเปล่าในการผลิตสัตว์แพทย์ ในเรื่องเงินไม่
ต้องพูด เพราะข้าพเจ้าเบิดประตูไว้แล้ว ท่านก็มีสถิติในมือยู่ เขามีเชคแค่
ไหน สัตว์แพทย์เท่าไร เรื่องเครื่องจักร์ ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูด เพราะ
เราต้องพึ่งสัตว์ไปอีกนานนัก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอทราบว่าเรื่องที่จะผลิต
วัคซายหรือแหล่งของมันเพื่อจะใช้ในการไถ นา หรือลากข้าว นอกจาก
นั้นการชลประทาน ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะขัด เพราะมีโครงการแล้ว แต่
เอาสักนิดในฐานะที่ท่านรัฐมนตรีอยู่กระทรวงเกษตรมานาน ตั้งแต่ก่อนจนบัด
นี้มีเรือนาคกี่ล้าน ๘ ล้าน ท่านอาจจะบอกว่าเวลานี้ถ้าดังสั่งมาแล้ว ขอบใจ
แล้ว ดี ถ้าท่านสั่งเพิ่มขึ้นก็ดี ปัญหาเรื่องคลอง ท่านบอกว่าจะขุดคลอง
ข้าพเจ้าขอกราบเหลือเกิน แต่ว่าขุดไม่ได้ ขุดอย่างไรได้ นาของเขา
ไปขุดเข้าซี เกิดเรื่องแน่ ข้าพเจ้าเผชญมาแล้ว ถูกฟ้องศาลมาแล้ว ๒—๓ หน
ในการขุดคลองท่านมีกฎหมายชลประทานราษฎร์ท่านจะเวนคืน หรือจะขุด
ทดทางโน้น ทดทางนี้ ท่านขุดได้ เพราะเป็นเมนใหญ่ ท่านขุดได้ แต่ปัญ
หาขุดนาท่านทำไม่ได้ แต่นี่เป็นคลอง การทำบำรุงการทำนาท่านจะรอแผน
การณ์ชลประทานนั้นไม่ไม่ได้ เพราะถ้าข้าท่านจะเอาน้ำที่ไหนไปเลี้ยงต้นข้าว
ข้าพเจ้าประสบการขุดคลองมาแล้ว ปัญหาใหญ่ก็มีว่าคนร้อยคนข้างในยอม
ให้ขุด แต่อีกพันคนอยู่ริมน้ำไม่ยอม อย่างนี้แล้วก็ขุดไม่ได้ ถ้าอย่าง

นี้ข้าพเจ้าก็ต้องต่อแพ่ง ขุดหัวขุดท้ายเหลือไว้นิดเดียว กลางคันก็ขุดเลย
ถูกฟ้องศาล แล้วสุดก็ต้องใช้เงินเขา แต่ข้าพเจ้าต้องทำไปเพื่อประ
โยชน์ของคนส่วนรวม ปัญหาเรื่องการส่งเสริมพันธุ์ข้าว ขอประทาน
โทษ เฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการเกษตรท่านอยู่มานาน ปัญหาเรื่องพันธุ์ข้าว
ที่ท่านส่งเสริมใช่แค่ไหนแล้ว ตามระเบียบที่ข้าพเจ้าเคยทราบว่าคราวก่อน
นี้เขาไปแจกจ่ายให้กำนันผู้ใหญ่บ้านแจกจ่ายให้ราษฎรที่ต้องการแล้วให้นายอำ
เภอไปเก็บ แต่การทำเช่นนั้นได้ผลน้อยเต็มที่ เพราะว่าข้าวที่เขาปลูกเขา
จะรอพันธุ์ข้าวของรัฐบาลไม่ได้ เขาก็เก็บเฉพาะของส่วนตัวของเขาก่อน
แล้วสุดพันธุ์ข้าวของรัฐบาลก็เสียไป ข้าพเจ้าทราบว่าท่านรัฐมนตรีเกษตร
จะทดลองขนอก อย่างนี้ข้าพเจ้าก็เห็นว่าดีเพื่อจะได้มีพันธุ์ข้าวที่เป็นประ
โยชน์แก่ชาวนา เพราะว่าน้อครางน้ำท่วม เราเสียพันธุ์ข้าวไปมาก พูด
ถึงเรื่องพันธุ์ข้าวก็อาจจะก้าวล่วงไปในเรื่องการส่งข้าวออกนอกประเทศซึ่ง—
เป็นเรื่องการเมือง แต่ข้าพเจ้าอยากจะฝากไว้ให้กระทรวงเกษตรว่าท่านได้
เจรจากับกระทรวงพาณิชย์หรือเปล่าว่า ในการที่พ่อค้ารับซื้อข้าวเอา
ข้าวส่งไปต่างประเทศนั้นได้ควบคุมคุณภาพของสินค้าข้าวให้อยู่ในคุณภาพที่ดี
เสถานเขาจ้องเรา เพราะว่าเรามีข้าวให้เขา แต่รอบ ๆ เรานี้รบกันไม่มีเวลา
ทำนา แล้วต่อไปท่านจะร้องไห้ในเรื่องปัญหาส่งข้าวออกนอก ซึ่งเราได้เคย
โดนมาแล้ว พ่อค้าข้าวเขาต้องการกำไรมากเขาก็ปันมาก ในข้อนี้ท่านบ้อง
กันหรือเปล่า นอกจากนั้นในการส่งเสริมส่วนรวมข้าพเจ้าว่ารัฐบาลไหนก็
ตามข้าพเจ้าก็จำไม่ได้เพราะข้าพเจ้าได้ออกไปเสียนี่เกือบแล้วก็ไม่ทราบ ได้ทำ
ผิดสัญญาข้อตกลงกันอย่างไรในเรื่องเงิน ๔ ปอนด์ เงินจำนวน ๔ ปอนด์นี้เขา

ให้โดยตรงเพื่อให้ไปบำรุงการกสิกรรม แต่เราเอาเงินจำนวน ๔ ปอนด์นี้มาเข้าเป็นเงินรายได้หรือท่านจะว่าเอาไปช่วยชาวนาคือเอาไป กระจายนั้น แต่ข้าพเจ้าว่าเงินจำนวนนี้เราทำผิดสัญญาที่ตกลงกันไว้จะ เป็นรัฐบาลใหนก็ตามเถิด

อีกอันหนึ่งในเรื่องการประมง ในการประมงน้ำจืดเรียนตรงๆ ว่าท่านรัฐมนตรีมีนโยบายอย่างไรที่จะให้บุคคลในภาคอีสาน ภาคเหนือได้กินปลาทะเล ปลาสด ขอให้ท่านตอบตรงๆว่าท่านจะชักรถเย็นหรือรถไฟเพื่อบรรทุกให้พวกภาคอีสานได้กินบ้าง คือได้กินปลาสด ๆ แทนที่จะไปกินปลาทูเค็ม

ที่นี้ในเรื่องป่าไม้ เวลานี้การจับจองที่ดินเป็นที่นา แต่ในขณะเดียวกันนั้นในนามีไม้สัก แต่ในนาของเขาเจ้าก็มีกรรมสิทธิ์อยู่ในที่นา บรรดาทรัพย์สินในนาที่ดินของเขาๆก็ตัดได้ ท่านมีทางป้องกันแล้วหรือยังอันหนึ่ง แล้วถ้าบอกว่าป้องกันแล้วที่เขาเอกว่าไม้ตาย เอาส่วนไหนเอาเกณฑ์หยอดไม้ถึงตาย เขาก็ได้

นอกจากนี้ในเรื่องการสหกรณ์ การสหกรณ์ในที่นี้ ข้าพเจ้าว่าจำเป็นเหลือเกินท่านประธาน และขอกราบเรียนท่านประธานว่า สหกรณ์นี้เป็นหลักสำคัญสหกรณ์เท่านั้นที่จะแก้ไขฐานะเศรษฐกิจของประเทศได้ ถ้าสหกรณ์ไม่ยืนมือเข้าไปแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าคอมมิวนิสต์จะมา ถ้าสหกรณ์ต้องแพ้แล้วจะป้องกันได้อย่างไร แต่ว่ารัฐบาลนี้ได้เห็นว่าสหกรณ์เป็นของสำคัญแล้ว แต่ว่าสหกรณ์ที่ท่านบอกว่าเป็นรูปต่าง ๆ จะขยายการสหกรณ์รูปต่าง ๆให้แพร่หลายมากขึ้น

ประธานสภาผู้แทน : หมดเวลาแล้ว

นายสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ขอประทานโทษ ขอต่อ

ประธานสภาผู้แทน: ให้อีก ๓ นาที

นายสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม): การสหกรณ์นี้ คือ รัฐบาลท่านจอมพลได้พยายามส่งเสริม คือร้านสหกรณ์บ้านเป็นตลาดเท็ด แล้วผลดีสุดโรยหมด ร้านสหกรณ์ถ้าทำแล้วไม่มีแหล่งสินค้า ในตามชนบทก็แล้วล้มหมด เมื่อแบบสหกรณ์ล้มแล้วต่อไปอย่าไปฟื้น ไม่มีใครเอาสหกรณ์มีประเภทเรือกทุนหาทุน ประเภทบำรุงที่ดินประเภทเช่าซื้อจนกระทั่งคงฉางข้าว ไม่ใช่จะไปตั้งร้านสหกรณ์ เพราะคงขนแล้วล้มหมด ที่ยังอยู่อีกประชาชนไม่เอา นี่หลักเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเป็นห่วงเหลือเกิน ที่นี้ท่านบอกว่าเฉพาะสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ สหกรณ์ประเภทหาทุน เช่าซื้อ ร้านค้า แต่ประเภทบำรุงที่ดินท่านไม่ได้กำหนดไว้เลย นี่เป็นประเภทสำคัญอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้บำรุงที่ดิน แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าห่วงเป็นอย่างมากว่าสภาคงจะไม่ขัดข้องในการที่จะส่งเสริมในการงบประมาณเกี่ยวกับการเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอฝากไว้ว่า ท่านรัฐมนตรีผู้นี้ซึ่งเป็นผู้ชำนาญเฉพาะทีเดียวในการเกษตรแล้ว และอยู่ในกระทรวงเกษตราธิการเป็นการเหมาะสม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะเร่งรีบในการส่งเสริมทำนาของประเทศและการกสิกรรมประเภทอื่น ๆ ให้ได้ผลดี แล้วจะต้องรีบเร่งในปัญหาจัดที่ดินโดยให้ทุกคนเป็นเจ้าของนาที่ทำนา และขอเรียนถามอีกนิดหนึ่งว่าท่านพร้อมใหม่ที่จะเสนอพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่านา ถ้าท่านพร้อมที่จะเสนอ หรือไม่เสนอสมาชิกเสนอท่านพร้อมใหม่ที่จะสนับสนุนและรับรอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนถามอันสุดท้ายนี้ซึ่งข้าพเจ้าค้างใจแต่ยังไม่ได้ถามและขอให้สนับสนุน

๑๗.๕๐ น.

นายลาภ เงินดี (สมุทรสาคร): ข้าพเจ้าจะขอพูดเฉพาะในเรื่องการเลี้ยงสัตว์ ข้าพเจ้าอยากถามรัฐบาลว่าในการที่รัฐบาลจะส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์นั้นรัฐบาลคำนึงถึงปัญหาเรื่องอาหารสัตว์หรือยัง ซึ่งเป็นปัญหาเฉพาะหน้าอยู่เวลานี้อาหารสัตว์ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นปัญหาสำคัญ ในการเลี้ยงสุกรและเป็ดไก่ ในการเลี้ยงสัตว์นี้รัฐบาลได้ควบคุมราคาของรัฐบาลได้ผลอย่างไรหรือไม่ รัฐบาลควบคุมราคาข้าวกล้องขายเกวียนละ ๙ บาท แต่ราคาข้าวขาว ๑๒ บาท แต่การควบคุมได้ผลไหมนับแต่เริ่มควบคุมจนบัดนี้ ในขณะนี้ราคาข้าวกล้องมีราคาถึงหาบละ ๔๐ บาท ราคาข้าวขาวราคามากกว่านั้น ราคาถึงเกวียนละ ๕๐๐ บาท ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นราคาสูงเป็นประวัติการณ์ในเมืองไทยในขณะนี้ เมื่อรัฐบาลไม่สามารถจะให้ราษฎรซื้อราคาได้ในราคาถูก บัญหาที่จะส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์นั้นแทนที่จะเป็นการส่งเสริม ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการทำลายมากกว่า นอกจากนี้ในเรื่องไข่ ข้าพเจ้าว่ารัฐบาลคิดควบคุมไข่อีกด้วย บัญหาในเรื่องไข่นั้นท่านนายกฯ ปัจจุบันนี้ในขณะเมื่อท่านดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่แล้วมาข้าพเจ้าอยากทราบว่าได้เรียกประชุมข้าหลวงประจำจังหวัด ๔ จังหวัดคือ จังหวัดชลบุรี สมุทรปราการสมุทรสาครและฉะเชิงเทรา ท่านบอกว่าให้ข้าหลวง ๔ จังหวัดนั้นบังคับซื้อไข่จากราษฎรแล้วส่งให้กรมยานพาหนะทหารบก กรมยานพาหนะทหารบกเป็นผู้ขายไข่แล้วขอซื้อเอาราคาพันละ ๒๕ ถึง ๕๐ บาท ในขณะนั้นไข่ก็มีราคาเหมือนกัน แต่ว่าราคาหาบละ ๒๐ บาท ควบคุมหาบละ ๘ บาท แล้วขาย ๒๐ บาท แต่ตอนถึง ๔๐- ๖๐ บาท ๔ จังหวัดซึ่งถูกบังคับซื้อไข่จากข้าหลวงประจำจังหวัดส่งกรมยานพาหนะฯ ฉะนั้นการเช่นนี้ข้าพเจ้าเห็น

ว่าเป็นวิธีการที่ค่อนข้างจะสนุกไปหน่อย คือไม่มีกฎหมายให้อำนาจเช่นนั้น แต่ทำไมจึงให้กรมยานพาหนะ จำหน่าย ราษฎร ๔ จังหวัดได้รับความเดือดร้อนเป็นอันมาก ข้าพเจ้าขอให้ท่านคิดต่อทราบข้อเท็จจริงได้จากคุณกิจจา ๆ เดียวนี้ซึ่งเป็นผู้แทนจังหวัดนครเชียงตา กับคุณชวลิต ๆ ชลบุรี หรือจังหวัดสมุทรปราการ ใน ๔ จังหวัดได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่งต้องขายเบ็ดทุก ๆ วันขายเจ็ด ๔๐๐—๕๐๐ ตัวถึง ๓๐๐๐ ตัวบ้าง อันนี้ท่านส่งเสริมหรือท่านทำลายในเรื่องการเลี้ยงสัตว์ของประเทศไทย ท่านจะเลิกการควบคุมไข่ การควบคุมรำ และเลิกการที่จะให้ข้าหลวงประจำจังหวัดใช้อำนาจบังคับซื้อไข่จากราษฎรเพื่อส่งให้กรมยานพาหนะทหารบกหรือไม่ ข้าพเจ้าขอเรียนความจริงว่า แม้กรมเกษตรในขณะนี้เองก็ไม่สามารถที่จะซื้อรำได้ก็ต้องไปซื้อทางกรมการทหารผ่านศึกของท่านได้ซื้อไปก่อน แล้วบริษัทข้าวไทยนี้รัฐบาลมีหุ้นส่วนหรือเปล่ามีหุ้น เพราะฉะนั้นรัฐบาลสามารถจะควบคุมให้บริษัทข้าวไทยจำหน่ายได้ในราคาเท่านี้ แต่โรงสีเอกชนท่านสามารถจะควบคุมได้ไหม ตั้งแต่เริ่มควบคุม ท่านไม่สามารถที่จะควบคุมได้อย่างจริงจังเลย การเช่นนี้ข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอร้องให้ท่านเลิกเสีย ถ้าท่านไม่เลิกท่านจะต้องให้ความรับผิดชอบโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมยานพาหนะทหารบกขณะนี้ได้สั่งไปยังข้าหลวงประจำจังหวัดให้บังคับซื้อไข่ให้หมดมิฉะนั้นไม่ให้ออกใบอนุญาตใบขนย้ายให้ ข้าหลวงก็ต้องทำ ท่านก็ทราบดีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านก็ต้องทำวิธีการเช่นนี้ ข้าพเจ้าขอให้เลิก ถ้าไม่เลิก ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจเหลือเกิน

ประธานสภาผู้แทน : ขอหยุดพัก ประชุมใหม่เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

พักประชุมเวลา ๑๖.๑๒ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๖.๕๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : มีสมาชิกมาประชุมครบองค์แล้ว ก่อนอื่นขอปรึกษาในเรื่องที่มีผู้เสนอญัตติมา ๓ ท่านด้วยกัน ถ้าปรึกษาเสียทีเดียวจะได้เรียบร้อยกันไป คุณโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) เสนอว่า การประชุมในญัตติที่ ๓ นั้น ถือให้มีคนวันนี้ต่อไป ญัตติที่ ๒ ถือว่าในเทศกาลเข้าพรรษาควรงดหยุดการประชุม คุณทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่) เสนอว่าควรมีการประชุมวันเสาร์และวันจันทร์ หยุดวันอาทิตย์ คุณเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) เสนอว่า ควรมีประชุมทุกวันระหว่างหยุดนี้ ขอเชิญผู้เสนอ คุณโสภณ สุภธีระ

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น): ข้าพเจ้าเองมีความเสียใจเหมือนกัน ที่จำเป็นต้องเสนอญัตติให้มีการประชุมในกลางคืนนอกเวลาทำงาน ๆ ที่ญัตติของข้าพเจ้าได้เสนอมาแล้ว ๒ ครั้ง ทั้งนี้เนื่องจากเห็นว่าการชักใช้รัฐไล่เลี่ยงหรือการอภิปรายนโยบายของรัฐบาลนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ และข้าพเจ้าเห็นว่าตั้งแต่พรุ่งนี้เป็นต้นไป วันที่ ๙—๑๐—๑๑ จะเป็นวันเข้าปริมพรรษาซึ่งเป็นวันหยุด เป็นวันศาสนาของเราอันสำคัญ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องไปร่วมในพิธีศาสนาตามจังหวัดท้องถิ่นของตัว โดยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงมีความเห็นว่า ถ้าเผื่อสมาชิกทั้งหลายเห็นว่า เรามีความจำเป็นที่จะต้องอภิปรายเรื่องนโยบายของรัฐบาลให้เสร็จสิ้นโดยรีบด่วนแล้ว ขอให้ทำกันเสียในคืนวันนี้ นี่ข้าพเจ้าขออภิปรายญัตติแรกของข้าพเจ้าเสียก่อน

ประธานสภาผู้แทน : ญัตติของคุณโสภณนี้ไม่เกี่ยวกับของ

คนอื่น เพราะว่าคืนนี้ยังไม่ใช่วันหยุดราชการเข้าพรรษา ก็ควรจะได้รักษาญัตติเสียก่อน

นายสวัสดิ์ สาระศาลิน (กาญจนบุรี); เขากันต์ว่างก็ได้ แต่อยากจะทราบว่าจะเอากันตั้งกี่ทุ่มในคืนนี้ ขอให้ผู้เสนอบอกให้ชัดหน่อย จะได้อภิปรายต่อ

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น): ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง จะเอาคืนยังรุ่งก็ได้ ข้าพเจ้าขอเสนอแต่เพียงว่าให้มีการประชุมต่อในคืนวันนี้ ถ้าเพื่อนสมาชิกยินดีจะสว่าง ข้าพเจ้าก็ยินดีสว่าง เพราะแต่ก่อนเคยสว่างกันหลายครั้งเหมือนกัน

นายใหญ่ ศวิตชาต (นครสวรรค์): ข้าพเจ้าคิดว่าในการที่จะประชุมในคืนนี้นั้นคงจะไม่พร้อมเพรียง เนื่องจากจะเห็นได้ว่าในเวลาก่อนประชุมนี้ก็ไม่ค่อยจะพร้อมเพรียงอยู่แล้ว ความจริงจะประชุมวันนี้ตลอดคืนอย่างที่ท่านสมาชิกว่านั้น ก็คงจะไม่ทำให้การชักเสร็จสิ้นไปอย่างที่ผู้เสนอได้กล่าว ทีนี้เราได้ประชุมกันมาแล้วสามวันก็ไปไม่ได้แต่ไหน ไหน ๆ ก็ไม่แล้ว เพราะฉะนั้นอย่าประชุมกลางคืนเลย หลายคนไม่สะดวก หน้าสภาก็มีตำรวจและทหารยืนยามอยู่ บางคนอยากมาฟังก็มาไม่ได้ และการแถลงในสภาก็อยากจะให้เป็นอย่างนั้น อีกประการหนึ่ง การกระจายเสียงที่ถ่ายทอดไปนี่ก็ขัดข้อง เพราะว่ารายการทางโฆษณามีอยู่ เพื่อความเรียบร้อย อย่างไร ๆ ก็ไม่เสร็จแล้วไว้ทำกันในเวลาราชการดีกว่า

นายสมบูรณ์ เตชสุภา (ปราจีนบุรี): ในการที่คุณโสภณ สุภธีระได้เสนอให้มีการอภิปรายในคืนนี้นั้น เป็นเรื่องสำคัญอย่างที่คุณใหญ่ ฯ ได้แถลงมาเมื่อกี้นี้แล้ว ในเรื่องการแถลงนโยบายของรัฐบาลครั้งนี้ ประชาชน

ส่วนมากจากกรุงเทพ ฯ จนกระทั่งชนบทแต่ละในท้องที่ต่าง ๆ ก็อยากจะสนใจฟัง ให้เป็นการติดต่อกัน ถ้าท่านประธานสภาจะยืนยันได้ว่า จะยืมเครื่องกระจายเสียงของกรมโฆษณามาเปิดอย่างได้ในวันนี้แน่ ถ้ากรมโฆษณาให้เครื่องกระจายเสียงแล้ว ข้าพเจ้าก็ยินดีจะสนับสนุนคุณโสภณฯ

นายเทพ เกตุพันธุ์ (อุตตรดิตถ์) : เราเห็นจะลงมติกันได้แล้ว เพราะว่าฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายเสนอ และฝ่ายหนึ่งคัดค้าน เพราะฉะนั้นเพื่อให้รวบรัด ขอให้ลงมติได้แล้ว

ประธานสภาผู้แทน : โปรดลงมติได้แล้ว มีอยู่สองมติ มติหนึ่งประชุมกันในคืนวันนี้ อีกมติหนึ่งไม่ประชุมกันในคืนวันนี้ ผู้ใดเห็นว่าควรจะประชุมกันในคืนวันนี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรมีการประชุมในคืนวันนี้ คือไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : เสียงที่ให้ประชุมในคืนวันนี้มี ๓๔ เสียง ที่ไม่เห็นด้วย ๔๔ เสียง เป็นอันว่าคืนนี้ไม่มีการประชุม

ญัตติที่สอง ของคุณโสภณ สุภชีระ คุณโสภณฯ กรุณาให้เหตุผล

นายโสภณ สุภชีระ (ขอนแก่น) : เนื่องจากญัตติที่ข้าพเจ้าได้เสนอว่าขอให้มีการประชุมกันในคืนนี้ได้ตกไปแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอญัตติที่สองนี้ คือขอเสนอญัตติว่า ในวันเข้าปริมพรรษาคือในวันที่ ๙—๑๐—๑๑ นี้ ก็ขออย่าให้มีการประชุมเลย เหตุที่ข้าพเจ้าเสนอก็เพราะเหตุว่า ท่านสมาชิกทั้งหลายก็คงจะจำได้แล้วว่า ในการอภิปรายเรื่องการ

ศาสนาที่รัฐบาลได้แถลงต่อเรา ได้มีเพื่อนสมาชิกได้พูดเกี่ยวกับการศาสนาว่า โดยมากประชาชนไม่ค่อยจะบำเพ็ญการกุศล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราเองได้ ประนามข้าราชการบางคนว่าไม่เป็นผู้นำของศาสนา เมื่อเราประนามเขาเช่นนั้นแล้ว ในฐานะที่เราเป็นผู้ประนามเขา เราก็ควรที่จะปฏิบัติตัว คือว่าต้องเป็นผู้นำในทางศาสนาให้เป็นเยี่ยงอย่างของเขาด้วย เมื่อ ๓ วันนี้เป็นวันเข้าปุริมพรรษา ซึ่งเป็นวันดีงาม ๓ วันนี้เป็นวันสำคัญในทางศาสนา จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งว่าเราควรจะมีการบิดทั้งหมดเป็นการชั่วคราวทั้ง ๓ วัน ที่ข้าพเจ้าเสนอไม่ใช่ข้าพเจ้าขเกียจมาประชุม ถ้าข้าพเจ้าขเกียจแล้วไฉนจึงจะเสนอให้มีการประชุมถึงกลางคืนด้วย แต่เนื่องด้วยข้าพเจ้าเห็นว่าทั้ง ๓ วันเป็นวันสำคัญในทางศาสนา และเห็นว่าการศาสนาสำคัญยิ่งกว่าการแถลงนโยบายแล้ว เราควรจะไม่มีการประชุมกัน ถ้าหากว่ามีความสำคัญแล้วจะควรมีการประชุมในตอนกลางคืนจึงจะถูก เพราะฉะนั้นด้วยเหตุดังนี้จึงขอความกรุณาว่าอย่าให้เข้าท่านองว่า ว่าแต่เขาขี้เหนาเป็นเอง

ประธานสภาผู้แทน: ญัตติคำบเกี่ยวกับที่คุณทองดีเสนอ คุณทองดีเสนอให้มีการประชุมวันจันทร์กับวันเสาร์

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่): ท่านสมาชิกจังหวัดขอนแก่นได้เสนอญัตตินั้น ญัตติแรกก็ตกไปแล้ว คือว่าขอให้ประชุมในตอนกลางคืน นอกจากนี้ยังมีอีกญัตติหนึ่งที่จะกล่าวถึงญัตติของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อญัตติแรกตกไปแล้วก็เอาญัตติที่ ๒ ขึ้นมาเป็นโต๊ะหน้าที่ข้าพเจ้า แต่อย่างไรก็ตามในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นพุทธศาสนิกชนคนหนึ่งเหมือนกัน มิได้หมายความว่าข้าพเจ้าจะไม่เคารพนับถือพุทธศาสนา ข้าพเจ้าเคารพ แต่

มาเห็นว่าในระหว่างปิดเข้าพรรษานี้ จริงอยู่บรรดาสมาชิกทั้งหลายอาจจะไม่ไปอย่างพร้อมเพรียงเพื่อจะไปบำเพ็ญบุญกุศล บางคนอาจจะไปที่โน่นที่นี่แล้วแต่อารมณ์จิตใจของตัวเอง แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าหากว่าพวกเราใช้เวลาซึ่งเป็นสาธารณประโยชน์อันยิ่งใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายของรัฐบาลชุดนี้แล้ว เพราะว่ารัฐบาลชุดนี้กำลังรอว่าเมื่อไรจะผ่านไปสักที ที่การทำบุญกุศลนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อตัวสมาชิกสภาผู้แทนซึ่งเป็นสามีไม่ได้ไปแล้ว บุตรภรรยาได้ไปทำบุญกุศล บุญกุศลที่บุตรภรรยาได้ไปกระทำนั้นแหละจะส่งให้แก่สามีผู้เป็นประมุขของครอบครัว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอความร่วมมือเป็นเอกฉันท์จากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า ข้าพเจ้าขอเสนอว่าวันเสาร์วันหนึ่งตลอดวัน และวันจันทร์อีกวันหนึ่ง เอาอย่างนี้ละกัน ถ้าว่าวันเสาร์ซึ่งเป็นวันสำคัญที่สุด วันที่บำเพ็ญกุศล วันนั้นถ้าท่านจะขอตัดออกเสียก็ได้ ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง และข้าพเจ้าขอยืนยันเอาวันเสาร์ตามเดิม

ประธานสภาผู้แทน: ต่อไปเป็นญัตติของคุณเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) ซึ่งเสนอตระกันข้ามคุณโสภณ คือระหว่างหยุดให้ประชุมทุกวัน

๑๗.๐๖น.

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร): การที่ข้าพเจ้าเสนอเพื่อให้มีการประชุมนโยบายของรัฐบาลตลอดวันเข้าพรรษานั้นก็โดยมีเหตุผล ๓ ประการ

ประการที่หนึ่งเพื่อให้การพิจารณานโยบายของรัฐบาลได้ดำเนินไปโดยเร็ว ท่านทั้งหลายคงทราบแล้วว่า การพิจารณานโยบายนั้นมิใช่จะเสร็จสิ้นลงไปเพียงสภานี้ จะต้องผ่านวุฒิสภาอีก แต่วุฒิสภาจะให้ข้อสังเกตมาแล้วจึงจะมีการลงมติกันตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา ๑๔๒ เพราะฉะนั้นในเรื่องการพิจารณานโยบายนี้ท่านทั้งหลายคงเห็นแล้วว่าเป็นการด่วน ข้าพเจ้าขอ

ความคาดหมายของรัฐสภา รัฐสภาได้ประชุมในวันที่ ๖ กะวันที่ ๗ เสร็จ
จึงนัดประชุมวุฒิสภาในวันที่ ๘ แต่จนบัดนี้ยังไม่เสร็จ และไม่ทราบแน่ว่า
อีกกี่วันจึงจะเสร็จสิ้นไปได้ เหตุนี้เป็นเหตุหนึ่งที่ควรจะได้มีการประชุมติดต่อ
กันเพื่อจะให้การพิจารณานี้เสร็จสิ้นลงไปเสียคราวเดียวกัน ในข้อนี้ข้าพเจ้า
ขอให้ข้อสังเกตอย่างหนึ่งในเรื่องนิสัยใจคอของคนไทยเรา ถ้างาน
ประจำแล้วชอบที่จะมาอย่างไทยไปอย่างฝรั่ง มาทำงานช้า ๆ แต่กลับ
เร็ว แต่ถ้าการกลางเมืองแล้วชอบมาอย่างฝรั่งชอบไปอย่างไทย คือคิด
ทำอะไรแล้วอยากจะให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว แต่ทำไปก็โม้เล่าข้าเช่นนโยบาย
ของรัฐบาลเป็นต้น อยากจะให้เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ อยากจะให้ดำเนินไป
ในชั่ว ๗ หรือ ๘ วัน แต่ครั้นรับไปทำแล้วอย่าว่าแต่รัฐบาลไหนเลย ทำไม
เสร็จทั้งสิ้น นี่ข้าพเจ้าว่าทำงานอย่างแบบมาอย่างฝรั่งไปอย่างไทย เพราะ
นโยบายของรัฐบาลนี้ สภานี้กองการมาอย่างเร็วไปอย่างเร็ว คือมา
อย่างฝรั่งและไปอย่างฝรั่งจะได้รวดเร็ว จะได้เป็นที่พอใจ จะได้สำเร็จ
ไปโดยรวดเร็ว นี่เป็นเหตุผลประการที่ ๑

เหตุผลประการที่ ๒ ในด้านการบริหารนี้ จริงอยู่ในขณะนี้รัฐ
บาลได้มีอยู่แต่ยังเป็นรัฐบาลที่ไม่สมบูรณ์ คือยังไม่ได้รับความไว้วางใจจาก
สภาตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๕ เพราะฉะนั้นการบริหารราชการต่าง ๆ นั้น
ย่อมขาดตกบกพร่อง ข้าพเจ้าทราบดีว่าในนโยบายบางอย่าง งานสำคัญบางชิ้น
ต้องรออยู่ที่กระทรวง รัฐมนตรีว่าการไม่กล้าจะสั่งประการใด ทั้งนี้เกรง
ไปว่ารัฐมนตรีจะฉวยโอกาสสั่งงานให้เป็นการผิดพลาดแล้วถูกถอด เพราะ
ไม่แน่ว่ารัฐบาลจอมพลจะได้รับความไว้วางใจจากสภานี้หรือไม่ ราษฎร
ของเราต้องการให้รัฐบาลทำงานโดยเร็วเพื่อช่วยเหลือราษฎรโดยรวดเร็ว ถ้า

เรามามัวยึดเยื้อรอกันว่ารัฐบาลจะดำเนินการอย่างไร ถ้าต่างฝ่ายต่างเสียหายแก่รัฐบาลและประโยชน์ของราษฎร นี่เป็นประการที่สุด

เหตุผลประการที่ ๓ นี่เอง ข้าพเจ้าเห็นว่าการพิจารณานโยบายของรัฐบาลถ้าช้าไปแล้วข้าพเจ้าคิดว่าจะมีการแทรกแซงทางการเมือง เหตุผลที่ท่านไม่ต้องการให้มีการประชุมกลางคืน ข้าพเจ้าทราบดี เพราะท่านเกรงกันต่าง ๆ พรรคนั้นหวั่นพรรคโน้น พรรคโน้นหวั่นพรรคนี้ อย่าลืมว่าเวลานี้เหตุการณ์รอบบ้านเรายังไม่สงบ ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าเรายังยึดเยื้อไป อำนาจต่าง ๆ เช่นอำนาจทางทหารก็คิดจะคลอนแคลน ฝ่ายที่คอยจะแทรกแซงก็จะเข้ามาได้ง่าย สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายอาจจะไม่ได้นั่งในสภาในระยะไม่ช้านักก็ได้ นี่เป็นสิ่งที่อาจจะเกิดการแทรกแซงขึ้นได้

ใน ๓ ประการนี้แหละเป็นเหตุผลที่เราควรจะต้องเวลาของเราพิจารณานโยบายของรัฐบาลให้เสร็จสิ้นภายใน ๓ วันนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้เกณฑ์ว่าจะต้อง ๓ วัน ถ้าการพิจารณาของเราเร็วขึ้น จะเสร็จพรุ่งนี้หรือมะรืนนักก็

อีกประการหนึ่ง ท่านผู้แย้งว่าในวันทั้งสามนี้เป็นวันสำคัญในศาสนานั้น ข้าพเจ้ายอมรับ แต่อย่างไรก็ตามงานของประเทศชาติย่อมสูงกว่างานศาสนา

อีกประการหนึ่ง การที่เราจะไม่หยุดกันนั้นก็ไม่ปิดโอกาสที่เราจะทำบุญกันได้ เพราะเราประชุมกันตั้ง ๔ โมงก่อนเราก็ไปทำบุญตักบาตรกันที่วัดไหนก็ได้ เมื่อระหว่างปีตายเตือนกันด้วยพระภิกษุสงฆ์ท่านก็ได้มาเยี่ยมเราที่สภานี้พร้อมไปหมด ข้าพเจ้าคิดว่าในวันเข้าพรรษานี้แหละควรที่เราจะมาประชุมพิจารณานโยบายนี้เลย ส่งรวนเรต่าง ๆ หน้าตำครำเครียดต่าง ๆ ชี้หน้าชี้ตาต่าง ๆ อาจจะหมดไป เหตุนี้แหละจึงขอเรียนบรรดา

สมาชิกทั้งหลายได้มีการประชุม ในวันปิดเข้าปริมพรรษาจนกว่าจะเสร็จสิ้นไปด้วย

ประธานสภาผู้แทน : ทั้ง ๓ ประเด็นก็มีเหตุผลน่าฟังด้วยกันทั้งนั้น และข้าพเจ้าขอตั้งประเด็นเป็น ๒ ประเด็นด้วยกัน คือประเด็นที่ ๑ ว่าในระหว่างหยุดเข้าปุริมพรรษานี้เราจะพักการประชุมตลอดเวลาหรือไม่ ถ้าหากว่าที่ประชุมตกลงมติไปแล้ว อย่างใดอย่างหนึ่ง ญัตติของคุณเผด็จ ฯ หรือของคุณโสภัณ ฯ ตกลงไปแล้วทางใดทางหนึ่ง เราจึงหยิบขึ้นพิจารณาดูว่าถ้าจะให้มีการประชุมจึงจะเอาญัตติของคุณทองดี ฯ มาปรึกษา

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่) : เท่าที่ท่านประธาน ฯ ตั้งประเด็น ๒ ประเด็น ประเด็น ๑ บอกว่าในระหว่างปิดประชุมเข้าปุริมพรรษานี้จะเลิกการประชุม ประเด็นที่ ๒ บอกว่าประชุมตลอดวันปิด อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าขอประชุมเพียง ๒ วัน คือวันเสาร์กับวันจันทร์ นี้ของเขาบอกว่าตลอดทั้ง ๓ วัน นี้ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเป็นถึง ๓ ประเด็น

ประธานสภาผู้แทน : ในชั้นแรกก่อน ๒ ประเด็นนี้เสียก่อน คือประเด็นที่ ๑ ให้ประชุมตลอด อีกประเด็นหนึ่งไม่มีการประชุมเลย หรืออย่างนี้ก็ได้ ในระหว่างหยุดเข้าปุริมพรรษานี้ ผู้ใดเห็นควรพักการประชุมขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า ระหว่างหยุดเข้าปุริมพรรษานี้ควรจะได้มีการประชุมกันต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : เพราะฉะนั้นเป็นอันว่าญัตติของคุณเผด็จ ฯ รวมทั้งญัตติของคุณทองดี ฯ ตกไป เราดำเนินการเรื่องการเกษตรต่อไป

๑๗.๑๗ น.

นายชวลิต อภัยวงศ์ (ชลบุรี :) เท่าที่ข้าพเจ้าได้อ่านนโยบายกระทรวงเกษตราธิการที่รัฐบาลเสนอมานี้ มีบางข้อบางประการที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความข้องใจคือข้อ ๒ ข้อ ๒ ท่านว่าท่านจะส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ให้ถึงจำนวนปริมาณมากขึ้น ในขั้นเท่าที่เพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้าคือผู้แทนสมุทรสาครได้กล่าวมาแล้ว ยืนยันถึงการเลี้ยงสัตว์ในแหล่งต่าง ๆ นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ายังขัดกัน เพราะเหตุว่านโยบายนี้เป็นรัฐบาลใหม่ แต่ว่าใหม่ตามนิตินัย แต่ตัวคนเก่า เพราะฉะนั้นการควบคุมข้อไข่ และการควบคุมข้อขายร่ำ ผู้แทนสมุทรสาครได้บรรยายเรียบร้อยแล้ว แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าการปฏิบัติยังเป็นการปฏิบัติเดิมเมื่อครั้งท่านเป็นรัฐบาลเดิม ข้าพเจ้าเห็นว่านโยบายนี้ไปไม่ได้ เพราะเหตุว่าร่ำต่าง ๆ ราคาสูงขึ้น แล้วท่านสั่งข้าหลวงไปบังคับข้อไข่อะไรเหล่านี้ ทำความเดือดร้อนให้แก่ผู้เลี้ยงเป็นอันมาก และท่านเหล่านั้นขายไข่ถูกและข้อร่ำแพง ด้วยเหตุนี้จะไปไม่ได้ เพราะอาหารสัตว์เป็นของสำคัญเป็นอย่างนี้ ที่จังหวัดข้าพเจ้าเป็นส่วนมากประชาชนท้องร้องทุกข์ร้องอะไรมา ข้าพเจ้าขอยืนยันข้อเท็จจริงเพราะฉะนั้นนโยบายที่รัฐบาลเขียนมาจะดีอย่างไรก็ตาม แต่การปฏิบัติก็ขัดกัน เพราะฉะนั้นรัฐบาลไม่เขียนใหม่แล้วนโยบายก็ไม่มีประโยชน์อะไรที่สภาจะรับ ข้าพเจ้าเห็นอย่างนั้น ทั้งในการที่ท่านสั่งให้ข้าหลวงทั้งหลายบังคับข้อไข่เป็ดขายให้แก่กรมยานพาหนะนั้น กรมยานพาหนะก็เลยกว้อ คือบังคับซื้อเอาแต่ของดี ๆ ส่วนที่ไหนไม่ดีก็ไม่ให้ออกนอกเขตจังหวัด อย่างนี้จะให้การเลี้ยงเป็ดซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเลี้ยงสัตว์เจริญอย่างไร อย่างในจังหวัดของข้าพเจ้านั้นไม่อยากจะเลี้ยงเป็ด

เพราะเสียงแต่ไม่มีประโยชน์อะไรแล้ว วิธีดำเนินการของท่านเท่าที่แล้วมาเป็นการทำให้ผู้เสียงสัตว์เหล่านั้นขาดทุน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าถ้ารัฐบาลถือข้อปฏิบัติแล้ว รัฐบาลนี้ไม่ใช่รัฐบาลไหนรัฐบาลเก่านั่นเอง ถ้าทำอย่างนี้ไม่มีประโยชน์ ไม่ได้ผลขึ้นมา จึงอยากทราบว่ารัฐบาลนี้จะเปลี่ยนวิธีปฏิบัติหรือไม่ วิธีปฏิบัติที่ท่านดำเนินมานั้นขัดกับนโยบายว่าส่งเสริมต้องมีหลักและเป็นการส่งเสริม แต่ส่วนการปฏิบัติเป็นการทำลายมากกว่าส่งเสริม นั่นเป็นการเดือดร้อน ไม่ใช่เฉพาะการปฏิบัติ ข้าพเจ้าขอให้ถามผู้แทนจังหวัดแปดริ้ว ซึ่งมีการเสียงเบ็ดเสียงไก่ด้วย เพราะฉะนั้นในการที่รัฐบาลเสนอนโยบายใหม่แล้วปฏิบัติเป็นอย่างอื่น ทำให้ข้าพเจ้าไม่ไว้ใจว่าจะปฏิบัติได้ เว้นไว้แต่รับรองต่อสภาใหม่ว่านโยบายนี้ผิดแล้วเขียนมาใหม่ไม่ปดกัน

ทีนการเพาะปลูกที่ว่าจะส่งเสริมพืชพันธุ์อะไรต่าง ๆ เป็นที่ทราบกันว่าการเพาะปลูกนี้มีโรงงานอุตสาหกรรมคือน้ำตาล ท่านมีโครงการอย่างไรที่จะส่งเสริมกสิกรให้เจริญก้าวหน้าเพราะที่เป็นมาแล้วไม่มีการปลูกตามโครงการ แล้วที่ส่งเสริมกันด้วยวิธีใด และเงินงบประมาณมีหรือเปล่า ไม่ใช่ว่าเสียวนงบประมาณไม่มีของบประมาณใหม่ ข้าพเจ้าอยากจะทราบว่าในการปลูกข้อยซึ่งเป็นการบำรุงส่งเสริมน้ำตาลในประเทศเราให้มากท่านมีโครงการอย่างไร แล้วทำไมท่านไม่เขียนลงเป็นนโยบาย ข้าพเจ้าไม่ได้เห็นในโครงการของท่านนั้น เป็นการยากที่จะวินิจฉัย ขอถามรัฐบาลว่ามีนโยบายอย่างไรขอให้ตอบ

๑๗.๒๕ น.

นายยงยุทธ พิงภพ (อุบลราชธานี): ประเทศไทยเป็นประเทศกสิ

กรรมแล้วคนไทย ประมาณ ๓๒ เปอร์เซ็นต์เป็นผู้ทำการเกษตรหรือเป็นผู้ทำการเพาะปลูกเลี้ยงสัตว์ ทำนา ทำสวน ทำไร่ แล้วโดยเฉพาะประเทศของเราเป็นประเทศกสิกรรมอย่างที่เล่าความมาแล้วนั้น ในสงครามครั้งที่แล้วนั้น ผลของการเกษตรในประเทศของเราได้ไปแสดงบทบาทอันสำคัญ คือได้ส่งผลิตผลในการเกษตรกรรมต่าง ๆ ไปเลี้ยงพลโลกเป็นอย่างมากมาย แล้วก็ปัญหาเรื่องการเลี้ยงโลกและการผลิตผลให้มากขึ้นเพื่อพอแก่การครองชีพของราษฎรทั่ว ๆ ไปนี้และเป็นปัญหาสำคัญ แล้วปัญหาสำคัญอันนี้เป็นปัญหาสำคัญที่ตกอยู่ในกระทรวงเกษตร เพราะฉะนั้นนโยบายของกระทรวงเกษตราธิการจึงเป็นนโยบายที่สำคัญที่เราจะต้องพิจารณากันโดยรอบคอบ ข้าพเจ้าได้อ่านนโยบายของกระทรวงเกษตราธิการโดยตลอดแล้ว ปรากฏว่ารัฐบาลนี้หรือกระทรวงเกษตราธิการไม่ได้รับรองเลยว่า จะส่งเสริมกระทรวงเกษตรอย่างโน้นอย่างนี้ เป็นแต่พูดมีประเด็นอยู่เพียง ๒ ข้อ คือว่า ๑ ในเรื่องที่จะให้ธรรมศักดิ์ทัดเทียมสถานที่แห่งจังหวัดนครปฐมได้กล่าวแล้ว อันนี้ข้าพเจ้าจะเว้นไม่กล่าวถึง ที่ข้อ๒ คือการส่งเสริมการเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ให้มีปริมาณมากขึ้นพร้อมทั้งคุณภาพด้วย อันนี้ถ้าหากว่าได้อ่านเพียงนโยบายเท่านี้แล้ว ข้าพเจ้าไม่เห็นว่ามันจะมีความสำคัญที่ตรงไหน ทั้งนี้เพราะว่า การที่จะพูดว่า จะส่งเสริมการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ให้เพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและคุณภาพนั้น ใครก็พูดได้ เพราะว่าหลักอันนี้ โดยฉะเพาะอย่างยิ่งทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการยังได้แบ่งว่า การที่จะส่งเสริมข้อนี้แบ่งว่า ๑ จะต้องมีน้ำโดยมีการขุดคลองอะไรต่าง ๆ ๒ จะต้องหาพืชพันธุ์เกี่ยวกับการส่งเสริม ๓ จะต้องหาวิธีบำรุงรักษา เช่นหาปุ๋ย หาเครื่องมืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้ อันนี้ไม่ต้อง

มาเป็นผู้แถลงของรัฐบาลก็ได้ เพราะว่าในครั้งที่ข้าพเจ้าเป็นครูหรือเป็นอาจารย์อยู่ที่เกษตรนั้น ข้าพเจ้าก็ได้สอนนักเรียนบอกว่าการที่จะส่งเสริมผลิตผลในการเกษตรนั้น เราจะต้องมีน้ำ เราจะต้องมีพืชพันธุ์ปลูก เราจะต้องมีการรักษาปฏิบัติ แล้วเราก็จะต้องมีการปราบศัตรูของพืชต่าง ๆ เหล่านั้น เพราะฉะนั้นรัฐบาลไม่จำเป็นจะต้องเอามากล่าวไว้โดยไม่ได้รับรองอะไรเลย เวลานี้ปัญหาสำคัญไม่อยู่ที่น้ำนั้น เวลานี้ปัญหาสำคัญมันอยู่ที่ว่าเวลานี้ที่ดินของประเทศไทยเรามีที่รกร้างว่างเปล่าเป็นจำนวนมาก อันนี้รัฐบาลได้ถือเป็นปัญหาสำคัญข้างหรือเปล่า ในเรื่องที่ดินที่รกร้างว่างเปล่านี้รัฐบาลควรพิจารณาว่าจะทำให้ที่ดินเหล่านี้เกิดเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติแก่ราษฎรขึ้นได้ โดยเป็นที่ดินที่ควรจะส่งเสริมผลิตผลในการเกษตรให้มากขึ้น รัฐบาลได้คำนึงหรือเปล่า และโดยเฉพาะในเรื่องน้องค์การอาหารและเกษตรของต่างประเทศก็เคยได้ทำส่งเคยได้ให้ข้อท้วงยังได้ให้ข้อแนะนำไว้แต่ว่าทางนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ หรือโดยเฉพาะนโยบายของกระทรวงเกษตรอันนี้ไม่ได้กล่าวไว้เลยในเรื่องที่จะทำที่ดิน ซึ่งเป็นที่รกร้างว่างเปล่าไม่มีประโยชน์ ก็จะให้เป็นประโยชน์ขึ้น ไม่ได้กล่าวเลย และโดยเฉพาะอีกเรื่องหนึ่ง ในการที่เราจะส่งเสริมในการที่เราจะส่งเสริมผลิตผลในการเกษตรต่าง ๆ ให้เจริญ หรือให้เพิ่มปริมาณเพิ่มขึ้นนั้น ทางรัฐบาลนี้ไม่ได้แถลงไว้เลยว่าจะตั้งสถานีทดลองกสิกรรมขึ้น เพราะโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การตั้งสถานีทดลองทำการเพาะปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ก็ดี เมื่อได้ผลในการทดลองกันแน่วแน่แล้วก็ชี้ผลต่าง ๆ เหล่านี้ไปแนะนำให้ราษฎรต่อ ๆ ไปได้ปฏิบัติอย่างของเขา แต่อันนี้รัฐบาลไม่ได้คำนึงถึง และโดยเฉพาะเวลานี้ประเทศไทยเรามีสถานีทดลองที่ตั้งอยู่เพียง ๖ แห่ง มีเพียง

๖ แห่งเท่านั้น แต่ละแห่งถ้วนแต่ว่าทรุดโทรม อย่างที่ไม่น่าจะเป็นสถานี
ทดลอง มีเพียงแห่งเดียวเท่านั้นที่ขนาด พอจะถือ ประชาชน
ได้ คือเกษตรบางเขนแห่งเดียวเท่านั้น ที่แม่โจ้เชียงใหม่ก็ดี ที่ในคราช
สีมาโนนสูงก็ดี หรือที่หาดใหญ่คอนเนียงก็ดี จันทบุรีก็เหตุผลด้วน
แต่เสื่อมโทรมทั้งนั้น ไม่ได้ดีขึ้นเลย ครั้งก่อน ๆ ครั้งที่เป็นกรมเพาะ
ปลูกหรือก่อนที่จะเป็นกรมเกษตร ก่อนที่รัฐมนตรีว่าการนี้กำลังเป็นรัฐ
มนตรีอยู่นั้นสถานีทดลองต่าง ๆ เหล่านี้เจริญ กำลังปฏิบัติทดลองต่าง ๆ
โดยมีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถที่ได้รับปริญญาจากต่างประเทศมาเป็น
หัวหน้าควบคุมทำการทดลองต่าง ๆ แต่บัดนี้ไม่มีแล้ว ที่เชียงใหม่มีเพียง
ข้าราชการชั้นโท ซึ่งไม่ได้ผ่านการศึกษาจากต่างประเทศมาเลย มาเป็น
หัวหน้าสำหรับทดลอง ที่จันทบุรีเหมือนกัน ที่คอนเนียงก็เหมือนกัน
ที่โนนสูงก็เหมือนกัน ไม่มีเลย ครั้งก่อน ๆ หัวหน้าสถานีทดลองจะต้องเป็น
ผู้เชี่ยวชาญมีความรู้โดยเฉพาะอย่างคุณหลวงสุวรรณ ฯ อย่างนี้เป็นต้น แต่
มาบัดนี้เหตุการณ์ได้กลับกลายไปหมด คือสถานีทดลองต่าง ๆ เหล่านี้เจ้า
หน้าที่ปฏิบัติการรออยู่ ไม่ใช่ว่าเพื่อจะนำผลในการทดลองไปเผยแพร่หรือให้
ได้ผลยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้ ข้าพเจ้าว่ามีเกษตรกลางเท่านี้ก็พอจะเชื่อ
หน้าเชื่อตาได้ หรือถ้าหากว่าจะเรียกว่าเป็นสถานีทดลองแล้ว ยังแห่ง
หนึ่งคือสถานีทดลองข้าว ข้าวอันเป็นอาหารสำคัญของเรา และเป็นสินค้า
สำคัญในประเทศไทยของเรา ประเทศไทยเราเสียงตัวยู่ได้เวลานี้ก็เพราะ
ข้าว แต่เวลานี้นโยบายของกระทรวงเกษตรไม่มีเลยว่าจะสร้างสถานีทดลอง
ขึ้นทุกภาคหรือทุกจังหวัด ในเวลานี้สถานีทดลองข้าวมีอยู่ที่สถานีกลาง ๖
จังหวัดปทุมธานี และทดลอง ๗ และจังหวัดอยุธยา ที่นครราเท่านั้น

เองข้าวภาคกลางเราจะปลูกทางภาคอีสานก็ไปไม่ได้ เนื่องจากดินฟ้าไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้าวปิ่นแก้ว จำปาดะ อะไรเหล่านี้ทางรัฐบาลก็รับรองว่าเป็นพันธุ์ข้าวที่ดีเด่นในภาคกลาง แต่ว่าปลูกทางภาคอื่นแล้วข้าวเหล่านี้ไม่ได้ผลแม้แต่ครึ่งหนึ่งของข้าวพื้นเมือง เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วทำไมถ้าหากว่ารัฐบาลนี้จะเห็นว่าข้าวหรือการทำนาอันเป็นกระดูกสันหลังของเราซึ่งทำรายได้ในทุกวันนี้แล้ว ทำไมไม่พยายามตั้งสถานีทดลองขึ้นทุก ๆ แห่ง แล้วพยายามเอาข้าวพื้นเมืองมาทดลองแล้วส่งเสริม พยายามเผยแพร่ปลูกต่อไป เดี๋ยวนี้นโยบายของกระทรวงเกษตรไม่มีเลย ทั้งนี้ พราะอะไร ข้าพเจ้าอยู่ในกระทรวงนี้จะเรียกว่าเป็นกรมของกระทรวงนี้มา ๑๕ ปีก็ได้ ข้าพเจ้าได้ทำงานในกระทรวงเกษตรในสถานีทดลองต่าง ๆ รวมแล้ว ๑๓ ปีกว่า เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วข้าพเจ้าเคยเสนอให้ทางกรม โดยเฉพาะกระทรวงเกษตรและเพาะท่านรัฐมนตรีว่าการ ซึ่งในเวลานี้ท่านเป็นอธิบดีอยู่ ว่าสถานีทดลองของเรากำลังเสื่อม ขาดให้ปรับปรุง อย่างสถานีข้าว เพราะเท่าที่มีอยู่แล้วนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกละอายมาก ข้าพเจ้าถือว่าไม่เรียกว่าค้นคว้า ข้าพเจ้าว่าไขว่คว้ามากกว่า แต่ฝรั่งเอาข้าวของไทยเราเอาข้าวเจ๊กเชยกับข้าวปิ่นแก้วไปผสมพันธุ์ได้เป็นพันธุ์ข้าวที่ดีกว่าของเราอีก แต่ว่าทางไทยเราไม่เคยมีแม้แต่ว่าข้าวทนในประเทศเรานี้ มี ๒—๓ ร้อยพันธุ์ก็ไม่ได้ทดลองค้นคว้าว่าข้าวเหล่านี้อย่างไหนจะดี และเมื่อแต่ละภาค ๆ ไม่ได้คิดที่จะบำรุงรักษาให้สมกับที่ว่าข้าวเป็นของสำคัญของประเทศ และเนื่องจากว่าเป็นของสำคัญสำหรับเป็นอาหารประจำวันของเราแล้ว ยังเป็นสินค้าที่ส่งออกไปนอกประเทศแต่ก็นำรายได้มาสู่ประเทศเราอย่างมากมาย รัฐบาลนี้ไม่ได้คิด อย่างที่คุณพรหมมาได้พูดว่าชาวนาผู้ที่เอาหลังตากฟ้าหน้าตากดินนั้นไม่ได้รับการทนุบำรุงสมกับที่เขาเป็นบุคคลสำคัญของประเทศ สมกับที่อย่างว่าสหรัฐอเมริ

กาเขายกย่องชาวนาจนกระทั่งเขียนไว้เป็นโปสเตอร์ว่า "ชาวนาเป็นผู้ที่จ่ายทุกอย่าง "Farmer says I pay for all"

นักนักสังว่า เขายกย่องชาวนาของเขาถึงขนาด แต่ของเรายกย่องแต่เพียงปาก แต่ว่าส่วนการกระทำที่ยกย่องให้เกียรติชาวนาจริง ๆ หามิได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงว่า นโยบาย ของ กระทรวงเกษตร บกพร่อง ในข้อนี้มาก และโดยเฉพาะนโยบายอันนี้ไม่ได้บอกว่าจะตั้งสถานีทดลอง สำหรับทดลอง—ส่วนต่าง ๆ แต่ละภาคแต่ละแห่งหรือว่าตั้งสถานีทดลองข้าวให้เผยแพร่มากขึ้นไปกว่าที่เป็นอยู่ เวลานี้ว่าข้าวของเรามีพันธุ์ข้าวดีมาก มีปรากฏเฉพาะ ๑๑ จังหวัดในภาคกลางเท่านั้นหรือ๑๐อำเภอเท่านั้น.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้รวบรัดหน่อย

นายยงยุทธ พึ่งภพ (อุบลราชธานี) : เพราะฉะนั้นในนโยบายของกระทรวงเกษตร ข้าพเจ้าว่าขาดหลักสำคัญเป็นอันมาก ที่ว่าเราจะทนุบำรุงชาวนา ไม่มีหลักประกันว่าเราจะทนุบำรุงชาวนาเลย เวลานี้มีแต่เพียงว่าการโฆษณาก็ดี การอะไรก็ดี โดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรนี้ ข้าพเจ้าว่าไม่ใช่เป็นลูกเกษตรหรอก เป็นพ่อเกษตร เพราะได้เคยไปเมืองนอกเมืองนาข้ามน้ำข้ามทะเลมา และทำงานในกระทรวงเกษตรเป็นเวลา ๓๐ กว่าปี ได้รับความรู้ความชำนาญทุกสิ่งทุกอย่าง ข้าพเจ้านึกว่าท่านคงจะมาบริหารราชการกระทรวงเกษตรให้เจริญรุดหน้าขึ้นเท่ากับที่ข้าพเจ้าเคยได้ฝันหนาเมื่อมาเห็นนโยบายของท่าน ข้าพเจ้ารู้สึกว่าท่านหาได้เอาใจใส่อย่างนี้ไม่ ใช้เครื่องมือทื่อแรงเท่านั้น อันนี้ข้าพเจ้าก็ได้พูดแล้วว่า เครื่องมือทื่อแรงอันนี้อย่างเมื่อวานท่านสิทธิพรก็ได้ทรงกล่าวว่า ชาวนาของเรายังไม่ถึงขนาดจะใช้

เครื่องมือทุ่นแรงงาน โดยเฉพาะข้าพเจ้าหมายถึงรถแทรกเตอร์ และรถแทรกเตอร์นั้นข้าพเจ้าอยากจะพูดต่อไปว่า

ประธานสภาผู้แทน: รองรัตน์ รักหน้อย

นายยงยุทธ พึ่งภพ (อุบลราชธานี): เวลานี้เรื่องรถแทรกเตอร์เป็นปัญหาอันใหญ่ยิ่ง เวลานี้นโยบายว่าจะส่งเสริมเครื่องมือทุ่นแรงต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเองก็มีกรณีเกี่ยวกับกันแตะโกงรถแทรกเตอร์ จนมีการยกขึ้นในสภา และข้าพเจ้าเองยังได้ยินคนหนังสือพิมพ์ร้องเรียนต่อท่านนายกรัฐมนตรี จนบัดนี้ยังไม่ได้รับการพิจารณาเลยว่าเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นนโยบาย เห็นการกระทำหรือการปฏิบัติของผู้บริหารเกษตรต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าเองไม่ไว้วางใจเลยเป็นอันขาด เพราะถ้าหากว่าไม่รับรองว่าจะทำอย่างนั้นอย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าจะไม่ไว้วางใจ และโดยเฉพาะว่านอกจากจะผ่านอันนี้ไปแล้ว ข้าพเจ้าจะโจมตีในเรื่องนโยบายนี้ต่อไป ข้าพเจ้าขอจบเท่านี้

นายโกศล สินธุเสก (ราชบุรี): ในเรื่องการเกษตรนี้ ตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายมามีจำนวนหลายข้อด้วยกัน และจำนวนหลายข้อนี้ก็มีสมาชิกเพื่อนข้าพเจ้าได้เจรจาละเอียดละออในข้อที่หนึ่งแล้ว ข้าพเจ้าจะขอเรียนสั้น ๆ เพื่อให้สมาชิกคนอื่นได้มีโอกาสพูดบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อ ๒ นี้ รัฐบาลชี้แจงว่าจะบำรุงส่งเสริมการผลิตพืชผลต่าง ๆ และการเลี้ยงสัตว์ให้ทวีคุณภาพและปริมาณยิ่งขึ้นนั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนคณะรัฐบาลชุดนี้สั้น ๆ ว่า เมื่อกี้นี้เพื่อนสมาชิกทางหลายพูดถึงเรื่องสถานีทดลองเกษตรกลางและเกษตรอื่น ๆ นั้น ข้าพเจ้ามีความปรารถนาอย่างเดียวแต่เพียง

ว่า ขอให้รัฐบาลได้ส่งเสริมเป็นการจริงจัง โดยเฉพาะเรื่องบางอันที่ได้จัดการส่งเสริมนั้นปรากฏว่า ได้กระทำการชี้แจงด้วยหนังสือบ้าง ส่งเจ้าหน้าที่ไปจัดการจัดฉายภาพยนต์บ้าง และชี้แจงให้ยืดหลายประการ ส่งเหล่านี้ถ้าว่าตามลักษณะแล้วเห็นว่าไม่ได้ผล เพราะเหตุว่าการฉายภาพยนต์นั้น เมื่อดูมีอฉายก็ต้องมีการฉายภาพยนต์อย่างอื่นด้วย คนก็ไปสนใจแต่ภาพยนต์อย่างอื่นเสียหมด การจะอบรมด้วยการฉายภาพยนต์ก็ไม่ได้ผล เพราะชาวนาไม่สนใจ แต่ถ้ารัฐบาลจะตั้งสถานีทดลองสัก ๓๐ สถานี คือทำอย่างเดียว เอาพันธุ์ข้าวที่ดีที่สุดในภาคนั้น หรือใกล้เคียงนั้นไปทำการเพาะปลูกให้ราษฎรเห็นนั้นเป็นประเภท ๑

อีกประเภท ๑ รัฐบาลมีปุ๋ยที่ได้สั่งมาจากต่างประเทศ แต่จะมีผลเพียงใดหรือไม่ข้าพเจ้าไม่ทราบ แต่หวังว่ารัฐบาลคงจะสั่งมาใหม่อีกอย่างหนึ่งก็ใช้วิธีใช้ปุ๋ยเพราะว่าที่ดินเดิมจืดแล้วจึงควรใช้ปุ๋ยบำรุงหนึ่ง ในจำนวน ๒ แปลงนี้ทำการโดยใช้กรรมกรทำบ้างแล้วมีเจ้าหน้าที่สักคน หรือสองคนเพื่อดำเนินการจริงจัง เมื่อสำเร็จเป็นผลแล้วราษฎรจะได้มองเห็นผลอันชัดแจ้งว่าในเนื้อที่นา ๕ ไร่หรือ ๑๐ ไร่ที่รัฐบาลทำนั้น มีผลดีกว่าที่ชาวนาทำในปัจจุบัน เมื่อมีของจริงเช่นนี้ ย่อมเป็นของดีที่สุดที่ราษฎรจะต้องเชื่อฟังและเชื่ออย่างดึงดูดใจที่เดียว และเชื่อว่าคำแนะนำนั้นจะมีผลสมบูรณ์อย่างแน่นอน สมมติว่าชาวนาทำนา ๕ ไร่ ได้ข้าว ๒ เกวียนเป็นอย่างมาก ทางเกษตรที่จัดเจ้าหน้าที่ไปทำ ๕ ไร่ ได้ ๓ เกวียน ท่านนั้นแกจะชื่นชมยินดีที่เกษตรทำได้ผล เอาแค่นี้ก่อนเถิด ส่วนการจะทดลองกิจการอื่น เช่นอย่างเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงเพาะปลานั้นคงมีหรือน่าจะเอาไว้ก่อน เอาต้นเสียก่อน เพราะการลงทุนลงรอนนี้ไม่ค่อยมีทุนมากนัก ข้าพเจ้าเชื่อว่าคงจะ

ได้ผลสมบูรณ์ นอกจากนี้ข้าพเจ้าอยากจะพูดเรื่องคลอง ถ้าพิจารณาโดยรอบคอบแล้วจะเห็นว่าในภาคกลางเป็นส่วนมาก คลองเหล่านี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่การผลิตพืชผลต่าง ๆ โดยเฉพาะจังหวัดข้าพเจ้ามีหอมมาก ๗๐—๘๐เปอร์เซ็นต์ส่งมากรุงเทพฯ แล้วยังส่งออกต่างประเทศด้วย นี่แสดงให้เห็นนอกจากหอมแล้วยังมีพริก แตงโมและอื่น ๆ สิ่งเหล่านี้ไม่ขออะไรรัฐบาลมากมายเลย เรือขุดที่รัฐบาลมีอยู่ ๕—๘ลำในขณะนี้ และที่รัฐบาลจะสั่งเข้ามาใหม่นั้นขอไปใช้บ้างเพื่อขอกคลองให้ลึก เมื่อลึกแล้วชลประทานราษฎร์ หรืออะไรก็ตามก็ไม่ต้องลำบาก สำหรับที่จะทำให้คลองลึก น้ำเข้าไปจะได้สะดวก เพราะถ้าน้ำน้อยก็จะทำการเพาะพืชผลไม่ได้สะดวก อาศัยเหตุนี้จึงขอให้รัฐบาลได้โปรดนำเครื่องใช้เหล่านี้ไปใช้ในภาคกลาง โดยเฉพาะในจังหวัดเพชรบุรี ราชบุรีหรือนครราชบุรีเดิมและมณฑลอยุธยา ปราจีน ซึ่งเป็นภาคกลาง การใช้คลองมีความจำเป็นที่สุด ขอให้ทำเป็นการจริงจังให้ข้าพเจ้าได้ลึกที่แล้วผลอันนี้ทำให้รัฐบาลได้ภาษีอากร จะได้ช่วยทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งข้าพเจ้ามั่นใจว่ารัฐบาลควรจะได้ทำต่อไป ข้าพเจ้าขอให้โอกาสผู้อื่นเจรจาต่อไป ข้าพเจ้าขอจบเพียงเท่านี้

พระช่วงเกษตรศิลปการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ; ในเรื่องการเกษตรนี้ การที่เขียนนโยบายมาเช่นนี้ ข้าพเจ้าเองเป็นผู้รับราชการมานานในกรมเกษตรได้เขียนนโยบายมา ๑๕ รัฐบาลแล้ว แล้วก็รัฐบาลท่านควงนั่นเองข้าพเจ้าก็เป็นหัวหน้าในการเขียน ในขณะนั้นโยบายอาจจะไม่ต้องใจกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้ แต่ว่าอย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าก็อยากจะถือโอกาสคัดค้านในข้อต่าง ๆ ของนโยบายนี้ เพราะเราจะเขียนให้ละเอียดนั้นทำไม่ได้ เราต้องวางแนวไว้กว้าง ๆ เพื่อจะได้ปฏิบัติให้มากหน่อย คือแล้ว

แต่ถ้าสังคม แต่เงินนั้นข้าพเจ้าไม่พูด เพราะเงินนั้นพูดไม่ได้ เขาปิดปากเสียแล้ว และถ้าสังคามสามารถของบุคคลต้องร่วมกันด้วย แต่อย่างไรก็ดี ในข้อ ๓ นั้น ที่แถลงถึงรัฐบาลจัดส่งเสริมให้ประชาชนชาวไทยได้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินเป็นที่อยู่อาศัยและประกอบการทำมาหากิน ในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทราบหนักใจของรัฐบาลอยู่แล้ว และในเรื่องกรรมสิทธิที่ดินนั้น เราต้องการให้ราษฎรที่ทำการเพาะปลูกได้ทำมาหากินเป็นหลักแหล่ง เราจะเห็นว่าแวดวานราษฎรที่ทำมาหากินต้องเสียค่าเช่าซึ่งมีราคาสูง แล้วตามชนบทก็มีทบ้าง คือในเรื่องเหล่านี้แล้วเป็นการทำลายบ้านเมืองทั้งนั้น ๆ ก็ทำให้เสียไฟเป็นจำนวนไม่น้อย เพราะฉะนั้นเรื่องกรรมสิทธิที่ดิน เราจึงเชียนร่วมกับกระทรวงมหาดไทย ถ้าท่านจะกรุณาเปิดดูนโยบายของกระทรวงมหาดไทยก็มีปรากฏชัด เพราะเป็นการจำเป็นที่จะต้องร่วมกัน ในเมืองเราถ้าจะดูสถิติก็ไม่น่าตกใจมากนัก แต่เราจะต้องเตรียมไว้เพราะอาจจะมีอุทธรณ์เข้ามาแทรกแซงก็ได้ ซึ่งข้อนี้ต้องเตรียมเพื่อคนของเราในเรื่องกรรมสิทธิที่ดินไว้ เรื่องนี้จะไม่ขอชี้แจงให้มากมาย เพราะท่านผู้มีเกียรติคงจะเข้าใจดีแล้ว ในเรื่องที่จะทำให้เรียบร้อยนั้นก็จำเป็นจะต้องขอความร่วมมือร่วมใจจากผู้แทนซึ่งทราบดี เพราะมาจากถิ่นนั้น ๆ ท่านย่อมทราบข้อเท็จจริง ไม่ใช่กระทรวงเกษตราธิการทำได้อย่างเดียว แต่รูปการที่กระทรวงเกษตราธิการทำก็ในเปลี่ยนกรณีเช่าซื้อ ในปีหนึ่ง ๆ ข้าพเจ้าได้รับนโยบายมาตั้งแต่ ๒—๓ เดือนก่อนที่จะขยายการณ์ให้กว้างขวาง ในปีนี้ตั้งแต่เดือนมกราคมมาจนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน เราได้ขยายกรณี ๓๐๐ กว่ากรณี ซึ่งเราตั้งใจจะเดินให้ถึงพันกรณีภายในสิ้นปีนี้ และอันนี้เราพยายามจะส่งเสริมชักชวนให้ราษฎรได้มีการทำมาหากิน ในเรื่องกรรมสิทธิที่ดินเราต้องเปิดกรณีการเช่าซื้อให้มาก ในเมืองใหญ่ ๆ ผู้คนแน่นหนา

ซึ่งราษฎรจะต้องเช่าทดน ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ของเนื้อที่จะต้องเช่าอยู่ทั่งหมด หมายความว่าผู้ที่มีที่ดินประมาณ ๘๕ เปอร์เซ็นต์ ผู้ที่ไม่มี ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ขณะนี้เข้าใจว่าน้อยลงไป ทำไมน้อยลงไป เมื่อเราดูสถิติ ๑๐ กว่าปีของนายซิมเมอร์แมนแล้ว ราษฎรรวยมากขึ้น ทำไมจึงเห็นว่าเช่นนั้น เพราะเราดูสถิติที่ดินของราษฎรที่กรมที่ดิน ซึ่งจะคลาดความวิตกมาก แต่อย่างไรก็ตามก็เป็นเรื่องของสหกรณ์จะต้องทำ

ในเรื่องส่งสัยในการส่งเสริมการเกษตร ในเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ พืชผลคือข้าวตั้งแต่น้ำท่วมในปี พ.ศ. ๒๔๗๐ ราคาข้าวก็สูงขึ้น ต่อมาก็ตกต่ำลงแทบจะไม่มีราคา ตกไปถึงเกวียนละ ๒๐—๒๕ บาท ในคราวสงครามโลกครั้งที่ ๒ นี้ เนื่องจากสหประชาชาติต้องการให้เราเร่งส่งข้าวไปให้ผู้ที่อดอยาก ข้าวอะไรก็ขายได้ เสื่อมคุณภาพก็ขายได้ แต่บัดนี้ข้าวเสื่อมคุณภาพสหกรณ์ไม่ต้องการ เพราะฉะนั้นในการส่งเสริมข้าวอย่างเดียวต้องระมัดระวัง ข้าพเจ้าทำนายโดยคร่าว ๆ อีก ๓ ปีข้างหน้าข้าวจะราคาตก เมื่อเช่นนี้เราต้องคิดถึงมาตรฐานหรือคุณภาพจะต้องทำข้าวให้ดีขึ้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง แต่เราจะเพ่งแต่ข้าวอย่างเดียวไม่ได้ จะต้องร่วมมือให้ชาวนาตั้งรกรากใจต่อพืชอื่นด้วย เพราะจะทำแต่ข้าวอย่างเดียวไม่ได้ เรามีถั่วส่งไปประมาณ ๗๐ ล้านบาทแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าถั่วเป็นไร่สำคัญที่จะต้องส่งเสริมให้มากเป็นสินค้าสำคัญ และมีไร่อื่น ๆ อีกมากที่จะต้องส่งเสริม เช่นปอต้องมีปอมาก มีโรงปอทอเป็นป่านมาก ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นพืช รองลงมาคือจนยาเส้น อ้อย ฝ้าย ซึ่งเราต้องคิดถึงด้วย นี่เรียนไว้คร่าว ๆ ส่วนการเลี้ยงสัตว์ก็เช่นเดียวกัน สัตว์เป็นพาหนะสำคัญ เรารู้ว่าภาคอีสานเป็นภาคปศุสัตว์มีสัตว์ซึ่งต้องนับยา ๔ หมื่น ๕ พันตัว ที่จะเคลื่อนมาทางภาคกลาง และที่

กระจายน้ำภาคกลางแต่เดิม ๔๐,๐๐๐ ตันที่เราซื้อลงมา และจากจังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น สุรินทร์ อีกประมาณ ๒หมื่นตัน ส่วนภาคกลางจะมีบ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ ในเรื่องเหล่านี้เป็นโครงการควบคุมให้ได้ผลดีขึ้น นี่เราเขียนกว้าง ๆ การกระทำเหล่านี้เกี่ยวกับการชลประทาน ซึ่งได้พูดกับท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายครั้งหนึ่งแล้ว ความสำคัญของเราคือชลประทาน ถ้าไม่มีชลประทานจะปลูกพืชอะไรเข้าก็ไม่ได้ เรื่องนี้พูดกว้าง ๆ ว่ามีความจำเป็นดังนี้ ท่านจะเห็นว่าการชลประทานราษฎร์เป็นหัวใจสำคัญซึ่งมีนายการชลประทานราษฎร์โดยกรมชลประทาน ๔๖ จังหวัด นอกจากนั้นแบ่งเงินนี้ให้ผู้แทนราษฎร์จังหวัด นายอำเภอ ร่วมมือจัดชลประทานให้ดีขึ้น เมื่อปีกลายทำไว้ ๗ แห่งด้วยกัน ซึ่งเข้าใจว่าบัดนี้ได้เป็นภาคสำคัญทำข้าวให้มากขึ้น นี่เป็นเรื่องซึ่งข้าพเจ้าว่ากว้าง ๆ ในเรื่องคลองนั้นจำต้องขุด เพราะคลองมี ๑๕๒ คลองเรามีโครงการ ๓๐ ปี สำหรับจะขุดคลองซึ่งเราต้องใช้เงิน ๓๓๔ ล้านบาทแต่เราก็ขอว่าเราต้องทำคลอง ๗๓ คลองก่อน ไม่ใช่ ๓๕๐ ในเรื่องนี้ก็เป็นการช่วยเหลือเป็นอันมาก และเป็นเรื่องสำคัญมาก

ทีนี้ในเรื่องเครื่องจักร์ ซึ่งท่านพูดในเรื่องเครื่องจักร์ว่าไม่มีความสำคัญอะไรต่าง ๆ แต่ท่านอย่าลืมว่าในระหว่างปี พ.ศ. ๒๔๘๘ เมื่อหมดสงครามนั้นนาร้างเรามีอยู่ประมาณ ๒ ล้านไร่ในประมาณนั้น แล้วเราก็จำเป็นอยู่ด้วยในขณะนั้น เวลานั้นสัตว์ก็ไม่มีในภาคกลาง สัตว์เป็นโรคระบาดตายมาก ในระยะนั้นข้าพเจ้าเองสนใจอยู่ในเรื่องเครื่องจักร์ เพราะฉะนั้นก็ย่อมต้องมีการทดลองเครื่องจักรบ้าง พอมาในระยะปี ๒๔๘๘ ซึ่งเราเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญอยู่บ้างแต่ไม่สำคัญทั้งหมด ไม่ใช่ราษฎรมี ๒๐-๒๐ ไร่ เวลานี้ราษฎรทิ้งนาให้รกร้างว่างเปล่า บางคนมีเงินทิ้งนาไว้ไม่มีประโยชน์อะไร เพราะ

ฉะนั้นเราก็พยายามส่งเสริมชักชวนผู้มีเงินเหล่านั้นออกไปทำนา เพื่อจะได้ข้าวมาชดเชยราคาดี และช่วยในการส่งข้าวออกไปต่างประเทศ อันนี้เราจัดไปซึ่งในระยะนี้เราเริ่มแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๙ ความจริงนี้เราจัดมาแต่ก็ไปปนเปกับเรื่องรถแทรคเตอร์ ซึ่งข้าพเจ้าได้พิมพ์หนังสือพิมพ์ไปแล้ว ซึ่งก็ได้เสนอสภานี้แล้ว แต่อย่างไรก็ตามเรื่องนี้เป็นเรื่องส่วนตัว ข้าพเจ้าไม่อยากจะชี้แจงมากนัก

ส่วนเรื่องปัญหาเรื่องสัตว์ในภาคอีสานซึ่งไม่มีอยู่เหล่านี้ เราก็พยายามจะทำวัคซีนขึ้นมา ในปีนี้เราทำถึง ๙ ล้าน ๙ แสนซีซีเศษ ๆ เราทำมากเข้าหรือน้ำยาต้นทางมากเข้า สิ่งเหล่านี้ทำให้ภาคอีสานดีขึ้น ฉะนั้นจึงเป็นการช่วยให้สัตว์ภาคอีสานได้อยู่เป็นปรกติสุข เมื่อพูดถึงเรื่องมาตรฐานของข้าวเกี่ยวกับการร่วมมือของกระทรวงพาณิชย์ นี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องที่กระทรวงพาณิชย์จะตอบ แต่ก็เป็นเรื่องของความร่วมมือระหว่างกรม ซึ่งเป็นเรื่องของรายละเอียดในเรื่องวางมาตรฐานในเรื่องข้าวให้ดีขึ้น ในเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินของป่าไม้ซึ่งเป็นการยุ่งเหยิง เรื่องนี้ผู้มีเกียรติ ผู้แทนดำปางย่อมทราบดี เราได้ถกเถียงกันมาก ได้พยายามแก้ไขเรื่องนี้มา เรื่องนี้เป็นอันตรายแก่ป่าไม้อยู่มาก คงจะได้เสนอพ.ร.บ.อะไรแก้มาให้เรียบร้อย เวลานี้ยุ่งเหยิงไม้หลายหมื่นท่อนที่เป็นปัญหาสำคัญ เป็นเรื่องข้อเท็จจริง และต้องขอรับว่าจะได้เสนอต่อสภานี้ในโอกาสอันสมควร จะได้แก้ไขในโอกาสอันสมควร เรื่องร้านสหกรณ์ที่กล่าวว่าเวลานี้เกิดเป็นเหตุขึ้นมานานแล้วก็โทรมไป เรื่องนี้เป็นนโยบายที่จะให้คนไทยได้มีการค้าขายร่วมมือกัน เป็นเรื่องที่จะต้องทำไปถ่อนที่ใดดีถอยได้ที่ไหนเสียอยู่ไม่ได้ก็โทรมไป ต้องดูว่าอย่างไหนจะดี การค้าของคนไทยจะดีไม่ดีต้องตรวจตน ของเราอยู่ที่คน ไม่ใช่อยู่ที่นโยบายอย่างเดียว

แต่ในรูปสหกรณ์อื่น ๆ นั้นข้าพเจ้าเรียนให้ทราบว่า เวลานี้สหกรณ์ขยายไปมากถึง ๗๒๕๒ สมาคม

สำหรับการเลี้ยงเป็ดนั้นเป็นเรื่องยุ่งเหยิงในเวลาที่แล้วมา เพราะว่าเรื่องข้าวที่จะมาผสมน้ำแห้งโรงสีไม่ได้ส่งข้าว นี่เป็นเรื่องสำคัญอยู่ ทางเกษตรกำลังจะคลี่คลายปัญหาเรื่องสัตว์ เช่นเป็ดเป็นต้นที่เดือดร้อนที่สุดในเวลานี้ เพราะทราบว่าคนที่เลี้ยงเป็ดขับเป็ดขาย มีประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์เสียแล้ว เพราะว่าร้ำไม่มี ตราบใดที่ต้องเลี้ยงอาหารร้ำอย่างเดียว ก็ย่อมเป็นอันตราย แต่เรื่องร้ำนี้มทุกปี ร้ำไม่มีราคาเป็ดสูงขึ้น ร้ำมีมากราคาเป็ดก็ไปอีกเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติอยู่บ้าง แต่อย่างไรก็ดี ท่านนายกรัฐมนตรีก็จะได้คลี่คลายปัญหานี้ร่วมกับกระทรวงเกษตรและพาณิชย์ เพื่อจะหาอาหารหาข้าวเพื่อจะให้เป็ดมีมาก เรื่องนี้ก็จะได้ตกลงกัน

เรื่องโรงน้ำตาลหรือน้ำอ้อยนี้เป็นเรื่องของกระทรวงอุตสาหกรรม แต่ทางกระทรวงเกษตรก็ช่วยในทางส่งเสริมหาพันธุ์ดี น้ำตาลก็ดีขึ้น หาสิ่งเหล่านี้ให้พอให้มากต่อไปนั้นจะได้มีปริมาณน้ำตาลสูงขึ้น แต่เวลานี้คนทำไร่อ้อยร่วมมือกับโรงงานอุตสาหกรรมเรื่องนี้ทางชลบุรีก็คลี่คลายเรื่องน้ำตาลไปด้วย ข้าพเจ้าเข้าใจว่าคงจะคลี่คลายได้มาก แต่ถ้ามีอะไรที่ยังเกี่ยวพันกันอยู่แล้ว ก็พร้อมที่จะรับไปพิจารณาในโอกาสต่อไปอีกด้วย ไม่ใช่ว่าจะปฏิเสธ เพราะว่าปัญหาในประเภทนี้เป็นเรื่องใหม่ขาวไร่เดือดร้อน

ในข้อต่อไป คุณยงยุทธได้พูดถึงสถานีทดลอง ในการค้นคว้าเท่าที่ได้เปิดดูในนโยบายข้อต่อไปก็มีอยู่แล้ว ท่านลงหาไม่พบ แต่ว่าอยู่ในข้อ ฆ. ความจริงข้าพเจ้าก็ได้มาร่วมมือและพ้นผ่ามาจนถึงเชียงใหม่ ได้เปิดสถานีทดลองขึ้นเอง คุณยงยุทธ ฯ ก็เป็นลูกศิษย์ข้าพเจ้า แต่อย่างไร

ก็คุณยงยุทธ ฯ อาจจะเข้าใจผิดก็ได้ ข้าพเจ้าก็อโหสิในเรื่องนี้ แต่อย่างไรก็ดีเราจะให้เทียมทันกับต่างประเทศนั้นย่อมไม่ได้ เพราะว่าเรามีบุคคลน้อย ในหลักวิชาการนั้นเรามีมากมาย แต่เป็นเรื่องที่ต้องคำนึงถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งยังไม่เป็นที่เรียบร้อย ความช่วยเหลือจะเริ่มในปี พ.ศ.๒๔๗๐ นี้ ความช่วยเหลือทางต่างประเทศพร้อมทั้งเครื่องมือเครื่องใช้ก็ของกัก เราได้เข้ายึดการรถไฟเอฟเอโอเมื่อคราวที่แล้วและเราก็เป็นเมืองที่เด็ก ไม่ใช่อย่างอเมริกาหรืออังกฤษ เพราะว่าชาวนาของเราก็ยังไม่ชำนาญ เรามีแต่การรีเซ็ฟเป็นพื้น การเหล่านี้ต้องมองไปไกลอีก ๒๐ ปี โดยมากเราเอาปัญหาที่จำเป็น โดยมากการค้นคว้าย่อมไม่ค่อยสะดวก จนถึงเหล่านี้ต้องชะงักไปบ้าง เราจะให้ช่วยอย่างฝรั่งนั้นไม่ได้ แต่อย่างไรก็ดีข้าพเจ้าได้รับว่าข้าพเจ้าเองเป็นพวกเทคนิคแล้ว ก็อยากจะทำในทางเทคนิคโอกาสจะช่วยพวก และเกี่ยวกับการเงินจะช่วยด้วย ซึ่งต่อไปนี้เราก็จะกระทำ

ประธานสภาผู้แทน: ขอประกาศว่าในคราวประชุมคราวต่อไปข้างหน้าคือวันอังคารที่๒๒เดือนนี้ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกาตรง เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๐๕ น.

ประเสริฐ บัทมะสุคนธ์ ผู้จดรายงาน

ประสิทธิ์ ศรีสุชาต ”

สุรินทร์ ติพจากร ”

สุชัย จิตรถึก ”

ศิริ มนไตรเวศย์ ”

ชารีรัตน์ สุบุญ ”

เด็ก จารุนัฏ	ผู้จดรายงาน
ฉิจิตร นิ่ละไพจิตร	”
ชุดม พลอยสังวาลย์	”
สมบัติ ติประชา	”
โชค คุปตวาทิน	”
พิพัฒน์ เอกะโรหิต	”
สมพงศ์ ศิริพูนเกียรติ	”
สมชาย ศุกรสมิต	”
ประภัศร์ จินดามัย	”

เจริญ ปัณฑโร
เลขาธิการรัฐสภา

ราชธรรมนิเทศ
ประธานสภาผู้แทน.